

CZASOPISMO ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA

Forum Budownictwa Śląskiego

www.izbabud.pl

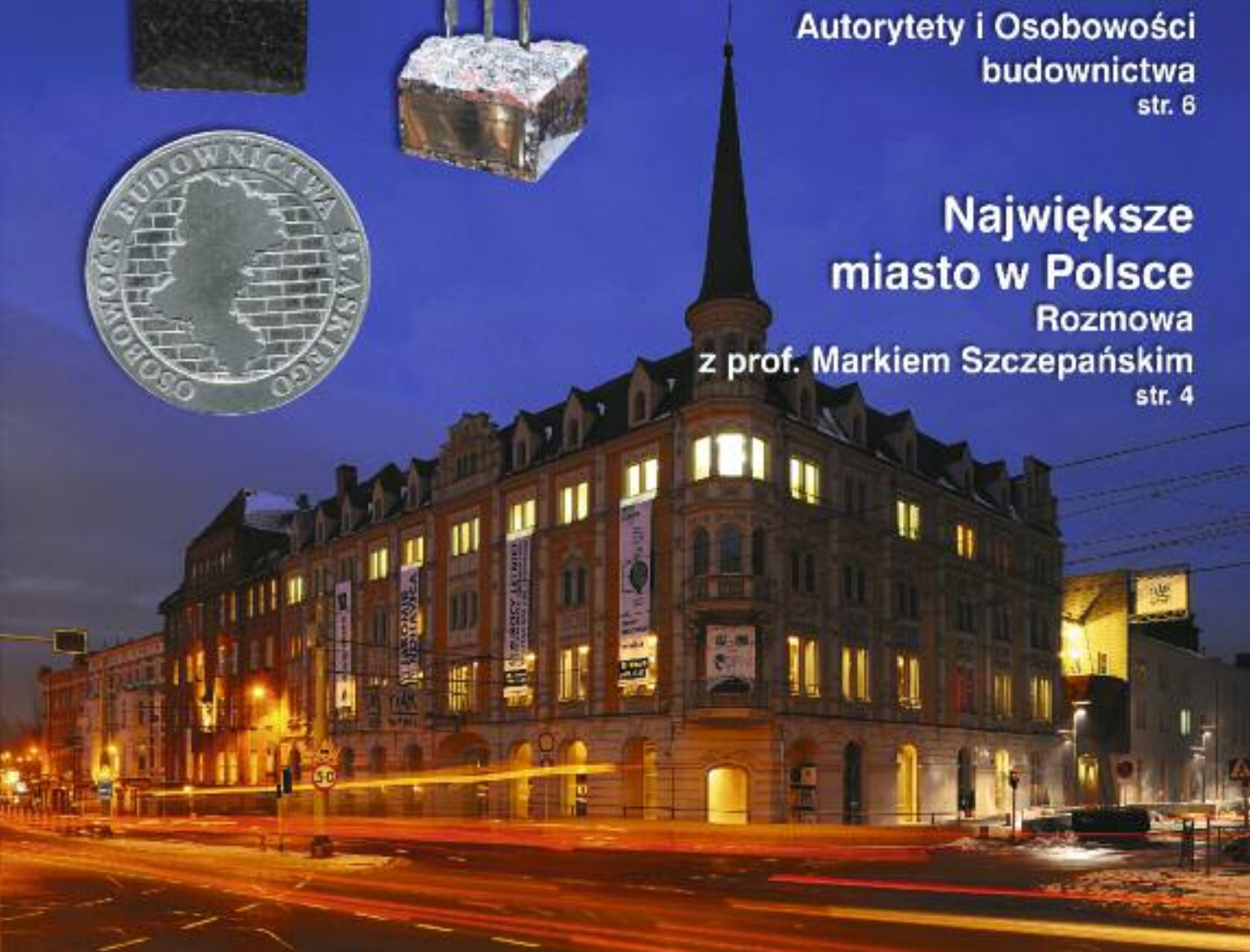
nr 4 (30) 2009

ISSN 1643-6350

XII Gala Budownictwa
Autorytety i Osobowości
budownictwa
str. 6

**Największe
miasto w Polsce**
Rozmowa
z prof. Markiem Szczepańskim
str. 4

UNIQA. Ubezpieczenia nowej generacji.

W ofercie UNIQA znajdziesz ubezpieczenia:

majątkowe
odpowiedzialności cywilnej
komunikacyjne
osobowe
ochrony prawnej
rolne
finansowe
a także ubezpieczenia na życie:
pracownicze
zbiorowe
indywidualne

UNIQA Towarzystwo Ubezpieczeń SA jest firmą o długoletnim doświadczeniu i znajomości polskiego rynku. Spółka oferuje szeroką gamę ubezpieczeń skierowanych zarówno do klientów indywidualnych, jak i do podmiotów gospodarczych, w tym bogatą ofertę dla sektora mieszkaniowego.

Grupa Ubezpieczeniowa UNIQA w Polsce obejmuje obecnie 2 spółki: UNIQA Towarzystwo Ubezpieczeń SA oraz UNIQA Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie SA. Do 31 marca 2008 roku trzecią spółką należącą do Grupy było Towarzystwo Ubezpieczeń FILAR SA. Korporacja ubezpieczeniowa zawiązana w 1992 roku z inicjatywy największych Polskich Spółdzielni Mieszkaniowych, która dołączyła do Grupy UNIQA w 2004 roku. Przez okres trzech lat nastąpił dynamiczny rozwój spółki: wprowadzono nowe i zmodyfikowano istniejące ubezpieczenia, zanotowany został znaczący wzrost sprzedaży we wszystkich rodzajach produktów. Nastąpiły również inwestycje w infrastrukturę i serwis posprzedażowy oraz usprawniono procesy związane z likwidacją szkód. Przez te lata FILAR zmieniał się dla swoich Klientów, by jeszcze lepiej móc spełniać ich oczekiwania i odpowiadać na potrzeby.

UNIQA bazując na historii, wiedzy i doświadczeniu FILARA wdrożyła specjalną grupę produktów - FILAR & Bezpieczny dom. Pod jej parasolem można znaleźć szeroką gamę ubezpieczeń adresowanych zarówno dla klientów indywidualnych jak i dla sektora mieszkaniowego, od lat będącego obszarem specjalizacji FILARA. W naszej ofercie znajdują się również inne ubezpieczenia odpowiadające wielu potrzebom na różnych etapach życia - obok ubezpieczeń mieszkań, są to ubezpieczenia komunikacyjne, zdrowotne, dla małych i średnich przedsiębiorstw czy szereg ubezpieczeń na życie.

FILAR & Bezpieczny dom to ubezpieczenia:

- Pakiet dla Spółdzielni Mieszkaniowych
- Pakiet dla właścicieli budynków wielomieszkaniowych UNIQA Wspólnota
- Obowiązkowe ubezpieczenie OC Zarządcy Nieruchomości
- Ubezpieczenie OC członków władz SM
- Ubezpieczone mieszkania ze składką płatną „przy czynszu”
- Ubezpieczenie lokali mieszkalnych

TRADYCJA

Doświadczenie
jednego z najstarszych
europejskich ubezpieczycieli
o austriackich korzeniach.

BEZPIECZEŃSTWO

Stabilizacja finansowa
zagwarantowana
przez UNIQA
Versicherungen AG.

UMIĘTNOŚCI

Zaangażowanie
specjalistów
najwyższej klasy.

OFERTA

Nowoczesne produkty
i profesjonalna
likwidacja szkód.

UNIQA Towarzystwo Ubezpieczeń SA Oddział w Katowicach,
al. Roździeńskiego 88A, 40-203 Katowice, tel. (32) 20 80 522, 20 80 534
www.uniqa.pl

*Wesołych Świąt Bożego Narodzenia
 oraz wszelkiej pomyślności
 w życiu osobistym i pracy zawodowej,
 w nadchodzącym Nowym Roku
 wszystkim członkom
 Izby Budownictwa,
 współpracującym firmom,
 pracownikom administracji
 państwowej i samorządowej
 wszelkich szczebli,
 czytelnikom „Forum Budownictwa”
 oraz przyjaciółom Izby*

*życzy
 Prezydent Izby,
 Rada, Prezydium,
 Biuro Izby
 oraz Sekcja*

Szanowni Państwo!

Dobiegający końca rok 2009 był dla przedsiębiorstw sektora budownictwa znacznie trudniejszy niż w poprzednich dwóch latach. Nastąpił bardzo znaczący spadek inwestycji komercyjnych, a tym samym nowych kontraktów na prace projektowe i roboty budowlane. Silna, wzajemna konkurencja przedsiębiorstw na zlecenia inwestorskie, zmniejszyła wymiennie ich dotychczasową rentowność działania. Ponownie ujawniły się zatory płatnicze. Sytuacja na rynku budowlanym byłaby zapewne jeszcze gorsza, gdyby nie istotny wzrost inwestycji publicznych. Wbrew początkowym obawom, Minister Rozwoju Regionalnego wraz z członkami Rządu, stworzyła systemowe i pressingowe warunki skutecznego wykorzystywania środków z funduszy europejskich na nowe inwestycje w ramach sektorowych i regionalnych programów operacyjnych. Wśród tych pierwszych, zwłaszcza na zadania infrastruktury i środowiska. Zwiększyły aktywność inwestycyjną wojewódzkie władze samorządowe oraz miast i powiatów. Zdołały zapewnić środki własne na inwestycje z funduszy UE. Śmiało niż dotychczas, korzystały z innych rozwiązań finansowania inwestycji, poprzez emisję obligacji i kredyty, ale także na zasadach partnerstwa publiczno-prywatnego, ustawy o koncesjach na roboty i usługi oraz w obszarze termomodernizacji. Spęły na niczym oczekiwania środowisk budowlanych na radykalne usprawnienie procesów inwestycyjnych. Przyjęta przez Sejm nowelizacja Prawa Budowlanego czeka na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego. Dalsze projekty zmian tego „Prawa” oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ugrzęzły w procesach legislacyjnych. Wielce budujące są natomiast dane GUS i Systemu Informacji Oświatowej. Wbrew odczuciom firm budowlanych, łączna liczba osób kształcących się w zawodach budowlanych nie maleje lecz wyraźnie wzrasta i to pomimo niżu demograficznego. Prawie przesądzone przywrócenie możliwości nadawania ograniczonych uprawnień budowlanych dla techników budownictwa, zwiększy atrakcyjność kształcenia w zawodach budowlanych.

Tadeusz Wnuk

Prezydent
 Śląskiej Izby Budownictwa

Jesteśmy największym miastem w Polsce

Rozmowa z prof. dr. hab. **MARKIEM SZCZEPAŃSKIM**, socjologiem Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, jednym z twórców idei Metropolii „Silesia”

– Jaka przyszłość czeka miasta Polski?

– Dynamiczne metropolie i globalne miasta to dziś kluczowi aktorzy światowego systemu. To regiony i miasta, a nie całe państwa, najbardziej pobudzają wzrost gospodarczy. O przyszłości Polski też decydować będą największe konurbacje. Po wielu latach badań nad gettami biedy w regionie i opracowaniu strategii przeciwdziałania wykluczeniu, postanowiliśmy przyjrzeć się drugiemu krańcowi – grupie określanej jako „wygrani transformacyjni”. Zmiany związane z pojawieniem się klasy średniej oraz ludzi bardzo bogatych widać np. na rynku nieruchomości, gdzie nastąpił rozwój budownictwa jednorodzinnej typu gated communities, czyli osiedli grodzonych. Socjologowie uważają ich powstawanie za nową gettoizację przestrzeni miejskiej. Chciałbym prosić tych, którzy budują nową tkankę, nową jakość, by to była przestrzeń maksymalnie otwarta – na tyle, na ile można, aby nie oddzielać jej od pozostałej tkanki miejskiej. Osiedla grodzone to błąd. Bogactwo nie może być przedmiotem do zawstyżenia. Jeśli jest uczciwie zdobyte, powinno być przedmiotem dumy, otwarcia, a nie zamkniętego getta.

– A miasta Śląska?

– Nie mam wątpliwości, że do sieci naturalnych powiązań Górnego Śląska i Krakowa należy dołączyć również region czeskiej Ostrawy, oddalonej od Katowic o kilkadziesiąt kilometrów. Już dziś, po praktycznej likwidacji kontroli granicznych, widać silny przepływ ludzi, towarów i usług między tymi regionami. W odniesieniu do innych europejskich metropolii o zbliżonym charakterze (np. niemieckie Zagłębie Ruhry, francuski region Nord Pas De Ca-

lais) Śląsk jest mniejszy zarówno pod względem powierzchni, jak i ludności, ale zagęszczenie ludności jest tu największe – 1620 osób na km kw., przy 123 osobach średnio w Polsce. Jestem przekonany, że choć śląskie górnictwo nadal daje utrzymanie 115 tys. osób i ich rodzinom, Śląsk stopniowo zmienia swój charakter, zmierzając w stronę społeczeństwa usług. Dziś w tym sektorze pracuje 52 proc. mieszkańców, wobec ok. 80 proc. w USA. To pokazuje skalę zapóźnień, ale i szans rozwojowych. Stając się społeczeństwem przemysłowym, mieszkańcy Śląska stają się zarazem społeczeństwem konsumpcyjnym. W ubiegłym roku średnie wynagrodzenie w woj. śląskim wynosiło 3694,38 zł i było o 883,42 zł wyższe od średniej krajowej. Z danych aparatu skarbowego wynika, że w regionie mieszka 1281 osób o dochodach przekraczających milion złotych, z czego 144 to mieszkańcy Katowic. Dziewięciu śląskich milionerów jest na liście 100 najbogatszych Polaków. To wszystko sprawia, że rośnie popyt na dobra luksusowe, rozbudowywane są wielkie centra handlowe. Z faktu mieszkania w stolicy Górnego Śląska bardzo lub raczej zadowolonych jest 78 proc. ankietowanych. Blisko 2 proc. badanych katowiczian swoją sytuację finansową uważa za celującą, a 61,6 proc. za bardzo dobrą lub dobrą. Z perspektyw na przyszłość zadowolonych jest 56 proc. mieszkańców Katowic, a 61 proc. jest zadowolonych z dostępu do opieki zdrowotnej. Dużą liczbą renomowanych ośrodków medycznych socjologowie uważają za poważny atut regionu. Trzech na czterech katowiczian uważa, że najbliższe otoczenie miejsca, w którym mieszkają, jest bar-

Marek Stanisław Szczepański (ur. 1956) w Częstochowie, polski socjolog, członek Polskiej Akademii Nauk, pracownik – obecnie dyrektor Instytutu Socjologii Uniwersytetu Śląskiego, współzałożyciel i rektor Wyższej Szkoły Zarządzania i Nauk Społecznych w Tychach. Mieszka w Tychach, 23 stycznia 2009 roku na uroczystej sesji inauguracyjnej obchody 75-lecia nadania Tychom praw gminy miejskiej otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Miasta. Tytuł przyznano za współzałożenie Wyższej Szkoły Zarządzania i Nauk Społecznych w Tychach, co pozwala kształcić młodych ludzi, za aktywnych uczestników życia społecznego, silnie związanych ze społecznością lokalną i regionalną, za współtworzenie spotkań naukowych pod nazwą Tyskie Seminaria Majowe, dzięki którym Tychy, nie będąc wielkim ośrodkiem akademickim, zaistniały na naukowej mapie Polski, za aktywną realizację imperatywu: „Myśl globalnie, działaj lokalnie”, za prace badawcze nad społecznością i zbiorowością lokalną oraz ojczyzną prywatną: naszym mniejszym niebem. – Studia skończyłem z wyróżnieniem, czego konsekwencją były klucze do mieszkania. Mieszkanie czekało na mnie na osiedlu R w nie znanych mi Tychach. Był rok 1979. Wysiadłem na stacji Tychy – Żwaków i w blocie po ciemku szedłem pod wskazany adres, przyglądając się blokowisku z wielkiej płyty. O wrażeniach lepiej nie mówić. Najgorsze jednak było to, że osiedle R nie miało jeszcze dróg i komunikacja ze światem nie istniała. Bardzo szybko przeniosłem się na Aleję Niepodległości, a potem na Ejsmonda. Życie kusi mnie teraz bardziej atrakcyjnymi miejscami w kraju, ale nie jestem w stanie odciąć się od tego miasta, tego regionu, gdzie są przecież groby moich najbliższych – podkreśla prof. Szczepański. Jest członkiem Zgromadzenia Górnośląskiego Związku Metropolitalnego, zespół ekspertów i naukowców pod jego kierownictwem przeprowadził badania z zakresu możliwości utworzenia do 2025 roku Metropolii „Silesia”.

Prof. Szczepański jest autorem i współautorem setek publikacji z zakresu socjologii miasta, socjologii edukacji oraz zmiany społecznej, zdecydowana większość z nich to współautorstwa i współredakcje. Znaczna część jego prac poświęcona jest też zagadnieniom tożsamości i socjologii regionów, szczególnie problemom Górnego Śląska. Są to m.in.: „Opel z górnym pióropuszem. Restrukturyzacja województwa katowickiego 1989-1996”, „Górny Śląsk 2005. Scenariusz restrukturyzacji”, „Miasto socjalistyczne i świat społeczny jego mieszkańców”, „Miasto i mieszkanie w społecznej świadomości. Kształtowanie o Katowicach” (współautor), „Zrozumieć rozwój. Od społeczeństw tradycyjnych do informacyjnych” (współautor). Jest też autorem podręczników „Teoria zmian społecznych. Wybrane zagadnienia”, „Miasto i przestrzeń w perspektywie socjologicznej” (współautor), „Rozwój lokalny i regionalny w perspektywie socjologicznej” (współautor).

Hobby: lektura (zwłaszcza poezja i Kapuściński)

dzo dobre. Ale z aktualnego mieszkania zadowolony jest tylko co czwarty ankietowany.

– Na czym polega idea stworzenia śląskiej metropolii?

– Megalomańsko powiem, że jesteśmy największym miastem w Polsce. Właśnie dzięki zdefiniowanej wizji rozwoju regionu będziemy mogli ubiegać się, głównie w Unii Europejskiej, o pieniądze na konkretne inwestycje. To sen o potęgę regionu, w którym mieszkają prawie 2 miliony ludzi. To wizja, która ma ludzi porwać, działać na ich wyobraźnię. Tylko taka powstała, z 14 miast regionu, Metropolia Silesia – potężny organizm gospodarczy, społeczny i ośrodek kulturalny będzie zdolny rywalizować nie tylko z Warszawą, ale i z największymi metropoliami Europy. To powinno być przedsięwzięcie na miarę budowy Centralnego Okręgu Przemysłowego czy portu w Gdyni w 20-lecie międzywojennym. Po raz pierwszy powstał regionalny plan rozwoju, który obejmuje tak wiele miast we wszystkich dziedzinach życia. Tylko, gdy dany region spełnia w wystarczającym stopniu 10 kryteriów można go uważać za nowoczesny. Pierwszym punktem w dekalogu jest zasada trzech „T”. Pierwsze „T” to technologia i stawia-

nie na jej rozwój i innowacyjność regionu. Kolejne to talent, czyli ilość osób co najmniej z dyplomem licencjata na stu mieszkańców, zaś trzecie „T” to tolerancja wobec mniejszości seksualnych. Kolejne „przykazania” to zdolność przyjmowania i zatrzymywania ekspertów – specjalistów z obcymi paszportami i tworzenie klimatu inwestycyjnego. Ubolewam, że moje miasto – Tychy – choć ulokowało się w nim kilka fabryk należących do koncernu „General Motors”, nie umie skłonić kadry zarządzającej tymi przedsiębiorstwami do zamieszkania i wydawania tam pieniędzy. Rozwiązanie problemu jest proste – trzeba stworzyć miejsce do rozrywki, relaksu, angielskie szkoły na wysokim poziomie dla dzieci zagranicznych menedżerów, wówczas przestaną codziennie dojeżdżać z Katowic.

– Słabością metropolii mogą się stać słabe punkty województwa i poszczególnych miast. Zdefiniowano je?

– Jeśli miałbym wskazać śląską markę, którą zna cała Europa, to wymieniałbym Wojciecha Kilara i Mikołaja Góreckiego. Już nie węgiel powinien być znakiem firmowym naszego regionu, ale wielcy kompozytorzy, marka intelektualna – nie socjalistyczna. Potem także in-

westycje w infrastrukturę i informatykę. Drogi i sieci światłowodowe to krwioobieg nowoczesnego regionu. Gdy całkiem niedawno odwodziłem moich przyjaciół Koreańczyków na lotnisko w Pyrzowicach i staliśmy w korku pod Siewierzem, pytali mnie wielokrotnie, czy na pewno ta droga prowadzi do międzynarodowego lotniska... To smutne. Dalsze przykazania regionalne także lokują nas na szarym końcu. Central mediów i placówek dyplomatycznych mamy jak na lekarstwo, w usługach pracuje zdecydowanie za mało osób. Choć i tak od czasów komuny nasz region wykonał krok. Nie jestem mitomanem, nie tworzymy mitologii o metropolii. Naszą powinnością jest diagnoza zagrożeń. Jeśli człowiek nie ma pragnień i wyobrażeń, to nie ma szans, że one kiedykolwiek się spełnią. Już na początku przyszłego roku prezydenci 14 miast należących do Górnośląskiego Związku Metropolitalnego będą głosowali nad projektem, dzięki któremu w ciągu najbliższych lat nasz region ma szansę dokonać prawdziwego skoku cywilizacyjnego.

– **Dziękuję za rozmowę.**

AGNIESZKA ZIELIŃSKA

JÓZEF KUKŁOK-OPOLSKI, PREZES ZARZĄDU ARCHITEKTONICZNEGO BIURA PROJEKTÓW AB-PROJEKT WŚRÓD NAGRODZONYCH

„Śląskie na 5”

W westybulu Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego 26 października br. wojewoda Zygmunt Łukaszczyk wręczył nagrody w konkursie wojewody śląskiego „Śląskie na 5”, zorganizowanym z okazji pięćciolecia członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Konkurs odbył się w pięciu kategoriach: ekologia, nauka, innowacja, gospodarka i osobowość. Laureaci otrzymali statuetkę autorstwa Marty Wieczorek, studentki Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach oraz wyróżnienia. **Miło nam poinformować, że w kategorii „gospodarka” nagrodę otrzymał Józef Kukłok-Opolski, Prezes Zarządu Architektonicznego Biura Projektów AB-Projekt sp. z o.o. w Tychach. Firma AB-Projekt jest członkiem Śląskiej Izby Budownictwa.**

„To konkurs, w którym chcieliśmy podkreślić udział Polski, Śląska w Unii Europejskiej w czasie tych pięciu pierwszych lat naszego członkostwa we Wspólnocie Europejskiej i pokazać tych, którzy najbardziej je potrafili spożytkować” – mówił wojewoda śląski Zygmunt Łukaszczyk.

A oto laureaci konkursu:

W kategorii „ekologia” statuetkę odebrali prof. Krysztyna Czaplicka-Kolarz, zastępca naczelnego dyrektora Głównego Instytutu Górnictwa oraz Aleksander Sobolewski, zastępca dyrektora Instytutu Chemicznej Przeróbki Węgla za przedsięwzięcie związane z uruchomieniem Centrum Czystych Technologii Węglowych. Wyróżnienia otrzymali: Mieczysław Wołosz, dyrektor Zakładu Zieleni Miejskiej w Katowicach, Stanisław Więcek, prezes zarządu Energoinstal SA, Henryk Błazusiak – prezes Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Gliwicach i Tadeusz Zuber – wiceprzewodniczący Ko-

misji Rady Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach.

W kategorii „nauka” statuetkę odebrał prof. dr hab. Andrzej Klasik za działalność na rzecz stworzenia i promocji metropolii katowickiej – co wpisuje się w politykę regionalną Unii Europejskiej. Wyróżnienia otrzymali: dr Arkadiusz Wudarski, prof. dr hab. n. med. Andrzej Bochenek, prof. Andrzej St. Barczak i Beata Sobala-Stolarczyk, nauczycielka VIII LO im. M. Skłodowskiej-Curie w Katowicach.

W kategorii „innowacja” statuetkę odebrał Roman Trzaskalik – prezes zarządu w Parku Naukowo-Technologicznym „Euro Centrum” Sp. z o.o. za współpracę z uczelniami i wykorzystanie potencjału śląskiej nauki w zakresie nowych technologii i alternatywnych źródeł energii. Wyróżnienia otrzymali: Stanisław Więcek – prezes zarządu Energoinstal SA, Krzysztof Olszówka – wiceprezes Bombardier Transportation (ZWUS) Polska Sp. z o.o. i Zbigniew Szkaradnik – prezes zarządu TKP SA Śląskie Sieci Światłowodowe.

W kategorii „gospodarka” statuetkę odebrał Janusz Nogowczyk, członek zarządu, dyrektor handlowy Centrali Zaopatrzenia Hutnictwa SA w Katowicach, oddział Euroterminal w Sławkowie. Wyróżnienia otrzymali: Bożena Rojewska, prezes Górnośląskiej Agencji Rozwoju Regionalnego w Katowicach, Jacek Matusiewicz, prezes Funduszu Górnośląskiego SA, Eugeniusz Wycisło – prezes Zarządu Górno-

śląskiej Agencji Przekształceń, Robert Pyka, szef Domu Miasta Saint-Etienne w Katowicach, polityk Janusz Steinhoff, Józef Kukłok-Opolski, prezes zarządu architektonicznego Biura Projektów AB-Projekt sp. z o.o. w Tychach i Mieczysław Olen-der – prezes zarządu PCC Rail SA.

W kategorii „osobowość” statuetkę odebrał Jerzy Buzek, przewodniczący Parlamentu Europejskiego. Wyróżnienia otrzymali: dr Bogdan Wszolek, dr inż. Tadeusz Wrona, prof. zw. Anna Kowalczyk-Klus, Bożena Rojewska – prezes zarządu Górnośląskiej Agencji Rozwoju Regionalnego.

Przewodniczący parlamentu Europejskiego odebrał statuetkę osobiście. – *Ta nagroda ma dla tego dla mnie taką wielką wartość, że zdobywam ją wśród najbardziej swoich, nie tylko w Europie, ale i w Polsce* – powiedział Jerzy Buzek.

Laureaci w komplecie

MINISTERSTWO INFRASTRUKTURY
PODSEKRETARZ STANU

Warszawa dnia 5 listopada 2009 r.

Olgierd Dziekoński

Pan
Tadeusz Wnuk
Prezydent Śląskiej Izby Budownictwa
Przewodniczący Forum
Budownictwa Śląskiego

Serdecznie dziękuję za zaproszenie do wzięcia udziału w XII Gali Budownictwa, która odbędzie się 20 listopada br. w Chorzowie. Niestety nie mogę osobiście uczestniczyć w tym spotkaniu, ze względu na udział w posiedzeniu Zarządu Rady Architektów Europy w Brukseli.

Gratuluje wszystkim, którzy otrzymują podczas Gali odznaczenia i wyróżnienia. Szczególnie dziękuję osobom, które odbierają przyznane przez Ministra Infrastruktury odznaki honorowe „Za zasługi dla budownictwa” oraz najcenniejsze, bo najbliższe sercu wyróżnienia lokalnego środowiska budowlanego, tytuły „Osobowość Budownictwa Śląskiego” i „Wielkie Nagrody Prezydenta Izby Budownictwa”.

Życzę wszystkim uczestnikom spotkania wielu wzruszeń i samych dobrych wspomnień

Z wyrazami szacunku

UHONOROWALIŚMY LUDZI, KTÓRZY KSZTAŁTOWALI NASZ REGION,
A TAKŻE TYCH, KTÓRZY DZIŚ WSPÓŁTWORZĄ JEGO SUKCESY

Autorytety i Osobowości

To był niezapomniany wieczór. W wypełnionej po brzegi sali Teatru Rozrywki 20 listopada br. odbyła się XII Gala Budownictwa, zorganizowana na tradycyjnie przez Śląską Izbę Budownictwa. Uroczysty wieczór był dobrym momentem do podsumowań, refleksji nad trudnym mijającym rokiem w branży, ale przede wszystkim okazją do uhonorowania najbardziej zasłużonych przedstawicieli śląskiego budownictwa. Na wniosek Prezydium Izby zostało nadanych i wręczonych ponad 100 odznaczeń, nagród i wyróżnień. Po raz pierwszy podczas Gali uhonorowano tytułem – OSOBOWOŚĆ BUDOWNICTWA ŚLĄSKIEGO oraz Medalem osoby szczególnie zasłużone dla budownictwa, tworzące historię gospodarczą regionu. Najbardziej wzruszającym momentem uroczystości było wręczenie, wśród gorących owacji całej sali, tego tytułu i medalu profesorowi Antoniemu Rosikonowi, który tego wieczoru miał dokładnie 102 lata i 5 miesięcy, a mimo tego wieku wygłosił krótki wykład o tym czego inne regiony kraju powinny uczyć się od śląskich budowniczych.

Na uroczystość przybyli politycy, przedstawiciele administracji państwowej i samorządowej, naukowcy, ludzie kultury i mediów, wybitne osobowości śląskiego budownictwa, managerowie kierujący firmami budowlanymi, przedstawiciele organizacji zawodowych i samorządowych budownictwa.

Wśród gości byli: **Witolda Klepacz** – poseł naszego regionu i członek Sejmowej Komisji Infrastruktury, **Zbigniew Janowski** – Przewodniczący Związku Zawodowego „Budowlani” w Warszawie, **Małgorzata Handzlik** – poseł do Parlamentu Europejskiego, **Adam Matusiewicz** – Wicewojewoda Śląski, **Michał Czarski** – Przewodniczący Sejmiku Województwa Śląskiego, przedstawiciele śląskich władz miejskich: Katowic, Chorzowa, Zabrze, Siemianowic Śl., Dąbrowy Górniczej, Mikołowa, Orzesza.

Świat nauki reprezentowali:

prof. Jan Ślusarek – Prorektor Politechniki Śląskiej, **prof. Genowefa Grabowska** – kierującą Katedrą Prawa Międzynarodowego Uniwersytetu Śląskiego, **prof. Andrzej Bochenek** – kierujący I Kliniką Kardiologii Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach, **prof. Andrzej Barczak** – kierujący Katedrą Ekonometrii Akademii Ekonomicznej, **prof. Lucjan Kurzak** – Prodziekan Wydziału Budownictwa Politechniki Częstochowskiej.

Obecni byli również:

Gabriela Lanartowicz – Prezes Zarządu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, **Jan Spychała** – Śląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, **Zbigniew Ryfka** – Z-ca Okręgowego Inspektora Pracy w Katowicach, **Piotr Wojaczek** – Prezes Zarządu Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej S.A. i **Andrzej Pasek** – Wiceprezes Spółki, **Jacek Kwiatkowski** – Prezes Zarządu Zakładu Doskonalenia Zawodowego w Katowicach, **Tadeusz Donocik** – wiceprezes Krajowej Izby Gospodarczej i prezes Regionalnej Izby Gospodarczej, **Czesław Śleziak** – Przewodniczący Rady Polskiej Izby Ekologii, **Wiktor Piwkowski** – Przewodniczący Zarządu Głównego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, **Ireneusz Jóźwiak** – Wiceprzewodniczący Zarządu Głównego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Warszawie, **Marek Szczęsny** – Prezydent Rady Wielkopolskiej Izby Budownictwa w Poznaniu.

Jerzy Markowski – Wiceminister Gospodarki i Senator V Kadencji, **Kazimierz Zarzycki** – Przewodniczący Stowarzyszenia Śląskich Dziennikarzy,

Herbert Gabrys – były Poseł i Wiceminister, **Jan Malicki** – Dyrektor Biblioteki Śląskiej, **Tadeusz Kijonka** – Naczelnny Redaktora miesięcznika „Śląsk”, **Jan Sarna** – Kierujący Fundacją Prof. Religii, **Irena Kiziniwicz** – Dyrektor wydawnictwa Gonicz Górnośląski, **Książd Piotr Brząkałlik** – od lat związany z Izbą. Na uroczystość przybył **Henryk Blida** wraz z najbliższą rodziną i przyjaciółmi. Zaproszony na Galę Wiceminister Infrastruktury Olgierd Dziekoński nie mógł przybyć na uroczystość z powodu wyjazdu za granicę, przysłał jednak list, który publikujemy na str. 6.

Otwierając Galę i witając dostojnych gości Prezydent Śląskiej Izby Budownictwa Tadeusz Wnuk stwierdził, iż XII Gala jest zwieńczeniem i podsumowaniem kolejnego roku wspólnej działalności organizacji członkowskich Śląskiej Izby Budownictwa, a jednocześnie jest uroczystością nobilitowania „Autorytetów” i „Osobowości”, zasłużonych dla budownictwa, kraju i regionu. Izby.

Mówiąc o programie działania Izby na rok przyszły Prezydent Wnuk stwierdził m.in. – *Będziemy w nim na pewno kontynuowali nasze staranie o ewentualną modyfikację rozwiązań prawnych ustawy „Prawo zamówień publicznych”. Praktyka jej stosowania, jak wykazały nasze dotychczasowe debaty, także z udziałem Posłów naszego regionu nasila zjawisko nieuczciwej konkurencji w budownictwie. Rozstrzygnięcia przetargów na roboty budowlane tylko na podstawie niższej ceny, na poziomie dumpingowym nie gwarantującym odpowiedzialnej i prawidłowej realizacji inwestycji. Skorzystamy z otrzymanego zaproszenia Sejmowej Komisji Infrastruktury do kolejnej debaty w tym temacie.*

Wiodącym, ustaleniem końcowym naszej konferencji w Ustroniu było uznanie za celowe opra-

Dostojnych gości Gali powitał Prezydent Śląskiej Izby Budownictwa Tadeusz Wnuk

cowania przez naszą Izbę, uczestników Forum i Politechnikę Śląską Śląskiego Programu Edukacji Budowlanej. Aby to zamierzenie okazało się skuteczne, musimy przekonać do udziału w nim jak największą liczbę pracodawców, którzy uznają, że organizowanie praktyk dla uczniów, przeszkoleń dla nauczycieli, doposażenie pracowni i warsztatów szkolnych to najlepsza, długookresowa inwestycja własna.

Na zakończenie wystąpienia Tadeusz Wnuk złożył w imieniu własnym oraz Prezydium i Rady Izby serdeczne podziękowania i przekazał wyrazy szacunku tym wszystkim, którzy w roku ubiegłym, jak i w całym okresie 12-tu lat kształtowali dorobek Śląskiej Izby Budownictwa. Zapewnili, że jest ona samorządem gospodarczym posiadającym znaczącą i ugruntowaną pozycję zarówno w regionie śląskim, jak i w kraju. Promowali osiągnięcia budowlanych i rosnący prestiż tego zawodu.

– *Spośród nich będziemy stale pamiętali* – mówił Prezydent – *o udziale w dotychczasowych dokonaniach Izby – Pani Barbary Blidy oraz jej zasług w tworzeniu i funkcjonowaniu naszego samorządu gospodarczego – pełniąc funkcję Prezydenta Izby przez okres 10 lat.*

Kolejnym punktem uroczystości było wręczenie odznaczeń.

Medal ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej otrzymali:

Złoty Medal

Józef Kukłok-Opolski Architektoniczne Biuro Projektów „AB Projekt” Sp. z o.o. Tychy – Prezes Zarządu, **Marek Kuszewski** Architektoniczne Biuro Projektów „AB Projekt” Sp. z o.o. Tychy – Kierownik Zespołu Sprawdzającego, **Stanisław Nowak** Architektoniczne Biuro Projektów „AB Projekt” Sp. z o.o. Tychy – Kosztorysant

Srebrny Medal:

Andrzej Skocza Architektoniczne Biuro Projektów „AB Projekt” Sp. z o.o. Tychy – Dyrektor Biura Projektów Architektonicznych

**Odznaczeniami resortowymi
„ZA ZASŁUGI DLA BUDOWNICTWA” Ministra Infrastruktury
zostali uhonorowani:**

Marian Odczyk SIEMIANOWICKA SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA – Z-ca Prezesa Zarządu, **Maria Tadra** SIEMIANOWICKA SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA – Kierownik Osiedla, **Arkadiusz Dunaszewski** Drogowa Trasa Średnicowa S.A. Katowice – Z-ca Dyr. Ds. Przygotowania, **Marian Ludwik Kapołka** Drogowa Trasa Średnicowa S.A. Katowice – Dyr. ds. Zarz. Jakością, **Andrzej Pawlik** Drogowa Trasa Średnicowa S.A. Katowice – Kierownik Pracowni Projektowej, **Andrzej Szczeppek** Drogowa Trasa Średnicowa S.A. Katowice – Główny Inspektor Nadzoru, **Sławomir Piątek** Drogowa Trasa Średnicowa S.A. Katowice – Starszy Inspektor Nadzoru, **Andrzej Rubinkiewicz** Drogowa Trasa Średnicowa S.A. Katowice – Inżynier Rezydent, **Marian Cieślak** Drogowa Trasa Średnicowa S.A. Katowice – Inżynier Kontraktu, **Marek Kuszewski** Architektoniczne Biuro Projektów „AB Projekt” Sp. z o.o. Tychy – Kierownik Zespołu Sprawdzającego, **Jan Kozakiewicz** „DAN POL” S. Jawna M. Piechota, Tychy – pracownik budowlany, **Stanisław Hudela** „DAN POL” S. Jawna M. Piechota, Tychy – pracownik budowlany, **Aleksander Niedziela** „DAN POL” S. Jawna M. Piechota, Tychy – pracownik budowlany, **Jan Brzozowski** „DAN POL” S. Jawna M. Piechota, Tychy – pracownik budowlany, **Czesław Głaba** „DAN POL” S. Jawna M. Piechota, Tychy – pracownik budowlany, **Adam Grzegorzek** SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA „ROW”, Wodzisław Śląski – emeryt, **Hildegarda Tokarska** SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA „ROW”, Wodzisław Śląski – pracownik S. M., **Zdzisław Tokarz** SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA ROW, Wodzisław Śląski – Kierownik Administracji Osiedla, **Jadwiga Zielińska** SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA ROW, Wodzisław Śląski – Inspektor

Odznaczenia ZA ZASŁUGI DLA WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO otrzymali:

Zbiorowe złote:

AIB Ślącza, Szpura, Dytko Spółka Jawna, Knurów, P.P.H. i U.R. „WADMAR” Spółka Jawna, Sosnowiec

Indywidualne złote:

Józef Kukłok-Opolski Architektoniczne Biuro Projektów „AB Projekt” Sp. z o.o. Tychy – Prezes Zarządu, **Marian Hacuś** Drogowa Trasa Średnicowa S.A. Katowice – Wiceprezes Zarządu, **Piotr Antonowicz** Prezes Zarządu Rudpol – Opa Sp. z o.o. w Rudzie Śl.

Indywidualne srebrne:

Marek Kuszewski Architektoniczne Biuro Projektów „AB Projekt” Sp. z o.o. Tychy – Kierownik Zespołu Sprawdzającego, **Marek Sowiński** Przedsiębiorstwo Budowlano-Inżynieryjne „TEL-BUD” Sp. z o.o. Katowice – Brygadzysta, **Jan Trocha** Przedsiębiorstwo Budowlano-Inżynieryjne „TEL-BUD” Sp. z o.o. Katowice – Brygadzysta bazy sprzętu, **Zdzisław Frąszczak** Spółdzielnia Era w Chorzowie

Uchonorowani Medalem ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

Odznaczeni „ZA ZASŁUGI DLA BUDOWNICTWA”

Odznaczeni ZA ZASŁUGI DLA WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Odnaczeniami „ZASŁUŻONY DLA BUDOWNICTWA” zostali uhonorowani:

Zbiorowa złota:

Przedsiębiorstwo Budowlano-Inżynieryjne „TELBUD” Sp. z o.o. w Katowicach, Spółdzielnia Mieszkaniowa „ROW” w Wodzisławiu Śląskim, Termopian Sp. z o.o. z siedzibą w Czerwicach – Dziedzicach

Zbiorowa brązowa:

Millenium Inwestycje Spółka z o.o. z siedzibą w Katowicach.

Indywidualne złote:

Dawid Nieradzik Katowickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Budus” S.A. Katowice – Dyr. Tech. Spółki Akcyjnej Budus, **Tadeusz Zwonik** Katowickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Budus” S.A. Katowice – Z-ca Dyr. Ds. marketingu, **Andrzej Madej** Spółdzielnia Mieszkaniowa „Metalurg” w Dąbrowie Górniczej – Prezes Zarządu, **Maria Kapica** Spółdzielnia Mieszkaniowa Metalurg w Dąbrowie Górniczej – Z-ca Prezesa Zarządu, **Andrzej Skoczka** Architektoniczne Biuro Projektów „AB-Projekt” Sp. z o.o. Tychy – Dyr. Biura Architektonicznego, **Wiesław Kwiećkowski** BUDOSERWIS Z.U.H. Sp. z o.o., Chorzów – Dyrektor Zakładów Remontowo-Montażowych, Członek Zarządu, **Marian Stabik** BUDOSERWIS Z.U.H. Sp. z o.o., Chorzów – Kierownik Budowy, **Wiesław Gruszecki** BUDOSERWIS Z.U.H. Sp. z o.o., Chorzów Koordynator Robót montażowych, Pełnomocnik Dyr. Zakładów Rem-Montażowych, **Józef Pietrzak** BUDOSERWIS Z.U.H. Sp. z o.o., Chorzów – Monter, brygadzysta, **Marek Potok** BUDOSERWIS Z.U.H. Sp. z o.o., Chorzów – Spawacz – monter, **Jan Trocha** Przedsiębiorstwo Budowlano-Inżynieryjne „Telbud” Sp. z o.o. w Katowicach – Brygadzysta, **Zbigniew Rosołowski** Zakłady Koksownicze „Przyjaźń” w Dąbrowie Górniczej, Szef Służby Inwestycyjnej, **Adam Motyka** Zakłady Rem. Mech. Sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej, Pracownik Zakładów Remontowych

Indywidualna srebrna:

Marek Sowiński Przedsiębiorstwo Budowlano-Inżynieryjne „Telbud” Sp. z o.o. w Katowicach – brygadzysta

Indywidualne brązowe:

Michał Morawicki BUDOSERWIS Z.U.H. Sp. z o.o., Chorzów – Dyrektor ds. Montażowych, Z-ca Dyrektora Generalnego, **Dorota Setlak** BUDOSERWIS Z.U.H. Sp. z o.o., Chorzów, Z-ca Dyrektora Zakładów Ekspertyz Gospodarczych, **Sławomir Sadkowski** BUDOSERWIS Z.U.H. Sp. z o.o., Chorzów Kierownik Zakładu Robót Budowlanych i Warsztatowych

Odnaczeniami „ZASŁUŻONY DLA GOSPODARKI KOMUNALNEJ” otrzymali:

Indywidualna złota:

Marian Gogol Siemianowicka Spółdzielnia Mieszkaniowa – Pełnomocnik Zarządu

Indywidualna srebrna:

Jolanta Gambka Siemianowicka Spółdzielnia Mieszkaniowa – Pełnomocnik Zarządu

Wyróżnieni odznaczeniami „ZASŁUŻONY DLA BUDOWNICTWA”

Wyróżnieni odznaczeniami „ZASŁUŻONY DLA GOSPODARKI KOMUNALNEJ” które wręczył Zbigniew Janowski – Przewodniczący Związku Zawodowego „Budowlani”

Nagrody w konkursie Okręgowego Inspektoratu Pracy w Katowicach „Bezpieczna Budowa” 2009

Laureaci konkursu „Bezpieczna Budowa”

I miejsce zajęła firma **ILF Consulting Engineers, Polska Spółka z o.o. z Warszawy**. Firma znana na rynku z doradztwa i pomocy w dziedzinach takich jak: konsulting, projektowanie i planowanie know-how, realizacja nowych projektów przemysłowych, nadzorowanie i zarządzanie konstrukcją oraz planowanie i kontrolowanie kosztów związanych z projektami. Firma nagrodę otrzymała za budowę elektrociepłowni CHP Cząstochowa

II miejsce exequo otrzymały firmy: **P.B. „ROBUD” Sp. z o.o. z Gliwic**. Przedsiębiorstwo Budowlane „ROBUD” Sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach, przy ulicy Mechaników 15, zostało założone w 1987 r. P.B. „ROBUD” posiada własną pracownię projektową, stolarnię, Wydziały: konstrukcji stalowych oraz ślusarki aluminiowej, oraz bazę samochodowo-sprzętową, zaopatrzoną we własne środki transportowe, maszyny i urządzenia niezbędne do kompleksowej realizacji inwestycji. Źródłem sukcesów jest wysoko wyspecjalizowana kadra inżynieryjno-techniczna, jak i załoga. Nagrodę firma otrzymała za budowę ośrodka zdrowia i pomocy społecznej w Gieraltowicach oraz firma **Skanska S.A. Oddział Budownictwa Drogowo-Mostowego w Katowicach** za budowę południowej obwodnicy Siewierza.

III miejsce otrzymała **Skanska S.A. Oddział Budownictwa Ogólnego w Kielcach** za budowę hali sportowej w Bytomiu.

Firma Skanska S.A., uhonorowana dwiema nagrodami prowadzi działalność na rynku generalnego wykonawstwa. Realizuje największe i najbardziej prestiżowe inwestycje w całej Polsce. Spółka jest obecna we wszystkich segmentach rynku: budownictwie ogólnym, drogowo-mostowym, hydroinżynieryjnym i kolejowym. Zajmuje się również realizacją mieszkaniowych projektów deweloperskich.

Kolejnym punktem programu było wręczenie Wielkich Nagród Prezydenta Śląskiej Izby Budownictwa (sylwetki nagrodzonych oraz informacje o wyróżnionych firmach publikujemy na str. 15-25).

**WIELKĄ NAGRODĘ PREZYDENTA
ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA
dla przedsiębiorstw i instytucji
naukowo-edukacyjnych
uhonorowano:**

ARCHITEKTONICZNE BIURO PROJEKTÓW „AB PROJEKT” Sp. z o.o. Tychy – za realizację obiektu MEDIA CENTRUM GRUPY WYDAWNICZEJ POLSKA PRESS
METALPLAST Sp. z o.o., Tarnowskie Góry – za całokształt działalności
TERMOPIAN Sp. z o.o. w Czechowicach Dziedzicach za całokształt działalności
SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA „PÓŁNOC”, Częstochowa – za całokształt działalności
ZESPÓŁ SZKÓŁ BUDOWLANYCH IM. K. K. Baczyńskiego, Chorzów za tworzenie, poszukiwanie i realizację warunków dla efektywnego rozwoju szkoły

**WIELKĄ NAGRODĘ PREZYDENTA
ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA
– Z LAUREM
dla organizacji gospodarczych
otrzymali:**

**PRZEDSIĘBIORSTWO REMONTÓW ULIC
I MOSTÓW W GŁIWICACH** – za całokształt działalności
P.B. „ROBUD” Sp. z o.o., Gliwice – za całokształt działalności
BUDOSERWIS Z.U.H. Sp. z o.o. Chorzów
z okazji 20-lecia działalności
MILLENIUM INWESTYCJE Sp. z o.o. Katowice – za kompleksową realizację Osiedla Mieszkaniowego „Bażantów” w Katowicach wraz z jego administrowaniem

**WIELKĄ NAGRODĘ PREZYDENTA
ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA
– Z LAUREM**
indywidualną dla Autorytetów
zawodowych budownictwa i gospodarki
śląskiej otrzymali:

JÓZEF KUKŁOK OPOLSKI – Prezes Zarządu Architektonicznego Biura Projektów „AB Projekt” Sp. z o.o. w Tychach, **LEON UCKA** – Prezes Zarządu „BUDUS” S.A. w Katowicach, **MARIAN PIECHOTA** – Dyrektor DAN-POL M. Piechota Sp. Jawna, Tychy, **STANISŁAW TADLA** – Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny Z.U.H. „Budoserwis” Sp. z o.o. w Chorzowie, **WALDEMAR MACYSZYN** – Dyrektor ds. technicznych – Przedsiębiorstwa Remontów Ulic i Mostów w Gliwicach, **JAN GRABOWIECKI** – Prezes Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej ROW w Wodzisławiu Śląskim, **ZBIGNIEW LEKSTON** – Prezes Zarządu SIEMIANY WICKIEJ SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ, **BOGDAN LITWIN** – Prezes Lokatorsko – Własnościowej Spółdzielni Mieszkaniowej w Knurowie, **ANTONI SZWED** – Prezes Zarządu ZAKŁADY DRZEWNIE TIS S. Jawna, KOBÓR **MIECZYSLAW BARAŃSKI** – Dyrektor Generalny Agencji Kapitałowo-Promocyjnej „IRBA” Sp. z o.o. w Mysłowicach

Kapituła ds. przyznania Wielkiej Nagrody Prezydenta Śląskiej Izby Budownictwa

mgr inż. Franciszek Buszka

Przewodniczący Kapituły, Wiceprezes Śląskiej Izby Budownictwa

mgr inż. Tadeusz Glücksman

Dyrektor Wykonawczy Forum Budownictwa Śląskiego
Wiceprezes Śląskiej Izby Budownictwa

prof. dr hab. inż. Jan Ślusarek

Proroktor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem Politechniki Śląskiej

mgr inż. Stefan Czarniecki

Przewodniczący Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

mgr inż. Andrzej Nowak

Przewodniczący Katowickiego Oddziału
Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa

mgr inż. arch. Józef Kukłok-Opolski

Prezes Zarządu Architektonicznego
Biura Projektów „AB Projekt” Sp. z o.o.,
członek Prezydium i Rady Śląskiej Izby Budownictwa

mgr inż. Mariusz Koprek

Prezes – Klima-Test Sp. z o.o.

mgr inż. Grażyna Kamińska

Dyrektor Wydziału Inwestycji Urzędu Marszałkowskiego
Województwa Śląskiego.

mgr Igor Śmiałowski

Dyrektor Wydziału Infrastruktury
Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego

XII GALA BUDOWNICTWA

**WIELKĄ NAGRODĘ PREZYDENTA
ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA – Z LAUREM**
dla Autorytetów samorządów
zawodowych
i gospodarczych budownictwa
i gospodarki śląskiej otrzymali:

FRANCISZEK BUSZKA – Wiceprezes Śląskiej Izby Budownictwa, **STEFAN CZARNIECKI** – Przewodniczący Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach, **ANDRZEJ NOWAK** – Przewodniczący oddziału katowickiego PZiTb, **ZBIGNIEW MATUSZYK** – Prezes Zarządu Oddziału katowickiego PZITS

**WIELKĄ NAGRODĘ PREZYDENTA
ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA – Z LAUREM**
dla Stowarzyszenia
Naukowo-Technicznego otrzymał:

PZITB – z tytułu 75-lecia działalności

WIELKĄ NAGRODĘ PREZYDENTA ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA – Z LAUREM otrzymał: PZITB – z tytułu 75-lecia działalności. Nagrodę odebrał Wiktor Piwkowski – Przewodniczący Zarządu Głównego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa

Zbigniew Janowski – Przewodniczący Związku Zawodowego „Budowlani” otrzymał WIELKĄ NAGRODĘ PREZYDENTA ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA – Z LAUREM dla Autorytetów budownictwa w Polsce

**WIELKĄ NAGRODĘ PREZYDENTA
ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA – Z LAUREM**
dla Autorytetów budownictwa w Polsce
otrzymali:

STANISŁAW KUKURYKA, polski polityk i wieloletni działacz spółdzielczy i państwowy, **ZBIGNIEW JANOWSKI** – Przewodniczący ZZ „Budowlani”, Pana **Stanisława Kukurykę**, niestety dosięgła grypa nie mógł przybyć na uroczystość lecz przekazał list w którym podziękował za wyróżnienie.

HENRYK BUSZKO

ADAM CZYŻEWSKI

WINCENTY DRAPAŁA

WŁADYSŁAW JAMROCHA

Ostatnim punktem oficjalnych uroczystości było wręczenie tytułu honorowego wraz z medalem **OSOBOWOŚCI BUDOWNICTWA ŚLĄSKIEGO** za zasługi dla budownictwa.

Prezydium i Rada Śląskiej Izby Budownictwa ustanowiło w tym roku ten Tytuł i Medal uznając za swoją powinność – nobilitowanie postaci szczególnie zasłużonych dla budownictwa, tworzących historię gospodarczą regionu. Po raz pierwszy zostały one wręczone podczas XII Gali Budownictwa, jednak nie był to akt jednorazowy, co roku te tytuły i medale będą wręczone wybitnym ludziom pracującym przez lata dla Śląska.

W tym roku Tytuł ten i Medal otrzymali:
HENRYK BUSZKO – WYBITNY POLSKI ARCHITEKT, LAUREAT HONOROWEJ NAGRODY SARP W 1975 R.

ADAM CZYŻEWSKI – WYBITNY POLSKI ARCHITEKT

WINCENTY DRAPAŁA – DŁUGOLETNI DYREKTOR PRZEDSIĘBIORSTWA ROBÓT INŻYNIERYJNYCH W KATOWICACH I KOMBINATU BUDOWNICTWA WĘGLOWEGO FABUD

WŁADYSŁAW JAMROCHA – DYREKTOR GENERALNY ŚLĄSKIEGO ZJEDNOCZENIA BUDOWNICTWA MIEJSKIEGO

ZYGMUNT LORENTZ – WIELOLETNI PREZES ZARZĄDU PRINŻ PW, WSPÓŁTWÓRCA WIELU PRZEDSIĘBIORSTW

MIECZYŚLAW JÓZEF PIOTROWSKI – HONOROWY PREZES ODDZIAŁU KATOWICKIEGO PZITB

PROF. DR INŻ. ANTONI ROSIKOŃ – EMERYTOWANY PROFESOR POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ, W KTÓREJ W 1967 R. UTWORZYŁ KATEDRĘ BUDOWY KOLEI.

Szczególnie wzruszającym momentem wieczoru, prawdziwym finałem Gali, było wręczenie Tytułu i Medalu profesorowi **Antoniemu Rosikoniowi**, który tego wieczoru miał dokładnie 102 lata i 5 miesięcy. Znajdujący się w doskonałej formie naukowiec wygłosił krótki wykład o tym jak nasze doświadczenia ze szkodami górniczymi powinny zostać wykorzystywane w innych częściach Polski. Sala długotrwałymi owacjami uhonorowała Pana Profesora, a życzeniom i gratulacjom nie było końca.

ZYGMUNT LORENTZ

MIECZYŚLAW JÓZEF PIOTROWSKI

PROF. DR INŻ. ANTONI ROSIKOŃ

Prof. Jan Ślusarek – Prorektor Politechniki Śląskiej gratuluje profesorowi Rosikoniowi wyróżnienia

Kapituła nadania Tytułu Honorowego oraz Medalu „Osobowość Budownictwa Śląskiego:

Przewodniczący: Tadeusz Wnuk

Prezydent Śląskiej Izby Budownictwa

Członkowie: Franciszek Buszka

Wiceprezes Śląskiej Izby Budownictwa

Tadeusz Glücksman

Wiceprezes Śląskiej Izby Budownictwa

Jan Ślusarek

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem Politechniki Śląskiej

Stefan Czarniecki

Przewodniczący Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Andrzej Nowak

Przewodniczący Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Katowicach

Józef Kuklok-Opolski

Prezes Zarządu Architektonicznego Biura Projektów „AB PROJEKT” Sp. z o.o. w Tychach

Mariusz Koprek

Prezes Klima-Test Sp. z o.o.

Krystyna Piasecka

Prezes Zarządu Katowickiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Ireneusz Maszczyk

Prezes Zarządu Drogowej Trasy Średnicowej S.A. w Katowicach

Igor Śmietański

Dyrektor Wydziału Infrastruktury Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego

Grażyna Kamińska

Dyrektor Wydziału Inwestycji Urzędu Marszałkowskiego Woj. Śląskiego

Po części oficjalnej nadszedł czas by w kularach podsumować Galę...

Zespół Teatru Rozrywki dał tego wieczoru wspaniały występ

XII Gala Budownictwa cieszyła się dużym zainteresowaniem mediów. Patronat nad nią objęły czasopisma: Gazeta Polska Dziennik Zachodni, Góńiec Górnosławski, Materiały Budowlane, Europerspektywy i Forum Budownictwa Śląskiego, a także TVP Katowice i Polskie Radio Katowice. Czasopismo Forum Budownictwa Śląskiego przygotowało na uroczystość swoje wydanie specjalne, a przebieg Gali był relacjonowany w regionalnych mediach.

Uczestnicy Gali m.in. europosłanka Małgorzata Handzlik, byli chętnie „przepepytani” przez radiowców

WIELKA NAGRODA PREZYDENTA ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA DLA PRZEDSIĘBIORSTW I INSTYTUCJI NAUKOWO-EDUKACYJNYCH

ARCHITEKTONICZNE BIURO PROJEKTÓW „AB PROJEKT” Sp. z o.o., Tychy
za realizację obiektu **MEDIA CENTRUM GRUPY WYDAWNICZEJ POLSKA PRESS**

Budynek Media Centrum to obiekt wyposażony w najnowocześniejszą technologię i niecodzienne rozwiązania techniczne – np. unikalną w skali kraju instalację grzewczo-chłodzącą. Największą zaletą obiektu to olbrzymie możliwości w aranżacji powierzchni biurowej. Przeszkłone elewacje zapewniają doskonały poziom naturalnego światła w pomieszczeniach biurowych, a system szklanych ścian nie ogranicza przestrzeni, a jedynie komfortowo ją wydzielają. W przypadku tego przedsięwzięcia największym sukcesem „AB-Projekt”, jako Generalnego Realizatora Inwestycji był krótki termin realizacji. Budowa tak dużego obiektu w przeciągu niespełna 17 miesięcy wymagała doskonałego planowania i koordynacji prac oraz ścisłej i bardzo zdyscyplinowanej współpracy wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego, począwszy od architektów i pozostałych projektantów, aż po wszystkie nawet te najmniejsze firmy wykonawcze. Efektem tej pracy jest komfortowy, ultranowoczesny obiekt naszpikowany innowacyjnymi rozwiązaniami technicznymi oraz wyposażony w najlepsze materiały i urządzenia, który wraz z sąsiadującymi obiektami drukarni, tworzy pełny kompleks budynków prasowych.

METALPLAST Sp. z o.o., Tarnowskie Góry
za całokształt działalności

PPHU „Metalplast” Tarnowskie Góry Sp. z o.o. powstało w wyniku sprywatyzowania przedsiębiorstwa państwowego w drodze leasingu kapitałowego.

Do 1990 roku przedsiębiorstwo działało pod nazwą Fabryka Elementów Wyposażenia Budownictwa „Metalplast” Tarnowskie Góry jako przedsiębiorstwo państwowe. Pod koniec 1990 roku została utworzona spółka pracownicza pod nazwą PPHU „Metalplast” Tarnowskie Góry Sp. z o.o.

Od 45 lat firma specjalizuje się w produkcji:

- wentylatorów dachowych
- wentylatorów promieniowych
- wentylatorów kanałowych
- tłumików akustycznych i podstaw tłumiących
- elementów wentylacji
- kopuł świetlikowych

Wychodząc naprzeciw potrzebom klientów:

- uruchomiliśmy produkcję wentylatorów chemooodpornych
- posiadamy rozwiązania z zakresu sterowania pracą wentylatorów.

Oferujemy wysokiej jakości produkty, części zamienne, serwis gwarancyjny i pogwarancyjny. Nasze wentylatory charakteryzują się długą żywotnością i cichą pracą.

TERMOPIAN Sp. z o.o. w Czechowicach Dziedzicach
za całokształt działalności oraz innowacyjność w zakresie termomodernizacji

Firma TERMOPIAN od ponad dwudziestu lat specjalizuje się w wykonywaniu nowoczesnych izolacji natryskowych. W 1992 roku była jedną z pierwszych firm wprowadzających na polski rynek natryskowe pokrycie dachowe.

Dodatkowo od roku 2000 z powodzeniem produkuje i wykorzystuje własne materiały:

- Hydrobest – natryskiwaną, bezspoinową folię hydroizolacyjną, oraz
- Izobest – farbę do zabezpieczania pokryć z pianek poliuretanowych.

Oba produkty zostały w całości zaprojektowane własnym wysiłkiem, bazując na wieloletnim doświadczeniu i z uwzględnieniem uwag klientów.

Do chwili obecnej firma wykonała około 500 tys. m² natrysków różnych systemów izolacji termicznych, wodochronnych i chemoodpornych.

Od początku działalności stawia na wykwalifikowaną kadrę oraz wysoką jakość realizowanych prac, dlatego wszystkie aspekty działalności przedsiębiorstwa objęte są systemem zarządzania jakością ISO 9001.

SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA „PÓŁNOC”, Częstochowa za całokształt działalności

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Północ”, która powstała 25 stycznia 1979 r., w bieżącym roku obchodziła Jubileusz 30-lecia.

Zasoby lokalowe S. M. „Północ” usytuowane są w północnej dzielnicy miasta i stanowią one jednolity, wyodrębniony układ urbanistyczny o powierzchni 99 ha i 4238 m.

Na koniec 2007 r. zasoby mieszkaniowe Spółdzielni to 9165 mieszkań w tym: 1498 – mieszkania spółdzielcze lokatorskie, 6901 – mieszkania spółdzielcze własnościowe, 766 – mieszkania wyodrębnione.

31.12. 2007 r. powierzchnia użytkowa ogółem wynosiła 510.563.01 m kw.

Wg stanu na dzień 31.12. 2007r. Spółdzielnia zrzesza 9988.

W latach 2006 – 2008 spółdzielnia wykonała docieplenia w ilości 84.264 m².

W ramach działań termomodernizacyjnych wymieniono również 8778 szt. okien.

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Północ” to jedyna spółdzielnia w Częstochowie posiadająca instalację centralną ciepłej wody, dlatego też opomiarowanie zużycia ciepłej, jak i zimnej wody jest bardzo ważne. W chwili obecnej 99% ogółu zasobów spółdzielni to mieszkania opomiarowane wodomierzami w zimną i ciepłą wodę.

Spółdzielnia od 1995 r. realizowała program opomiarowania dostaw energii cieplnej. Obecnie 100% mieszkań jest opomiarowana w podzielniki ciepła. Opomiarowanie w całości sieci centralnego ogrzewania zaowocowało w skali spółdzielni na przestrzeni ostatnich lat 32% zmniejszeniem zużycia energii cieplnej na cele CO.

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Północ” przeznacza znaczne nakłady finansowe na dobre utrzymanie i tworzenie nowych terenów zielonych i rekreacyjnych. W 2007 r. i 2008 r. utworzono trzy śródblokowe tereny zieleni z elementami architektury krajobrazowej (alejki, potok wodny) w Osiedlu „AB” oraz nowe enklawy zielone z boiskami sportowymi i placami zabaw w Osiedlu „CD”.

Spółdzielnia intensywnie prowadzi akcję edukacyjną recyklingu i segregacji odpadów oraz śmieci. Przy każdej osłonie śmietnikowej znajduje się gniazdo recyklingowe zbiórki odpadów szklanych, plastiku i makulatury.

ZESPÓŁ SZKÓŁ BUDOWLANYCH IM. K. K. Baczyńskiego, Chorzów. za tworzenie, poszukiwanie i realizację warunków dla efektywnego rozwoju szkoły

Zespół Szkół Budowlanych w Chorzowie jest szkołą z tradycjami, która kształci młodzież w zawodach budowlanych od 1976r. Obecnie w placówce uczy się 530 uczniów i zatrudnia 30 nauczycieli. Jest to placówka, która w ostatnich latach rozszerzyła ofertę edukacyjną zgodnie z wymogami i potrzebami rynku pracy. Kształci w zawodach: technik budownictwa, drogownictwa, architektury krajobrazu oraz monter konstrukcji budowlanych. Otwarcie przez Szkołę Ośrodka Egzaminacyjnego dla Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Jaworznie potwierdziło słuszność założeń zawartych w „Regionalnym Porozumieniu o współpracy w zakresie kształcenia w zawodach budowlanych”. Ośrodek Egzaminacyjny jest pierwszym i jedynym ośrodkiem, w którym mogą zdawać egzamin zawodowy absolwenci zasadniczych szkół zawodowych całej południowej Polski. Znajduje się on na terenach warsztatów K.P.B.P. BUDUS S.A. i stanowi bazę do kształcenia w systemie modułowym, który zgodnie z założeniami MEN jest bardziej efektywny w edukacji zawodowej. Szkoła współpracuje także z Parkiem Etnograficznym, gdzie praktyki zawodowe i zajęcia praktyczne dla techników architektury krajobrazu są przygotowywane i realizowane przy udziale nauczycielki szkoły, która jest również pracownikiem Parku. Obecność nauczycieli na praktykach, budowach podnosi jakość kształcenia praktycznego i zapewnia wykonywanie zadań zgodnie z programem nauczania i standardami wymagań egzaminacyjnych. Szkoła bardzo efektywnie współpracuje także z: Politechniką Śląską, ITB, firmą Drogopol, „Silesianą”, „Polska Kabe”. Uczniowie szkoły co roku biorą udział w Turnieju Złota Kielnia, Olimpiadzie Budowlanej. Przygotowują prace na konkurs PZITB na najlepszą pracę semestralną, zdobywając wysokie I, II, III miejsca w konkursach.

WIELKA NAGRODA Z LAUREM PREZYDENTA ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA DLA ORGANIZACJI GOSPODARCZYCH

PRZEDSIĘBIORSTWO REMONTÓW ULIC I MOSTÓW SA w Gliwicach za całokształt działalności.

RUIM Spółka Akcyjna powstała 1 lipca 2008 roku w wyniku przekształcenia istniejącej od 2000 roku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powstałej w wyniku komercjalizacji funkcjonującego od 1967 roku Miejskiego Zarządu Ulic i Mostów. Przedsiębiorstwo zatrudnia wysokiej klasy kadrę inżyniersko-techniczną i dysponuje nowoczesnym sprzętem, co pozwala na udział w kompleksowych realizacjach specjalistycznych projektów drogowo-inżynierskich. W obrocie gospodarczym i zobowiązaniach publiczno-prawnych spółka kieruje się zasadą rzetelności i uczciwości. Celem nadrzędnym jest jakość i terminowość wykonywanych robót, o czym świadczy m.in. szereg udzielonych firmie referencji oraz uzyskany w 2007 roku certyfikat jakości ISO 9001:2000.

Prowadząc swoją działalność Spółka podejmuje się realizacji jako samodzielny wykonawca lub działając w oparciu o zorganizowany system sprawdzonych podwykonawców. Firma zatrudnia ok. 160 osób, z doświadczeniem i uprawnieniami do prowadzenia specjalistycznych robót ogólnobudowlanych, drogowych, mostowych i inżynierskich (wodociągi, kanalizacje, sieci elektroenergetyczne). Do największych realizacji w ostatnich latach należy m.in. budowa węzła drogowego przy Centrum Handlowym „ARENA” w Gliwicach, kompleksowa modernizacja części gliwickiego odcinka DK-88 na długości 7,2 km oraz budowa węzła drogowego Rzeczyce na DK-88. Jedynym właścicielem Spółki pozostaje Gmina Gliwice. Jednoosobowy Zarząd firmy sprawia, że decyzje podejmowane są według zasad: koncentracji i odpowiedzialności, kontroli jakości, terminowości wykonywania zadań. PRUIM S.A. wykorzystuje Zintegrowany System Zarządzania IFS, który pozwala na bieżący dostęp do informacji o postępach prac i poniesionych kosztach.

P.B. „ROBUD” Sp. z o.o., Gliwice za całokształt działalności

P.B. „ROBUD” posiada własną pracownię projektową, stolarnię, Wydziały: konstrukcji stalowych oraz ślusarki aluminiowej, oraz bazę samochodowo-sprzętową, zaopatrzoną we własne środki transportowe, maszyny i urządzenia niezbędne do kompleksowej realizacji inwestycji. Źródłem sukcesów firmy jest wysoko wyspecjalizowana kadra inżyniersko-techniczna, jak i załoga przygotowana do wszelkich prac budowlanych i instalacyjnych. Osoby zaangażowane do działalności firmy to około 360 pracowników umysłowych i fizycznych. Firma prowadzi działalność nie tylko na rynku polskim, ale także poza granicami kraju. U podstaw działalności Zarząd wyznaczył cele przewodnie Spółki, zdeterminowane takimi wartościami, jak: terminowość, jakość oraz otwartość na nowe technologie. Jako jedno z najistotniejszych zadań rozwojowych określono ekspansję wzrostu ilościowego oraz pozyskiwanie nowych branż na stale zmieniającym się rynku.

W chwili obecnej działalność firmy obejmuje rynek petrochemiczny (stacje benzynowe), budowlany (mieszkaniowy, obiekty przemysłowe i użytku publicznego) oraz wodno-sanitarny i drogowy.

W 1996 r. firma została odznaczona, przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa, Złotą Odznaką: „Zasłużony dla Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych”, oraz wyróżniona w konkursie PZITB jako „Budowa roku 2000”, otrzymując jednocześnie „Płatynowe Wiertło 2000” za realizację adaptacji budynku na siedzibę Sądu Okręgowego i Krajowego Rejestru Skazanych w Gliwicach. Ponadto, w konkursie otwartym pod nazwą „Renowacja 2002”, przeprowadzonym przez Towarzystwo Opieki nad Zabytkami, spośród wielu wyróżniających się realizacji, związanych z konserwacją zabytkowych obiektów budowlanych, Jury wyłoniło reprezentacyjny budynek miejskiego Ratusza w Gliwicach, którego generalnym wykonawcą było P.B. „ROBUD”. Za przeprowadzenie szerokiego zakresu prac konserwatorskich i rzetelne wykonawstwo konserwacji wyżej wymienionego obiektu, Gmina Gliwice, będąca Inwestorem, otrzymała statuetkę „Złoty Portal”.

BUDOSERWIS Z.U.H. Sp. z o.o. Chorzów z okazji 20-lecia działalności

Firma BUDOSERWIS powstała w 1990 roku jako spółka cywilna osób fizycznych. Założycielem firmy był Stanisław Tadla, obecnie pełniący funkcję Prezesa Zarządu firmy.

Bogate doświadczenie Stanisława Tadli, Praca Wykładowcy w Polskim Towarzystwie Ekonomicznym oraz w Towarzystwie Naukowej Organizacji i Kierownictwa oraz trafna analiza rynku szybko przyczyniły się do dynamicznego rozwoju firmy. W roku 1994 spółkę cywilną przekształcono w spółkę z o.o. i została zarejestrowana pod nazwą – „BUDOSERWIS” Zakłady Usługowo-Handlowe Sp. z o.o. W wyniku dynamicznego rozwoju Firmy w następnych latach wyodrębniono z jej struktury dwie osobne jednostki: Zakłady Usług Konsultingowych oraz Zakłady Remontowo-Montażowe. Przedsiębiorstwo, chcąc realizować wymagania klienta na najwyższym poziomie sukcesywnie stosuje politykę jakościową. Wyrazem tego było nadanie firmie w 1999 roku Certyfikatu Jakości ISO 9002 przez jednostkę certyfikującą TÜV Rheinland/Zetom Polska Sp. z o.o. W 2003 r. nasza firma przeszła pomyślnie recertyfikację na zgodność Systemu Zarządzania Jakością z normą EN ISO 9001: 2000. Ponadto w 2003 roku nasza firma otrzymała tytuł „Lidera Rozwoju Gospodarczego Miasta Chorzów 2002”.

MILLENNIUM INWESTYCJE Sp. z o.o. Katowice za Kompleksową realizację Osiedla Mieszkaniowego „Bażantów” w Katowicach wraz z jego administrowaniem

Millenium Inwestycje jest firmą deweloperską z sukcesem prowadzącą działalność rozpoczętą w 2001 roku. Spółka ma za sobą bogate doświadczenia na rynku deweloperskim i wyróżnia ją nowatorskie podejście do wyzwań urbanistycznych. Inwestycje charakteryzuje nowoczesna architektura, dbałość o otoczenie, bezpieczeństwo i wygoda mieszkańców. Zrealizowane obiekty to kilkaset oddanych do użytku mieszkań i domów, pierwsze na Śląsku inteligentne apartamentowce „Millenium IQ” i „Millenium IQ-kwadrat”, Centrum Handlowe „Bażantowo”, przedszkole i zaplecze rekreacyjno-sportowe. Obecnie Spółka podjęła wyzwanie budowy nowoczesnej Pijarskiej szkoły podstawowej i gimnazjum oraz kompleksu sportowo-rekreacyjnego na terenie Osiedla Bażantów. Na przestrzeni tych lat Spółka Millenium Inwestycje i prowadzone przez nią inwestycje zostały wielokrotnie wyróżnione w prestiżowych konkursach i rankingach, wśród których znalazły się min.:

- ✓ Godło promocyjne „OSKAR Śląski 2003”,
- ✓ Tytuł „Gazele Biznesu 2005”,
- ✓ Tytuł „Gazele Biznesu 2006”
- ✓ „Wielka Nagroda Prezydenta Izby Budownictwa” w kat. deweloperskiej – 2006,
- ✓ Laureat rankingu „Diamenty Forbesa 2009”.

Od 2004 roku Spółka pracuje w oparciu o system zarządzania jakością wg normy ISO 9001: 2000.

Powstające w południowych dzielnicach Katowic – Osiedle Bażantów to przestrzeń tworzona z pasją i jednocześnie wyjątkowe miejsce na planie miasta Katowic. Zostało uznane za jedno ze 100 najlepszych miejsc do zamieszkania w Polsce (ranking tygodnika WPROST 2004).

Osiedle Bażantów jest rozległym kompleksem mieszkalnym typu „miasto w mieście” obejmującym ponad 20ha terenu zabudowy.

Wizją dewelopera jest wygenerowanie miejsca o charakterze centro-twórczym dla dynamicznie rozwijających się dzielnic wokół osiedla, stąd dbałość o układ urbanistyczno-funkcjonalny zmierzający do stworzenia miejsca przyjaznego i wygodnego dla mieszkańców. Już dzisiaj niepowtarzalną atmosferę osiedla tworzy społeczność przeszło 1000 mieszkańców.

Osiedle Bażantów powstaje z myślą o spełnieniu wymagań jego mieszkańców. Mieszkańcy mają do dyspozycji: delikatesy Piotr i Paweł, centrum medyczne, aptekę, bank, restaurację, kawiarnię, studio tańca, studio fitness, korty tenisowe, przedszkole i place zabaw, a już wkrótce szkołę i centrum sportowe.

Millenium Inwestycje zadbało o wszystko: bezpieczne dzieciństwo, zdrowie i rekreację, wygodne zakupy.

WIELKA NAGRODA Z LAUREM PREZYDENTA ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA DLA AUTORYTETÓW ZAWODOWYCH BUDOWNICTWA I GOSPODARKI ŚLĄSKIEJ

JÓZEF KUKŁOK OPOLSKI

Prezes Zarządu Architektonicznego Biura Projektów „AB Projekt” Sp. z o.o. w Tychach

Józef Kukłok-Opolski to współzałożyciel i współwłaściciel jednego z najdynamiczniej rozwijającego się biura projektowego w regionie, które kilka lat temu z sukcesem rozszerzyło swoją ofertę o wykonawstwo robót budowlanych w systemie generalnego realizatorstwa. Kompleksowość oraz wysoka jakość usług oferowanych przez firmę zarządzaną przez Józefa Kukłoka-Opolskiego, zapewnia jej ciągłość zleceń, jak i umacnia pozycję „AB-PROJEKT” na rynku. Przyczynia się to nie tylko do budowy pozytywnego wizerunku polskiego przedsiębiorcy budowlanego wśród firm europejskich, ale także znacząco wspomaga promocję regionu i okolic. Wyśmienite warunki pracy jakie stwarza swoim pracownikom zapewniając najnowocześniejsze wyposażenie techniczne oraz pomoc merytoryczną w postaci olbrzymiej ilości szkoleń i kursów, sprawiają, że firma zarządzana przez J. Kukłoka-Opolskiego to wymarzone miejsce pracy zarówno dla ludzi młodych, jak i tych najbardziej doświadczonych specjalistów. Józef Kukłok-Opolski bardzo aktywnie uczestniczy w budowlanym i społecznym życiu regionu, zarówno prywatnie jak i poprzez działalność projektową i wykonawczą swojej firmy. Systematycznie wspomaga charytatywnie przedszkola i szkoły miejskie oraz inne instytucje użytku publicznego, jak choćby obecnie powstające w Tychach hospicjum. Józef Kukłok-Opolski jest również laureatem wielu indywidualnych nagród i wyróżnień w branży architektoniczno-budowlanej oraz posiadaczem kilku odznaczeń państwowych. Wszystkie sukcesy, jakie osiągnął w ciągu ponad 30 lat swojej pracy zawodowej to owoc nie tylko niebywałej konsekwencji, twardości charakteru i trafności wyborów, ale także niespotykanej wrażliwości na ludzi i ich problemy.

LEON UCKA

Prezes Zarządu „BUDUS” S.A. w Katowicach

Kariera zawodowa Leona Uckę ściśle związana jest z Katowickim Przedsiębiorstwem Budownictwa Przemysłowego (po przekształceniu w 1992 roku w Jednoosobową Spółkę Skarbu Państwa – „BUDUS” S.A.).

Studia na Politechnice Śląskiej ukończył w 1975 roku uzyskując dyplom inżyniera budownictwa lądowego w specjalności Technologia i Organizacja Budownictwa. Pracę podjął 1 września 1976 roku. Przebieg Jego pracy i kariery zawodowej można podzielić na trzy etapy:

I Etap w latach 1976 do 1982 związany był z poznaniem funkcjonowania przedsiębiorstwa budowlanego, a po uzyskaniu uprawnień budowlanych umożliwiających pełnienie samodzielnych funkcji w budownictwie, samodzielnym prowadzeniu budowy. Dotyczyło to dużych placów budów, takich jak Fabryka Domów w Katowicach lub Instytut Okulistyki w Katowicach.

Bardzo istotnym doświadczeniem było prowadzenie przez w/w tzw. koordynacji dużych przedsięwzięć budowlanych. Zaznaczyć należy, iż przedsięwzięcia te realizowane były „pod klucz” a KPBP pełniło funkcję generalnego wykonawcy.

W II Etapie w latach 1982- 1992 Leon Ucka kierował pionem zabezpieczenia środków produkcji i sferą usług produkcyjnych.

Kierował takimi jednostkami jak: Baza Sprzętu i Transportu, Produkcja Pomocnicza, Zespół Magazynów. Koordynowałem pracę Działów Zaopatrzenia, Głównego Mechanika, Gospodarki Materiałowej. W tym okresie, przez kilka lat, czynnie uczestniczył w pracach Rady Pracowniczej przedsiębiorstwa, co pozwoliło mu na dokładne poznanie mechanizmów ekonomicznych działania firmy.

III Etap w latach 1992 do nadal to praca jako Prezes Zarządu spółki BUDUS S.A.

Za największy sukces zawodowy pana L.Ucka można przyjąć inicjację procesu i sposób przeprowadzenia „BUDUS” S.A. przez trudny okres zmian systemowych w gospodarce bez zgubienia jej pozytywnych cech płynących z 60-letniej historii przedsiębiorstwa.

W/w walnie przyczynił się do zbudowania wysokiej i trwałej pozycji firmy na wymagającym i konkurencyjnym rynku, kompleksowo wykonującej usługi budowlane wysokiej jakości, terminowo i zgodnie z oczekiwaniami Klientów.

MARIAN PIECHOTA
Dyrektor DAN-POL M. Piechota Sp. Jawna, Tychy

Założyciel i współwłaściciel spółki jawnej DAN POL, działającej na śląskim rynku usług budowlanych od 1994r. Wieloletnie doświadczenie pozyskane na różnych stanowiskach w branży budowlanej umożliwiło mu zbudować od podstaw obecnie prężnie rozwijającą się firmę.

Konsekwentny w działaniu, z ogromnym doświadczeniem w tej branży budownictwa. Zawsze chętnie dzielił się wiedzą, wspierał młodszą rozwijającą się pod jego okiem kadrę, co zaskutkowało wyszkoleniem i usamodzielnieniem się wielu dzisiejszych fachowców. Jego motto: *pracownicy z inicjatywą to majątek firmy*.

Marian Piechota to także aktywny działacz społeczny, jeden z inicjatorów powstania Izby Budownictwa w Katowicach, wielokrotnie nagradzany za swoją działalność społeczną i charytatywną najwyższymi odznaczeniami państwowymi.

Firma DAN POL Spółka Jawna kierowana przez pana Mariana Piechotę uzyskała w roku 2008/2009:

- tytuł „**Wykonawcy Roku 2008**” przyznawaną przez Kapitułę Ogólnopolskiego Konkursu miesięcznika *Zamówienia Publiczne*
- **I Wyróżnienie** w Ogólnopolskim Konkursie „Modernizacja Roku 2008” w kategorii Termorenowacje- elewacje
- *Dyplom Uznania za działalność mającą na uwadze poprawę środowiska naturalnego* w konkursie pod patronatem Ministerstwa Środowiska

STANISŁAW TADLA
Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny Z. U. H. „Budoserwis” Sp. z o.o. w Chorzowie

Stanisław Tadla założył i od 20 lat kieruje z powodzeniem firmą Budoserwis z siedzibą w Chorzowie; jest głównym autorem rynkowego sukcesu i wszechstronnego rozwoju spółki. Stanisław Tadla utworzył w strukturach spółki wyspecjalizowane zakłady: Zakłady Remontowo Montażowe, Zakład Generalnego Wykonawstwa, Zakłady Usług consultingowych, Zakład Ekspertyz i Usług Gospodarczych, co przyczyniło się do poszerzenia obszarów świadczonych usług, podniesienia jakości realizowanych prac, a także usprawniło organizację pracy w przedsiębiorstwie i pozytywnie zmotywowało pracowników. W trakcie wieloletniego kierowania firmą Pan Stanisław Tadla wykształcił duże grono osób i stworzył warunki dla efektywnego rozwoju pracowników – obecnie są to specjaliści różnych branż. Pracownicy spółki, wspierani i motywowani przez Prezesa Tadłę, zdobywali i nadal zdobywają uprawnienia i specjalistyczne umiejętności, m.in.: uprawnienia budowlane, uprawnienia do szacowania nieruchomości, kosztorysowanie.

Zapewniając wysoką jakość świadczonych usług, spółka – z inicjatywy Prezesa – podlega audytom oraz procesom certyfikacji i autoryzacji. Firma Budoserwis posiada następujące certyfikaty: Certyfikat TÜV CERT 75 100 6601 system zarządzania według ISO 9001:2000, Certyfikat Ośrodka Badań, Atestacji i Certyfikacji OBAC/004/OZR/09, Świadectwo autoryzacji STAL-KOWENT, Świadectwo autoryzacji FAWENT.

Jako Prezes Zarządu oraz Dyrektor Generalny firmy Stanisław Tadla rozwijał zakres działalności konsultingowej spółki, przygotowując między innymi projekty prywatyzacyjne dla ministerstwa Skarbu Państwa oraz wyceny przekształcanych zakładów opieki zdrowotnej.

Rekomendujący: Tadeusz Wnuk – Prezydent Śląskiej Izby Budownictwa

WALDEMAR MACYSZYN
Dyrektor ds. technicznych Przedsiębiorstwa Remontów Ulic i Mostów w Gliwicach

Waldemar Macyszyn z budownictwem związany jest od 25 lat. W Przedsiębiorstwie Remontów Ulic i Mostów (wcześniej Miejski zarząd ulic i Mostów w Gliwicach) pracuje nieprzerwanie od 1984 roku. Karierę swoją rozpoczął jako ślusarz remontowy. Następnie kolejno pełnił funkcje majstra ds. drogowo-mostowych, później z czasem został Kierownikiem Produkcji pomocniczej, Kierownikiem Wytwórni Mas bitumicznych oraz administracji ulic, Kierownikiem Wydziału Inwestycji i eksploatacji, Głównym Inżynierem ds. robót drogowo-mostowych. W końcu przechodząc prawie przez wszystkie szczeble kariery zawodowej w PRUIM w 2004 roku objął stanowisko Dyrektora ds. Technicznych i pełni tę funkcję do dzisiaj. Jako długoletni pracownik wykazuje się doskonałymi umiejętnościami w zarządzaniu przedsiębiorstwem i posiada wysokie kwalifikacje zawodowe. W ciągu lat doskonalili swoją wiedzę i warsztat techniczny pnąc się po szczeblach kariery zawodowej aż do stanowiska dyrektora. Obecnie na stanowisku Dyrektora ds. technicznych ponosi odpowiedzialność za prowadzenie kontraktów realizowanych przez przedsiębiorstwo oraz wdraża nowe rozwiązania mające usprawnić prace na poziomie całej firmy. Swoją wiedzę i doświadczenie chętnie przekazuje młodym pokoleniom kadry inżynierskiej stając się dla niej wzorem i przewodnikiem. Pan Waldemar Macyszyn uczestniczył w wielu poważnych inwestycjach budowlano-drogowych. W 2001 roku był inspektorem nadzoru przy budowie Autostrady A4 z ramienia firmy SCETAUROUTE INTERNATIONAL z Katowic, odcinek Węzeł Batory – Węzeł Mikołowska. Pan Macyszyn jest członkiem ŚOIB od 2001, w 1999r. otrzymał Odznakę Honorową „Za zasługi dla drogownictwa”, a w 2006 roku został uhonorowany Odznaką „Za zasługi dla budownictwa”.

JAN GRABOWIECKI

Prezes Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej ROW w Wodzisławiu Śląskim

Pan Jan Grabowiecki pracuje na stanowiskach kierowniczych od 1974r. za co był niejednokrotnie wyróżniany. Pracę w Spółdzielni Mieszkaniowej „ROW” w Wodzisławiu Śl. rozpoczął w sierpniu 1991r. Na swoim stanowisku pracy wykazuje się przedsiębiorczością i zaangażowaniem. Jego kompetencja i trafność w podejmowaniu decyzji doprowadziły do zmian organizacyjnych, dzięki którym Spółdzielnia stała się przyjazna dla swoich członków i zdobyła bardzo wysoką rangę w rejonie działania. Spółdzielcy obdarzając zaufaniem Pana Grabowieckiego powierzyli Mu mandat zaufania do reprezentowania ich interesów w Radzie Nadzorczej Regionalnego Związku Rewizyjnego Spółdzielczości Mieszkaniowej w Katowicach. Dzięki wkładowi pracy na rzecz mieszkańców miasta i osiedli spółdzielczych został wybrany do pełnienia funkcji radnego Rady Miasta Wodzisławia Śląskiego, pełniąc obowiązki Przewodniczącego Rady Miasta przez okres dwóch kadencji. Do nadal pełni funkcję Radnego Rady Miasta.

Uczestniczy w organizowaniu przedsięwzięć społecznych i kulturalnych wspomagając organizacje społeczne i pozarządowe. Jest członkiem kilku Stowarzyszeń.

Zdobywając kwalifikacje zarządcy nieruchomości i uprawnienia do zasiadania jako członek Rady Nadzorczej w Spółkach Skarbu Państwa podnosi swoją wiedzę, którą chętnie się dzieli, co umożliwia utrzymywanie Spółdzielni na wysokim poziomie organizacyjnym, dlatego działalność Spółdzielni na terenie czterech miast nie jest problemem.

Pan Jan Grabowiecki jest inicjatorem wszystkich przedsięwzięć prowadzonych w Spółdzielni Mieszkaniowej „ROW” m.in. takich jak likwidacja niskiej emisji pyłów w Mieście Pszów przy ul. Juranda oraz w Mieście Rydułtowy przy ul. Łokietka i ul. Obywatelskiej.

Dzięki jego osobistemu zaangażowaniu była możliwa realizacja programu modernizacyjnego na os. Plebiscytowa – Szpitalna w Rydułtowach, gdzie opracowano budowę sieci ciepłowniczej i własnych indywidualnych stacji wymienników wraz z ociepleniem budynków i wymianą stolarki okiennej przy współudziale finansowanym z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz dotacji z Ekofunduszu (z siedzibą w Warszawie).

Większość przedsięwzięć jest finansowane przy współudziale zewnętrznych środków finansowania, gdzie udział ich w poszukiwaniu i pozyskiwaniu jest osobistą zasługą Pana Jana Grabowieckiego.

Dzięki pozyskaniu zewnętrznych źródeł finansowania dokonano ociepleń budynków w 80% posiadanych zasobów, co w sposób znaczący przyczyniło się do ograniczenia zużycia energii cieplnej, a zatem niższych opłat wnoszonych przez mieszkańców z tego tytułu. Ocieplenie budynków to też poprawa estetyki budynków i zagospodarowania terenów. Zmniejszenie zużycie energii cieplnej jak i eliminacja pieców węglowych (niskiej emisji pyłów) wpłynęło również na poprawę środowiska naturalnego.

Za działalność swoją Pan Jan Grabowiecki został odznaczony: Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa”, Odznaką zasłużony dla PTTK.

ZBIGNIEW LEKSTON

Prezes Zarządu Siemianowickiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Pan Zbigniew Lekston Prezes Zarządu Siemianowickiej Spółdzielni Mieszkaniowej jest pracownikiem SSM od 1968 roku. Początkowo był Kierownikiem Administracji Osiedla, gdzie nabywając wiedzę fachową i doświadczenie wykazywał się umiejętnością zarządzania i porozumienia z członkami Spółdzielni, mieszkańcami osiedla.

W latach 1986 do 2004 pracował na stanowisku zastępcy dyrektora SSM ds. gospodarki zasobami mieszkaniowymi, a od roku 2004 do 2007 mocą uchwały Rady Nadzorczej sprawował funkcję Z-cy Prezesa Zarządu Siemianowickiej Spółdzielni Mieszkaniowej ds. Technicznych.

Z inicjatywy Pana Prezesa Zbigniewa Lekstona i przy jego czynnym udziale powstało w Siemianowickiej Spółdzielni Mieszkaniowej wiele inicjatyw i przedsięwzięć wyróżniających Siemianowicką Spółdzielnię Mieszkaniową pośród Spółdzielni Mieszkaniowych Województwa Śląskiego, a w niektórych dziedzinach także w skali kraju.

W kolejności historycznej to:

- wczesne w skali województwa i kraju opomiarowanie zużycia zimnej i ciepłej wody oraz centralnego ogrzewania co dało możliwość rozliczania członkom Spółdzielni z faktycznego zużycia mediów,
- docieplenia budynków, stropodachów, renowacja elewacji, wymiana drzwi wejściowych co pozwalała racjonalnie gospodarować zużyciem ciepła, a w konsekwencji systematycznie obniżać moc zamówioną, a co za tym idzie koszty centralnego ogrzewania,

- budowa Centrum Rozrywki „Renoma” na spółdzielczym Osiedlu „Chemik” z kręgielnią, dartem, bilardem i innymi urządzeniami dającymi możliwość kulturalnej rozrywki całym rodzinom, a zyskami z jej działalności zasilił fundusz remontowy,

- budowa mieszkań i domów jednorodzinnych dla członków Spółdzielni,

- rewitalizacja infrastruktury osiedlowej, budowa „Rynku Bytkowskiego” oraz placów zabaw dla dzieci spełniających wszystkie standardy bezpieczeństwa,

- budowa boisk osiedlowych o uniwersalnej nawierzchni do gier zespołowych (siatkówki, koszykówki, piłki ręcznej),

- wymiana oświetlenia klatek schodowych z wyposażeniem w czujniki ruchowe i zmierzchowe, prowadzące do znacznych oszczędności energii elektrycznej.

Wymienione powyżej działania i inicjatywy powodują, że wizerunek obraz Osiedli Siemianowickiej Spółdzielni Mieszkaniowej, a przez to wizerunek Miasta Siemianowice, a w dalszej kolejności „Śląskiej Metropolii” korzystnie się zmienia.

Pan Zbigniew Lekston bierze również aktywny udział w działalności społecznej – stowarzyszeń pozarządowych np. w Stowarzyszeniu Przyjaciół Bytkowa, gdzie pełni funkcję v-ce Przewodniczącego Zarządu.

BOGDAN LITWIN

Prezes Lokatorsko-Własnościowej Spółdzielni Mieszkaniowej w Knurowie

Przez 26 lat wzorowo zarządzał i zarządza nadal nieruchomościami LWSM. Zasoby LWSM stanowią 134 budynki mieszkalne o powierzchni 285.000 m² i nieruchomości gospodarcze o powierzchni 20.000 m². LWSM jako jedna z pierwszych w kraju spółdzielni doprowadziła do 100% docieplenia i kompleksowego opomiarowania wszystkich budynków. Dokonała utylizacji dociepleń azbestowych na 40 budynkach o powierzchni ok. 70.000 m². Zasoby mieszkaniowe i cała infrastruktura towarzysząca utrzymywane są we wzorowym stanie. Działalność Prezesa Bogdana Litwina jest zauważana przez środowisko i często nagradzana. Między innymi otrzymał:

- Medal im. Króla Kazimierza Wielkiego – nadany przez Konfederację Budownictwa i Nieruchomości w Warszawie
 - Laur Knurowa – najwyższe wyróżnienie przyznawane przez Radę Miasta Knurowa
 - Nagrodę „Bene Meritus” – wyróżnienie przyznawane przez Radę Powiatu Gliwickiego
 - Odznaką „Za zasługi dla Spółdzielczości”
 - Odznaką „Za zasługi dla Województwa Śląskiego”
- Osiągnięcia Prezesa Bogdana Litwina w budownictwie jako zarządcy nieruchomości, prawidłowo prowadzona polityka gospodarczo-ekonomiczna i profesjonalne zarządzanie zasobami mieszkaniowymi predysponują go do otrzymania wyróżnienia jako Autorytetu i osobowości śląskiego budownictwa i gospodarki.

ANTONI SZWED

Prezes Zakładów Drzewnych TiS S. Jawna, Kobiór

„TiS” S. J. Kobiór to firma z wieloletnim (rok powstania 1991) doświadczeniem w zakresie produkcji okien drewnianych Euro-Okien. Wieloletnie tradycje, nowe materiały i technologie, wreszcie wysokie kwalifikacje załogi, pozwoliły wyprodukować okna mogące zadowolić najwybredniejszych odbiorców, tak krajowych jak i zagranicznych. Potwierdzeniem wysokiej jakości wyrobów Zakładów Drzewnych TiS są dyplomy i wyróżnienia uzyskane na licznych targach i wystawach budowlanych przez cały okres funkcjonowania naszej firmy.

Firma specjalizuje się zarówno w oknach typowych jak i oknach nietypowych produkowanych wg indywidualnych projektów zarówno do nowych budynków jak i zabytkowych.

Długa lista zrealizowanych dostaw okien do obiektów obejmuje liczne szkoły, kościoły, biurowce, zabytkowe kamienice i budynki jedno i wielorodzinne.

MIECZYSLAW BARAŃSKI

Dyrektor Generalny Agencji Kapitałowo-Promocyjnej „IRBA” Sp. z o.o. w Mysłowicach

Mieczysław Barański urodził się 9 sierpnia 1957 roku w małopolskich Proszowicach. Jest absolwentem wydziału Finansów i Ubezpieczeń Akademii Ekonomicznej im. K. Adamieckiego w Katowicach. Przez wiele lat spełniał się zawodowo obejmując stanowiska kierownicze w przedsiębiorstwach państwowych, a następnie w założonych przez siebie firmach, które uzyskiwały wiele nagród i wyróżnień.

Niezwykły człowiek, tytan pracy, którego przedsiębiorczość i nadzwyczajna kreatywność pozwalają mu realizować się na wielu płaszczyznach. Jest Członkiem Rady Krajowej Izby Gospodarczej, Prezesem Zarządu Izby Gospodarczej Eksporterów i Importerów w Mysłowicach, Przewodniczącym Rady Nadzorczej Biura Informacyjno – Prawnego, „Akcept” S.A. w Mysłowicach, którego także jest współzałożycielem, pełni funkcję Dyrektora Generalnego Agencji Kapitałowo-Promocyjnej IRBA Sp. z o.o. w Mysłowicach. Od 2002 roku jest członkiem korpusu konsularnego i jako Konsul Honorowy Republiki Słowenii w Mysłowicach, obejmuje swoją jurysdykcją Śląsk i Małopolskę.

Mieczysław Barański jest jedną z najbardziej wyrazistych osobowości naszego Regionu, którego zasługi dla rozwoju współpracy międzynarodowej i promocji Śląska w świecie można by długo wymieniać. Pozwolę sobie w tym miejscu wspomnieć tylko niektóre z nich. Pełniąc obowiązki Konsula, organizował i uczestniczył w wizytach trzech kolejnych Ambasadorów Republiki Słowenii w województwie śląskim i małopolskim. Przynajmniej dwa razy w roku Konsulat organizuje spotkania korpusu konsularnego Polski południowej, mające na celu integrację i zacieśnienie współpracy pomiędzy reprezentowanymi krajami. W 2003 roku Mieczysław Barański zorganizował misję gospodarczą do Słowenii z udziałem kilkudziesięciu przedsiębiorców głównie ze Śląska i Małopolski, która zaowocowała współpracą ze słoweńskimi przedsiębiorcami. Jako Konsul, obejmuje patronatem honorowym wiele wydarzeń o charakterze kulturalnym i naukowym.

Od 2003 roku Konsulat Słowenii pod Jego kierownictwem jest organizatorem „Wielkiego Pikniku – Regiony Europy i Świata”, który na stałe wpisał się w kalendarz największych imprez plenerynych w naszym kraju.

Życiowym powołaniem Mieczysława Barańskiego jest działanie, niestrudzona aktywność i pomysłowość – to Jego cechy. Konsul Barański jest pomysłodawcą nagrody „Orli Laur”, przyznawanej przez Kapitułę złożoną z Konsuli akredytowanych w Polsce południowej, będącej formą wyróżnienia i uhonorowania firm, instytucji oraz osób, które swoją działalnością przyczyniły się w znaczący sposób do rozwoju współpracy międzynarodowej.

WIELKA NAGRODA Z LAUREM PREZYDENTA ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA DLA AUTORYTETÓW SAMORZĄDÓW ZAWODOWYCH I GOSPODARCZYCH BUDOWNICTWA I GOSPODARKI ŚLĄSKIEJ

FRANCISZEK BUSZKA
Wiceprezes Śląskiej Izby Budownictwa

Organizator i współtwórca Świętochłowickiego Przedsiębiorstwa Robót Inżynierskich Przemysłu Węglowego PRINZBUT w Świętochłowicach. Przeszedł wszystkie etapy pracy w dozorcze budowlane, zarówno w terenie jak i Zarządzie przedsiębiorstwa. W 1982 roku został Dyrektorem i kierownikiem Ruchu Zakładu Górniczego. Cechuje go duża wiedza w zakresie zagadnień fachowych robót inżynierskich i ogólnobudowlanych. Posiada wybitne uzdolnienia organizatorskie i konsekwencje w realizacji celów zawodowych. W ciągu ponad 20 letniej działalności na stanowisku Dyrektora, legitymuje się dobrymi wynikami ekonomicznymi, jest członkiem SITG od 1964 roku, a od września 1990 roku pełni funkcję Prezesa Zarządu Oddziału w Chorzowie. Współzałożyciel powstałej w 1990 w Katowicach Regionalnej Izby Gospodarczej, aktualnie jej pierwszy Wiceprezes. Doradca Ministra Budownictwa w latach 1995 – 1997. W społeczności lokalnej jest osobą znaną i szanowaną za działalność społeczną i charytatywną. Cechuje go ogromne zaangażowanie i twórczy wkład w tworzenie śląskiego samorządu gospodarczego. Posiada wybitny dar integracji środowisk gospodarczych – ponad podziałami politycznymi.

Franciszek Buszka aktywnie uczestniczył w powołaniu Izby Budownictwa z siedzibą w Katowicach, a obecnie pełni funkcję Wiceprezesa Śląskiej Izby. Swoją, powszechnie cenioną postawą społeczną, zyskał niezwykłą popularność w środowiskach przedsiębiorców. Szacunek jakim obdarzony jest Prezes Franciszek Buszka wynika z jego swoistej „miłości” do Śląska wyrażonej wybitną troską o przyszłość tej ziemi oraz jej mieszkańców. Tworzy on w ten sposób, tak bardzo potrzebny, nowoczesny model patriotyzmu lokalnego, łączący przywiązanie do tradycji i umiejętność jej wykorzystania do kreowania postępu i koniecznych zmian. A wszystko po to, by ludziom żyło się lepiej i aby byli dumni z zamieszkiwania w tym miejscu.

STEFAN CZARNIECKI
Przewodniczący Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach

Pan Stefan Czarniecki od prawie 50 lat uczestniczy w życiu zawodowym. Jest rzeczoznawcą Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa od 1983 roku i rzeczoznawcą budowlanym na podstawie art. 5 ustawy – Prawo budowlane. W latach 1984-1988 był głównym inżynierem w Śląskim Zarządzie Budownictwa w Katowicach oraz głównym specjalistą u Koordynatora Budownictwa Szpitalnego przy Śl. Z. B. W okresie od września 1988 do stycznia 1995 pracował na budowach zagranicznych realizowanych przez Przedsiębiorstwo Eksportu Usług Technicznych „Opex” w Opolu, a następnie w Wiesbaden. Doprowadził do dynamicznego rozwoju jednostki zwiększając zatrudnienie na rynku niemieckim o ponad 1000 pracowników budowlanych. Jednocześnie dzięki autorskim rozwiązaniom techniczno-organizacyjnym realizowane obiekty uzyskały dodatnie wyniki ekonomiczne i pozwoliły na przekazanie znaczących nadwyżek dewizowych do kraju. Po powrocie do kraju S. Czarniecki był Dyrektorem Biura Polskiej Izby Przemysłowo-Handlowej Budownictwa w Katowicach. Członkiem Zespołu Założycielskiego i wyboru władz Izby, jest członkiem Komisji Konkursowej Wielkiej Nagrody Prezydenta Izby Budownictwa. Był członkiem Rady Nadzorczej Zabrzeńskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej w Zabrzu w latach 1998-2002, które dzięki osobistym rozwiązaniom proponowanym przez S. Czarnieckiego osiągało dodatnie wyniki. Od 43 lat jest aktywnym członkiem PZITB, do marca 2005 roku był Wiceprzewodniczącym Zarządu Oddziału PZITB, a aktualnie jest Skarbnikiem Zarządu Głównego. Obecnie jest Przewodniczącym Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach.

ANDRZEJ NOWAK
Przewodniczący oddziału katowickiego PZITB

Absolwent Państwowych Szkół Budowlanych w Bytomiu oraz Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Przez ponad 40 lat nieprzerwanie pracował w Biurze Projektów Budownictwa Wiejskiego „BUDROL-PROJEKT” w Katowicach, przechodząc wszystkie szczeble zawodu w projektowaniu, ostatnio na stanowisku Dyrektora. W 2008 roku przeszedł na emeryturę.

Członek PZITB od 1967 roku. W macierzystym Kole Zakładowym przez wiele lat był przewodniczącym Zarządu. Od 1993 roku nieprzerwanie do obecnej kadencji jest przewodniczącym Zarządu Oddziału Katowice. W latach 1978-1990 był członkiem Zarządu Międzyzakładowego Klubu Techniki Racjonalizacji Budownictwa pełniąc funkcję wiceprezesa oraz prezesa Klubu. W latach 1987 – 1990 był członkiem Rady Wynalazczości przy ZG PZITB oraz członkiem Zarządu Oddziału pełniąc funk-

d/s majątkowych i biegly sądowy. Kolega A. Nowak jest inicjatorem wielu inicjatyw wzbogacających działalność Katowickiego Oddziału.

Był przewodniczącym zespołu organizacyjnego samorządu zawodowego na Śląsku. Od 2002 roku pełni funkcję wiceprzewodniczącego Rady Śląskie Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Od wielu lat działa w Śląskiej Izbie Budownictwa, której był między innymi założycielem. Jest Jurorem w konkursach na Targach Budownictwa w Katowicach

Za swoją aktywną pracę społeczną jest uhonorowany wieloma odznaczeniami państwowymi, resortowymi, wojewódzkimi, PZITB oraz NOT.

ZBIGNIEW MATUSZYK prezes zarządu oddziału katowickiego PZITS

Urodził się 15.02.1949 r. w Stroniu k. Wadowic, w Beskidzie Małym.

W roku 1963, po ukończeniu szkoły podstawowej wyjechał do Zabrze, z którym los z krótkimi przerwami łączył go na kolejne 45 lat. Mówi o sobie, że jest synem Ziemi Wadowickiej, do której tęskni, ale obywatelem Śląska, gdzie mieszka, pracuje i działa do dzisiaj.

W roku 1968 ukończył Technikum Chemiczne w Gliwicach. Po wydarzeniach marcowych został powołany do zasadniczej służby wojskowej, po odbyciu której rozpoczął pracę w Wojewódzkim Biurze Projektów w Zabrzu oraz studia wieczorowe na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym, a później Wydziale Sanitarnym Politechniki Śląskiej w Gliwicach, które ukończył w 1977 r. uzyskując tytuł inżyniera inżynierii środowiska.

W Wojewódzkim Biurze Projektów w Zabrzu przepracował 20 lat, przechodząc wszystkie szczeble hierarchii zawodowej, od asystenta do starszego projektanta włącznie, specjalizując się w energetyce ciepłowniczej. Jest autorem i współautorem ponad dwudziestu projektów technicznych ciepłowni dużej mocy (100-200 MW), zarówno komunalnym jak też zakładowych oraz autorem kilkudziesięciu projektów kotłowni wolnostojących i wbudowanych na paliwo stałe, ciekłe i gazowe. Przez 10 kolejnych lat był laureatem Nagród Roku, przyznawanych za najlepsze opracowania projektowe w Biurze. Za działalność zawodową odznaczony został brązowym i srebrnym krzyżem zasługi oraz Odznaką „Zasłużony dla Województwa Katowickiego”.

W 1990 r., w okresie transformacji ustrojowej wraz z kilkoma kolegami z biura założył spółkę prawa handlowego „Buwamat”, którą prowadzi do dzisiaj.

Działalność społeczną rozpoczął jeszcze w technikum, gdzie przez kilka lat prowadził męską drużynę harcerską, organizując szereg obozów wędrownych i stacjonarnych.

Z Polskim Zrzeszeniem Inżynierów Techników Sanitarnych związał się na trwałe od roku 1980. Przez 10 lat był przewodniczącym koła zakładowego PZITS w Wojewódzkim Biurze Projektów w Zabrzu, utrzymując stały kontakt z Zarządzeniem Oddziału.

W kadencji 1993-1998 pełnił funkcję członka Zarządu Oddziału Katowickiego, a na XXII Zjeździe – Zebraniu Delegatów PZITS w Szczawnicy, w maju 1994 r., został wybrany członkiem Zarządu Głównego. Od 1998 r. nieprzerwanie pełni funkcję prezesa zarządu Oddziału Katowickiego PZITS. Na Zebraniu Delegatów Oddziału Katowickiego w kwietniu 2007 r. został wybrany prezesem na kolejną kadencję, 2007-2011. Od 2000 roku reprezentuje Oddział Katowicki w Śląskiej Radzie NOT w Katowicach, będąc jej członkiem.

WIELKA NAGRODA Z LAUREM DLA STOWARZYSZENIA NAUKOWO-TECHNICZNEGO

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa z okazji 75-lecia działalności

PZITB jest twórczym, samorządnym stowarzyszeniem naukowo-technicznym, zrzeszającym inżynierów i techników oraz studentów. PZITB zajmuje się problematyką budowlaną oraz sprawami zawodowymi i społecznymi swoich członków. PZITB jest kontynuatorem Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych, utworzonego 4 maja 1934 r. Działalność stowarzyszenia opiera się na pracy społecznej ogółu członków. Głównymi działaniami i celami PZITB są:

- dbałość o właściwy poziom zawodowy i etyczny, o godność i solidarność zawodową swoich członków, rozwój myśli technicznej i organizacyjnej budownictwa,
- dbałość o wysokie kwalifikacje kadry technicznej budownictwa oraz udzielanie pomocy w rozwoju zawodowym członków stowarzyszenia, ochrona praw zawodowych swoich członków, kształtowanie opinii i oceny na temat budownictwa, reprezentowanie niezależnej opinii i wypowiadanie się w sprawach dotyczących budownictwa i jego uregulowań prawnych, szerzenie w społeczeństwie rzetelnej wiedzy o problemach budownictwa, o rozwoju techniki budowlanej oraz jej twórcach, prowadzenie rzeczo-

znawstwa budowlanego, organizowanie życia koleżeńskiego, pomocy zawodowej i samopomocy koleżeńskiej, ochrona środowiska w procesie projektowania, realizacji i użytkowania obiektów budowlanych oraz dbałość o zachowanie wartości kulturowych istniejących obiektów budowlanych.

PZITB realizując zamierzone cele:

- współdziała w rozwoju myśli naukowo-technicznej i organizacyjno-ekonomicznej w budownictwie, opiniuje na wniosek zainteresowanych jednostek lub organów, jak również z własnej inicjatywy, kandydatów na stanowiska techniczne, inspirowanie wydawanie nowych i aktualizację istniejących przepisów, norm i normatywów w budownictwie oraz je opiniuje, nawiązuje współpracę z pokrewnymi stowarzyszeniami krajowymi i zagranicznymi i ich członkami dla wymiany doświadczeń, wzajemnego uczestnictwa w konferencjach i zjazdach oraz innych imprezach technicznych, organizuje na tematy budowlane i z nimi związane: kursy, wystawy, pokazy techniczne, odczyty, dyskusje, narady, konferencje naukowo-techniczne, sympozja i seminaria oraz organizuje dla swych członków techniczne wyjazdy krajowe i zagraniczne, inicjuje i organizuje konkursy o tematyce budowlanej, technicznej i organizacyjnej i wiele innych – określonych w Statucie działalności.

WIELKA NAGRODA Z LAUREM PREZYDENTA ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA DLA AUTORYTETÓW BUDOWNICTWA W POLSCE

STANISŁAW KUKURYKA

Polski polityk, wybitny i wieloletni działacz spółdzielczy oraz państwowy

Absolwent Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie – Wydziału Prawa. Pierwszy Prezes Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. W latach 1972-1982 pełnił nieprzerwanie funkcję Prezesa Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni Mieszkaniowej. Wieloletni Prezes Polskiego Towarzystwa Mieszkaniowego w Warszawie – organizacji pożytku publicznego, która jest kontynuatorem działającego w okresie międzywojennym Polskiego Towarzystwa Reformy Mieszkaniowej. W latach 1982-1985 był Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, wybitnym organizatorem działalności tego resortu, zwłaszcza w zakresie tworzenia warunków dla realizacji krajowego, wieloletniego programu budownictwa mieszkaniowego. Poseł na Sejm kilku kadencji. W ostatnich z nich kandydował z okręgu wyborczego w Chorzowie. Honorowy Prezes Klubu Piłkarskiego „Ruch” w Chorzowie. Na wniosek dzieci, za wybitne osiągnięcia otrzymał Order Uśmiechu.

ZBIGNIEW JANOWSKI

Przewodniczący ZZ „Budowlani” w Warszawie

Polski polityk, parlamentarzysta, wybitny działacz związkowy. Absolwent Politechniki Rzeszowskiej – Wydziału Elektrotechniki. Odbudowywał branżowe budowlane związki zawodowe po ich rozwiązaniu w 1982 roku – najpierw w swoim mieście, a potem w całym kraju. Od 1986 roku kieruje – najpierw Federacją, a od 1991 roku jednolitym związkiem Zawodowym „Budowlani”. Jest obecnie członkiem Komitetu Wykonawczego Międzynarodowej Federacji Pracowników Budownictwa i Drzewiarstwa z siedzibą w Genewie. Związek „Budowlani” to jedna z największych i najsilniejszych branżowych organizacji zawodowych w kraju.

Zbigniew Janowski to doświadczony Poseł na Sejm RP, sprawując mandat w okresie kilku kadencji. Specjalizuje się w sprawach budownictwa, polityki regionalnej i samorządu terytorialnego. Wielokrotnie był sprawozdawcą ustaw dotyczących sektora budowlanego, mieszkalnictwa, spółdzielczości mieszkaniowej, zagospodarowania przestrzennego. Jest inicjatorem i współautorem projektów poselskich, w tym ustawy o gwarancji zapłaty za roboty budowlane i ustawy o „zwrocie inwestorskim”. Od lat działa na rzecz integracji środowiska budowlanego i współdziałania organizacji tego sektora. Jest Prezesem Polskiego Towarzystwa Mieszkaniowego w Warszawie.

TYTUŁ HONOROWY WRAZ Z MEDALEM „OSOBOWOŚĆ BUDOWNICTWA ŚLĄSKIEGO” ZA ZASŁUGI DLA BUDOWNICTWA

PROF. DR INŻ. ANTONI ROSIKOŃ
EMERYTOWANY PROFESOR POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ,
W KTÓREJ W 1967 R. UTWORZYŁ KATEDRĘ BUDOWY KOLEI

Urodzony w 1907 r. Ukończył studia na Politechnice Warszawskiej w 1932 r. W kilka dni po wycofaniu się Niemców z Katowic, Antoni Rosikoń jako zastępca naczelnika Służby Drogowej w Katowicach prowadził odbudowę zniszczonych torów i obiektów inżynierskich i samodzielnie decydował czy po naprawianych torach i mostach przepuścić pociągi.

W roku 1976 profesor został Dyrektorem Instytutu Dróg i Mostów na Wydziale Budownictwa Politechniki Śląskiej ze stopniem profesora kontraktowego, mimo że Senat Politechniki Śląskiej wystąpił o nadanie mu tytułu profesora nadzwyczajnego. Zdaniem ówczesnego ministra nie można było mianować na profesora nadzwyczajnego osoby tuż przed emeryturą, co było sprzeczne z ustawą sejmową. Antoni Rosikoń odszedł z pracy etatowej na Politechnice Śląskiej w roku 1977 jako doktor inżynier.

Zwieńczeniem ogromnego dorobku pracy zawodowej, w tym zwłaszcza naukowego i dydaktycznego, było nadanie mu przez Prezydenta RP w 2001 roku tytułu naukowego profesora nauk technicznych (jest najstarszym nominowanym emerytowanym profesorem w kraju).

Profesor zajmuje się przede wszystkim związkiem między koleją i górnictwem, czyli mechaniką gruntów i zabezpieczeniem torów przed wpływami eksploatacji górniczej. Profesor zajmował się również planowaniem rozbudowy sieci kolejowej w GOP, projektowaniem układów komunikacyjnych miejskich i regionalnych.

Profesorowi zawsze powierzano rozwiązywanie najtrudniejszych problemów, opracował kilkadziesiąt opinii i ekspertyz. Do tej pory zresztą bywa wzywany jako ekspert do ważniejszych spraw związanych z fundamentowaniem i mechaniką gruntów. Za szereg opracowań nie podjął należnych mu honorariów, przeznaczając je na cele charytatywne.

Profesor Antoni Rosikoń pozostaje w znakomitej kondycji i jest nadal bardzo aktywny i twórczy. W wieku 100 lat tj. w 2007 roku wydał książkę pt. „O obrotach podpór i prześle mostu”. Występuje z jej promocją, budząc u słuchaczy żywe zainteresowanie swym entuzjazmem i pasją doświadczonego badacza.

Profesor Rosikoń to pasjonat, inżynier humanista. Obdarzony przez los długim życiem, potrafił to życie wykorzystać w pełni, zgodnie ze swoimi zainteresowaniami technicznymi, na użytek ludzi i nauki. Nieustannie poszukujący, kształcący się, zawsze nadąża za postępem wiedzy i techniki, sam wnosząc niemały w nią wkład, powołany do rozwiązywania trudnych, nieszablonych zadań i to nie tylko na kolei, ale również w górnictwie, hutnictwie, budownictwie.

HANC PERSONAM INDUISTI, AGENDA EST

Tymi słowami dwa lata temu, z okazji setnej rocznicy urodzin Pana Profesora Antoniego Rosikoniana, rozpocząłem swoje wystąpienie na uroczystym posiedzeniu Rady Wydziału Budownictwa Politechniki Śląskiej. Z Wydziałem tym związany jest Pan Profesor Antoni Rosikoń od wielu, wielu lat.

Rozpocząłem słowami Seneki, które oznaczają: „PODJAŁEŚ SIĘ TEJ ROLI, WIĘC MUSISZ JĄ ODEGRAĆ DO KOŃCA”.

A słowa te odniosłem do najnowszego wówczas, dzieła Jubilata: „O obrotach podpór i prześle mostu”.

Jak sam Autor uznał, jest to dzieło niedokończone, zawiera tylko fragment większej całości. Zapowiadało jakby chęć podsumowania dorobku Laureata.

Powiedział kiedyś Propertiusz:

„W WIELKICH SPRAWACH WYSTARCZY TYLKO CHCIEĆ”.

Rozumie to doskonale Nasz Laureat i mimo zaawansowanego wieku (102 lata i 5 miesięcy) ciągle jeszcze pracuje naukowo. Aktualnie opracowuje aneks do książki pt.: „O obrotach podpór i prześle mostu” na terenie odkształconym przez wpływ eksploatacji górniczej. Książka ta, wraz z aneksem, będzie podstawą do aktualizacji wytycznych projektowania obiektów inżynierskich na terenach objętych uszkodzeniami górnictwem. Są one bardzo potrzebne (drugie zaktualizowane wydanie) dla „BUDOWNICTWA ŚLĄSKIEGO”.

„AD MAJOREM DEI GLORIAM, OMNIA MEA MECUM PORTO” – co oznacza: dla większej chwały Bożej

(Św. Ignacy Loyola), cały swój majątek niosę ze sobą, gdyż całym moim majątkiem jest mądrość (te słowa Ciceron przypisuje greckiemu mędrcom, Briasowi z Priemy).

Panie Profesorze, drogi Laureacie,

„PRACA WYTRWAŁA ZWYCIEŻA WSZYSTKO” (WERGILIUSZ 70-19 w p.n.e.) PO JEJ OWOCACH JEGO POZNACIE (nieco zmienione przez autora słowa Chrystusa)!!

AD MULTOS ANNOS – Drogi LAUREACIE!!!

Prof. Jan ŚLUSAREK
Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem

HENRYK BUSZKO
WYBITNY POLSKI ARCHITEKT, LAUREAT HONOROWEJ NAGRODY SARP W 1975 R.

60 lat uprawiania zawodu architekta, 85 lat życia, urodzony między dwiema wojnami w 1924 r. we Lwowie, niezwykle aktywny w życiu i działaniu.

W latach 1949-1958 pracował w biurze architektonicznym „Miastoprojekt” Katowice.

W 1958 r. założył wspólnie z partnerem Aleksandrem Frantą autorską Pracownię Projektów Budownictwa Ogólnego (PPBO) w Katowicach. W latach 1970-1978 wykładał na Politechnice Śląskiej.

W latach 1957-1959 – prezes Zarządu Okręgowego SARP Katowice; latach 1965-1969 i 1972-1975 – prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Architektów Polskich.

Zainicjował m.in. ustanowienie Honorowej Nagrody SARP (1966), adaptacji zamku w Tucunie na Dom Architekta (ukończona w 1976) oraz budowy pawilonu wystawowego przy Pałacu Zamoyskich – siedzibie SARP w Warszawie.

Współprojektował

- gmach Okręgowej Rady Związków Zawodowych w Katowicach, 1950-1954
- Teatr Ziemi Rybnickiej (obecnie Rybnickie Centrum Kultury) w Rybniku, 1958-1964
- dom czasowy transportowców w Bielsku-Białej-Mikuszowicach, 1955-1958
- osiedle Tysiąclecia w Katowicach, 1958-1979
- Dzielnicę Leczniczo-Rehabilitacyjną Ustroń-Zawodzie w Ustroniu, 1967-1978
- osiedle Gwiazdy w Katowicach, 1967-1979
- pawilon pracowni PPBO w Katowicach, 1960
- dom czasowy Związku Nauczycielstwa Polskiego w Ustroniu, 1960-1963
- Urząd Stanu Cywilnego – Pawilon Ślubów w Chorzowie, 1963
- Sanatorium Górnik w Szczawnicy, 1959
- ośrodek wypoczynkowy górnictwa miedzi (obecnie Hotel Malachit) w Świeradowie-Zdroju, 1977-1989
- kościół pw. Podwyższenia Krzyża Św. i Matki Bożej Uzdrawienia Chorych w Katowicach, 1977

Jest honorowym członkiem: AIA USA, Instytutu Architektów Meksyk, Związku Architektów Rosji.

Jest honorowym prezesem Śląskiej Organizacji Technicznej.

Rekomendacja – Tadeusz Wnuk, Prezydent Śląskiej Izby Budownictwa, Ireneusz Maszcyk, Prezes Zarządu DTŚ i inni

Doskonały architekt i organizator

Miałem przyjemność i ogromną satysfakcję związaną z możliwością wieloletniej współpracy z doskonałym architektem i organizatorem, człowiekiem niezwykle zaangażowanym i otwartym – jakim jest Pan mgr inż. architekt Henryk Buszko. Dzisiejszy laureat Tytułu Honorowego „Osobowość Budownictwa Śląskiego” oraz Pan mgr inż. arch. Aleksander Franta zorganizowali w 1958 roku kilkunastoosobową Pracownię Projektów Budownictwa Ogólnego i wspólnie z Zespołem współpracowników pracowali szereg bardzo ciekawych projektów zrealizowanych i eksploatowanych od wielu lat. Były to nie tylko duże osiedla mieszkaniowe, zaprojektowane z pełną infrastrukturą społeczną na terenie Katowic czy Mikołowa, ale także Kompleks Uzdrawiskowy w Ustroniu Jaszowcu i wiele innych, dużych, ciekawych projektów, zrealizowanych na terenie całego kraju.

W realizacji wielu z tych przedsięwzięć miałem możliwość współpracy z ich autorami mogłem poznać tych wyróżniających się projektantów, ludzi z wizją, działających z ogromnym zaangażowaniem.

Panowie mgr inż. arch. Henryk Buszko i mgr inż. arch. Aleksander Franta – twórcy PPBO – to Zespół chłonący nowinki techniczne związane z budownictwem, dlatego też realizacje zaprojektowanych przez nich projektów były ciekawym doświadczeniem technicznym. Były to obiekty realizowane w technologii monolitycznej jak budynki wykonywane w deskowaniach ślizgowych, przestawnych rusztowań płytowych, a wreszcie obiekt realizowany od dachu tzw. „wypych” (w którego projekcie, realizacji robót uczestniczyłem).

Nie wszystkie jednak technologie realizacji uzyskały na czas dłuższy prawo obywatelstwa w śląskim budownictwie. Stwierdzone ułomności rozwiązań technicznych (jak na przykład „ciemne” kuchnie, ograniczona powierzchnia mieszkań) na które do dziś narzekamy, spowodowane były obowiązującymi wówczas w budownictwie normatywami. W „tych latach” wiodącym elementem w budownictwie była ilość, nie jakość czy wygoda użytkowników. Obiekty te jednak mimo wielu niedogodności są zamieszkane przez wiele rodzin – zrzeszonych głównie w spółdzielniach mieszkaniowych.

Po zmianach, jakie nastąpiły w kraju, Zespół projektowy kierowany przez Pana mgr inż. arch. Henryka Buszkę zaprojektował na terenie kraju wiele nowoczesnych obiektów zarówno mieszkaniowych, jak i użyteczności publicznej, pokazując na co stać tych wybitnych architektów działających na terenie województwa śląskiego.

Gratuluję uzyskania zaszczytnego wyróżnienia jakim jest nadanie Tytułu Honorowego „Osobowość Budownictwa Śląskiego”.

TADEUSZ GLÜCKSMAN

ADAM CZYŻEWSKI WYBITNY POLSKI ARCHITEKT

Architekt Andrzej Czyżewski, poprzez swoją wieloletnią, aktywną działalność zawodową, społeczną i dydaktyczną, wniósł szczególne zasługi dla rozwoju architektury, urbanistyki i budownictwa w Województwie Śląskim. Spełnia tym samym niezbędne kryteria, określone przez Radę Śląskiej Izby Budownictwa, do przyznania mu Medalu – „Osobowość Budownictwa Śląskiego”.

Architekt Andrzej Czyżewski, urodzony w 1930 r., ukończył studia architektoniczne we Wrocławiu. Od 1958 roku, już jako pracownik Miastoprojektu – Nowe Tychy, całe swoje życie zawodowe związał z Górnym Śląskiem. Wraz z generalnymi projektantami miasta, profesorami; Hanną Adamczewską – Wejchert i Kazimierzem Wejchertem, uczestniczył w projektowaniu i budowie Tychów. Jest jednym z autorów powstającego od podstaw miasta, projektantem wielu zrealizowanych w tym mieście obiektów mieszkaniowych, oświatowych, użyteczności publicznej i sakralnych, między innymi: Technikum Budowlanego, szkoły specjalnej, osiedli mieszkaniowych „N”, „W” oraz budynków wysokich w centrum miasta, a także kościoła św. Jadwigi.

Jako pierwszy z architektów, wdrażał do projektowania i realizacji osiedli mieszkaniowych w Tychach, obowiązujący w latach siedemdziesiątych dla budownictwa mieszkaniowego, system W-70, starając się go jednocześnie maksymalnie zhumanizować i poprzez zaproponowane modernizacje, bardziej dostosować do skali miasta i potrzeb człowieka. W 1980 r., za zrealizowane w ramach zmodernizowanego systemu W-70 osiedle mieszkaniowe „W” w Tychach, Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych przyznał mu „Nagrodę II stopnia – Za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie architektury, budownictwa oraz przemysłu materiałów budowlanych” w dziale projektowania i realizacji budownictwa.

Architekt Andrzej Czyżewski otrzymał również wiele innych nagród i odznaczeń resortowych; jest także laureatem kilku konkursów architektonicznych.

Aktywnie działał społecznie w środowisku śląskich architektów. Pełnił funkcję prezesa Katowickiego Oddziału SARP (dwukrotna kadencja w latach 1967 – 1971); był również wieloletnim członkiem Wojewódzkiej Komisji Urbanistyki i Architektury w Katowicach, a także członkiem Kolegium Sędziów SARP w Katowicach.

Jego postawa zawodowa i inspirująca osobowość były wzorem nie tylko dla współpracujących z nim młodszych kolegów – architektów, ale i dla studentów Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej, gdzie jako adiunkt, w latach osiemdziesiątych prowadził zajęcia, przekazując im swoje doświadczenia zawodowe. Pełnił również funkcję Architekta Wojewódzkiego w Katowicach.

Zarówno w okresie swojej intensywnej działalności zawodowej, jak i po przejściu na emeryturę, Andrzej Czyżewski aktywnie uczestniczył w życiu miasta, służąc swoim autorytetem i doświadczeniem przy projektowaniu i realizacji kolejnych inwestycji.

Jako fotograf z zamiłowania, dokumentował na przestrzeni lat 1958–1980 r. budowę nowopowstającego miasta Tychy i życie jego mieszkańców. (Fotograficzna dokumentacja miasta budowanego od podstaw jest w Polsce rzadkością). Dokumentację tę – w postaci ponad 300 archiwalnych zdjęć, przekazał w darze Muzeum Miejskiemu w Tychach, a na zaprezentowanej w Muzeum wystawie tych fotografii, podzielił się z młodszymi mieszkańcami, swoimi wspomnieniami z okresu projektowania i budowy miasta.

Pomimo tak aktywnej działalności zawodowej i społecznej, Andrzej Czyżewski – prywatnie kuzyn Marka Hłaski, znalazł jeszcze czas na wieloletnie, żmudne porządkowanie zbioru pamiątek, odziedziczonych po swojej ciotce – matce Hłaski. Na podstawie listów, materiałów i notatek pisarza, odtworzył w napisanej przez siebie biografii pisarza – „Piękny dwudziestoletni”, dokładne kalendarium życia Marka Hłaski, prostując tym samym wiele nieścisłości istniejących we wcześniej wydawanych biografiach Hłaski.

Rekomendacja – Tadeusz Wnuk, Prezydent Śląskiej Izby Budownictwa, Józef Kukłok-Opol-ski, Prezes Zarządu „AB-PROJEKT” i inni

WINCENTY DRAPAŁA
DLUGOLETNI DYREKTOR PRZEDSIĘBIORSTWA ROBÓT INŻYNIERYJNYCH
W KATOWICACH I KOMBINATU BUDOWNICTWA WĘGLOWEGO FABUD

Wincenty Drapała urodził się 21 lutego 1921 roku w Pruchniku dziś Województwo Podkarpackie. Jest magistrem inżynierem budownictwa lądowego – absolwent Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Pracę zawodową rozpoczął 6 maja 1946 roku w Centralnym Zarządzie Przemysłu Węglowego – późniejsze Ministerstwo Górnictwa – na stanowisku Referenta Departamentu Inwestycji. To czas przygotowania po wojnie: wizji, projektów i rozwiązań rozbudowy przemysłu węglowego na potrzeby krajowej gospodarki. W tym czasie rozpoczynają się inwestycje związane z wydobywaniem węgla i jego transportem. W 1949 roku po utworzeniu Biura Budowlanego Przemysłu Węglowego w Świętochłowicach obejmuje stanowisko Inspektora Budowy Magistrali Północnej, sprawując nadzór nad robotami inżynierskimi.

Po utworzeniu Przedsiębiorstwa Robót Inżynierskich Przemysłu Węglowego w 1950 roku powierzone mu stanowisko Kierownika Budowy Magistrali Północnej na odcinku Dąbrówka Mała do Chorzowa, a od 1952 roku objął stanowisko Kierownika Grupy Robót w Brzezinach Śląskich.

Trzeba było wielkiej wiedzy, zdolności organizacyjnych i męskiego uporu, by wykorzystując po okresie wojennym, uratowany i pieczołowicie odremontowany sprzęt jak: koparki o napędzie parowym i elektrycznym i inne narzędzia oraz przenośne przesyła wąskotorowe i zwykłe wagoniki nazywane „kolebami” przy udziale kilkusetosobowej załogi, którą trzeba było bieżąco szkolić, wykonywać odpowiedzialne budowle ziemne, wiadukty, mosty i drogi żelazne, które służą do dziś. Przy pracach tych zatrudniano również Junaków Służby Polsce.

W tym czasie Wincenty Drapała wykorzystuje własne oraz zaczerpnięte z literatury zagranicznej nowatorskie rozwiązania techniczne i organizacyjne. Za to był wielokrotnie wyróżniany.

Wincenty Drapała w Przedsiębiorstwie Robót Inżynierskich w Katowicach pracował do 1973 roku. Kolejno na stanowiskach: Zastępcy Naczelnego Inżyniera, Naczelnego Inżyniera, a od 1960 roku kierował firmą jako jej dyrektor. To czas tworzenia i doskonalenia nowoczesnego przedsiębiorstwa branży inżynierskiej znanego w kraju i za granicą. W przedsiębiorstwie wprowadzono nowe technologie i rozwiązania organizacyjne w ramach ruchu racjonalizatorskiego. System nauki i szkolenia (własna szkoła) porozumienia z uczelniami wyższymi i szkołami średnimi, zapewniała profesjonalną kadrę inżyniersko-techniczną oraz wysoko kwalifikowaną załogę. Ten potencjał ludzki wykorzystano kilkakrotnie tworząc nowe przedsiębiorstwa.

Pod Jego nadzorem wykonano: ponad 90 urządzeń podsadzkowych (wtedy chroniono jeszcze powierzchnię miast, dobywając węgiel), setki kilometrów torów dla kopalń i Przedsiębiorstwa Materiałów Podsadzkowych Przemysłu Węglowego, dla kilkunastu kopalń wybudowano kanalizacje, tunele, drogi, stacje kolejowe i zbiorniki wód dołowych, ogromne roboty ziemne obejmujące parę milionów m³ ukształtowanego terenu oraz drogi i infrastrukturę dla potrzeb miast.

Tak zorganizowany potencjał przekazał mgr inż. Wincenty Drapała swojemu następcy podejmując się w 1974 roku zadania tworzenia i kierowania nową jednostką organizacyjną – Kombinatem Budownictwa Węglowego FABUD w Siemianowicach Śląskich.

Mgr inż. Wincenty Drapała w ciągu 7 lat pracy w Kombinacie stworzył potencjał o zdolności budowania mieszkań dla około 10 tysięcy mieszkańców rocznie przy zatrudnieniu ponad czterotysięcznej załogi. Działalność prowadzona była kompleksowo od projektu do przekazania kluczy. W ten sposób wybudowano kilka osiedli na terenie Województwa Śląskiego.

W 1981 roku przeszedł na emeryturę ale nie przerwał pracy. Przez wiele lat był Prezesem Międzyzakładowej Spółdzielni Mieszkaniowej dla Przedsiębiorstw Zjednoczenia Budowlano Montażowego Przemysłu Węglowego. Następnie pełnił funkcję Prezesa spółki pod nazwą INTECH.

Pan mgr inż. Wincenty Drapała był nauczycielem i wychowawcą, który nie lękał się czasu i zmian. W latach, w których przekonania, wyznanie, narodowość lub pochodzenie mogły negatywnie wpłynąć na karierę niejednego młodego, zdolnego człowieka, potrafił bez trwogi jako jedyne kryterium oceny stosować: profesjonalizm, pracowitość, kompetencje i oddanie zawodowi.

Bez strachu bronił tych wartości.

Liczni wychowankowie w czasach zmian ustrojowych znakomicie odnaleźli się w nowej rzeczywistości polityczno-gospodarczej w roli: właścicieli firm, menagerów lub kadry kierowniczej.

Pan mgr inż. Wincenty Drapała większość swojego życia, a całe swoje życie zawodowe poświęcił i poświęca Ziemi Śląskiej i jej społeczności.

mgr inż. FRANCISZEK BUSZKA
Ruda Śląska dn. 31 października 2009 r.

I. Przebieg pracy zawodowej

6 maj 1946 rok
Centralny Zarząd Przemysłu Węglowego, później przekształcony na Ministerstwo Górnictwa
Referent w Departamencie Inwestycji
1949 rok
Biuro Budowlane Przemysłu Węglowego w Świętochłowicach
Inspektor Budowy Magistrali Północnej
1950-1951 rok
Kierownik budowy Magistrali Północnej od Dąbrówki Małej do Chorzowa P. R. Inż. P. W.
1952 rok

Kierownik Grupy Robót w Brzezinach Śl. P. R. Inż. P. W.
1954-1956 rok
Z-ca Naczelnego Inżyniera P. R. Inż. P. W.
1957-1959
Naczelnny Inżynier P. R. Inż. P. W.
1960-1973 rok
Dyrektor P. R. Inż. P. W.
1974-1981 rok
Dyrektor kombinatu Budownictwa Węglowego w Siemianowicach Śl.
1982 rok

Emerytura
Prezes zorganizowanej Międzyzakładowej Spółdzielni Mieszkaniowej dla Przedsiębiorstw Zjednoczenia Budownictwa Montażowego
1991-1998 rok
Prezes Spółki INTECH

II. Odznaczenia

Srebrny Krzyż Zasługi
Złoty Krzyż Zasługi
Krzyż Kawalerski O. O. Polski
Krzyż Oficerski O. O. Polski
Krzyż Komandorski O. O. Polski
Krzyż Armii Krajowej
Odznaka Weterana Walk o Niepodległość

WŁADYSŁAW JAMROCHA
DYREKTOR GENERALNY ŚLĄSKIEGO ZJEDNOCZENIA BUDOWNICTWA MIEJSKIEGO

Pan mgr inż. Władysław Jamrocha jest absolwentem Politechniki Warszawskiej, gdzie w roku 1956 obronił pracę dyplomową i uzyskał tytuł mgr inż. na Wydziale Budownictwa Lądowego. Od 1960 roku posiada uprawnienia budowlane.

Przez 22 lata pracował w przedsiębiorstwach budowlanych przemysłu węglowego. W latach 1956-1975 był Naczelnym Inżynierem, a dalej Dyrektorem Przedsiębiorstwa Robót Budowlanych PW. W latach 1975- 1978 pracował w Zjednoczeniu Budowlano-Montażowym PW, gdzie był Dyrektorem ds. budownictwa mieszkaniowego.

Od roku 1978 został Dyrektorem Generalnym Śląskiego Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego, drugiego co do wielkości zjednoczenia w kraju, gdzie na tym stanowisku pracował do czasu likwidacji Zjednoczenia.

W latach 1982-1983 był Pełnomocnikiem Ministra Budownictwa ds. realizacji budownictwa na terenie województwa śląskiego.

W roku 1964 zostało uruchomione pierwsze wydobycie na kopalni Staszic – którą budował od początku, od wycinki lasu. Prowadził prace w zakresie rozbudowy kopalń w Katowicach, Zagłębiu, Trzebinii Mysłowicach, Czechowicach, Libiążu – budował szkoły, budynki dydaktyczne i zaplecza socjalne i bytowe dla Uniwersytetu Śląskiego jak również, Szpital Górniczy w Sosnowcu oraz szeroko pojęte budownictwo mieszkaniowe.

Kolejny etap intensywnej pracy zawodowej to sześćdziesięcioletni okres pracy w Algierii, gdzie pracował jako inżynier budowy dużego kompleksu budynków dla służb mundurowych, realizował również budownictwo mieszkaniowe. Pracując w Algierii jako jedyny obcokrajowiec w firmie „Entreprise des Travaux d’Alger”, był wydelegowany na indywidualny kontrakt przez Polserwis.

Od roku 1990 inżynier Jamrocha podjął pracę jako Prezes Spółdzielni Mieszkaniowej „Wspólny Dom” w Katowicach, gdzie pracuje od 19 lat na tym stanowisku.

W czasie swojej pracy zawodowej uhonorowany został Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim i Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Rekomendacja – Tadeusz Wnuk, Prezydent Śląskiej Izby Budownictwa, Nikodem Kubicki i inni

Świetny fachowiec

Pierwsze kontakty z moim kolegą i przyjacielem mam od wielu, wielu lat (a więc od wieku „młodzieńczego”), kiedy pracowaliśmy w dwu – równolegle działających na terenie Śląska Zjednoczeniach, realizujących budownictwo mieszkaniowe oraz infrastrukturę społeczną i techniczną. W wielu przypadkach, współdziałaliśmy w realizacji trudnych zadań związanych z realizacją obiektów inżynierskich i kubaturowych na terenie województwa śląskiego.

Współpraca z ludźmi pokroju Dyrektora – Prezesa Władysława Jamrochy była trudna w okresie negocjacji, zawsze jednak była owocna i pozwalała na realizację wyznaczonych celów. Działania te pozwoliły na wzajemne zbliżenie poglądów, a dalej trwającą do dzisiaj przyjaźń.

Władysław Jamrocha jest wspaniałym człowiekiem o dużej kulturze osobistej, wiedzy zawodowej i determinacji w realizacji założonych celów. O klasie i wiedzy zawodowej Pana mgr. inż. Władysława Jamrochy niech świadczy między innymi fakt jego pracy w Algierii, gdzie jako jedyny obcokrajowiec pracował w algierskiej firmie budowlanej „Enterprise des Travaux d’Alger” realizując budownictwo mieszkaniowe oraz ważne obiekty dla służb mundurowych.

Po powrocie do kraju i osiągnięciu wieku emerytalnego, świetny fachowiec nie spoczął na laurach – zajął się bardzo trudną problematyką – zagadnieniami spółdzielczości mieszkaniowej. Został Prezesem jednej z katowickich spółdzielni mieszkaniowych – „Wspólny Dom”, którą mimo upływu lat i narastających trudności spółdzielczości mieszkaniowej, prowadzi do dzisiaj. Świadczy to o wytrwałości, wiedzy i zaangażowaniu dzisiejszego laureata Tytułu Honorowego „Osobowość Budownictwa Śląskiego”.

Gratuluje z całego serca i podziwiam.

T. GLÜCKSMAN

ZYGMUNT LORENTZ

WIELOLETNI PREZES ZARZĄDU PRINŻ PW, WSPÓŁTWÓRCA WIELU PRZEDSIĘBIORSTW

Urodzony 1932 r. w Dubiecku, powiat Przemyśl. Studiował na Wydziale Inżynierii Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie uzyskując w 1954 r. dyplom Inżyniera Budownictwa Wodnego. W tym samym roku rozpoczął pracę w Zjednoczeniu Budownictwa Wojskowego nr 29 w Krakowie na budowie w Krośnie.

W 1957 r. założył spółkę „Zakład Prefabrykacji Budowlanej” w Oświęcimiu. W 1961 r. rozpoczął pracę w Przedsiębiorstwie Robót Inżynierskich Przemysłu Węglowego w Katowicach, następnie w 1967 r. był współorganizatorem Wodzisławskiego Przedsiębiorstwa Robót Inżynierskich PW, w którym przez 5 lat obejmował funkcję naczelnego Inżyniera.

W 1972 r. współorganizował PRINŻBUD, w którym pracował 3 lata jako Naczelnny Inżynier; w 1976 roku został Dyrektorem Naczelnym PRINŻ PW i na tym stanowisku pracował do przejścia na emeryturę w listopadzie 1998 roku.

W roku 1991 brał udział w przekształceniu PRINŻ PW w Spółkę Akcyjną PRINŻ SA Holding.

Będąc na emeryturze pracował nadal w PRINŻ SA Holding jako doradca Dyrektora (Prezesa) do roku 2003. Współpracuje z Business Centre Club od momentu jego powstania. Był również doradcą Ministra Infrastruktury Marka Pola.

W latach 70 firma PRINŻ PW zajmowała się przebudową i budową nowych układów komunikacyjnych aglomeracji śląskiej. W krótkim czasie, obok działalności na rzecz przemysłu węglowego, budownictwo komunikacyjne stanowiło znaczną część produkcji przedsiębiorstwa. Rozbudowano potencjał techniczny i kadrowy dla budowy autostrad, dróg szybkiego ruchu, mostów, wiaduktów i tuneli. W latach 80 rozszerzono działalność o realizację w zakresie ochrony środowiska. Z wykonawcy resortowego PRINŻ stał się wykonawcą inwestycji infrastrukturalnych. W 1991 przedsiębiorstwo przekształciło się w spółkę akcyjną skupiającą w swej strukturze spółki drogowe, mostowe, inżynierskie i surowcowe.

Rekomendacja – Tadeusz Wnuk, Prezydent Śląskiej Izby Budownictwa, Józef Bujarski, Dyrektor, Członek Zarządu „TELBUD” i inni

MIECZYŚLAW JÓZEF PIOTROWSKI honorowy prezes oddziału katowickiego PZITB

Urodził się w 1928 r. w Stanisławowie. Na Śląsk przyjechał w 1945 roku.

W 1948 roku otrzymuje z wyróżnieniem dyplom technika Państwowych Szkół Budowlanych w Bytomiu. W latach 1949–53 służba w Wojsku Polskim.

Po wyjściu z wojska podjął pracę w Kombinacie Budownictwa w Bytomiu, gdzie pracował do września 1977 r. Prawie 25 lat pełnił kolejno różne funkcje techniczne od st. technika budowy, kierownika budowy, kierownika Grupy Robót, z-cy Naczelnego Inżyniera i z-cy Dyrektora do spraw technicznych.

Uzupełniał wykształcenie w Politechnice Śląskiej, którą ukończył w 1957 roku i otrzymał dyplom inżyniera. W 1962 roku otrzymuje uprawnienia budowlane. Był zweryfikowanym wykładowcą ZG PZITB, w latach 1957–1976 wykładał w Technikum Budowlanym w Bytomiu.

W latach 1977–1991 pracował na różnych stanowiskach w Śląskim Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego w Katowicach do roku 1991. Od 1977-80 pełnił funkcję z-cy Dyrektora Naczelnego. Od 1981–91 był z-cą Pełnomocnika Ministra Budownictwa ds. środków produkcji i Pełnomocnikiem Ministra Budownictwa d/s bud. mieszkaniowego. W 1991 roku przeszedł na emeryturę.

Od 1954 roku nieprzerwanie i czynnie działa w PZITB. Był członkiem Zarządu Głównego PZITB, a przez dwie kadencje v-ce Prezesem Z. G. W latach 1979-1989 był Prezesem Oddziału PZITB Katowice. Walne Zgromadzenie Delegatów Oddziału w dniu 25.03.1993 roku nadało Mu tytuł „Honorowego Prezesa Katowickiego Oddziału PZITB”. Od 1984-2008 roku był członkiem Rady Głównej NOT. Był wieloletnim prezesem Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów Państwowych Szkół Budowlanych w Bytomiu. Aktualnie jest Honorowym Prezesem Zarządu tego Stowarzyszenia.

Odznaczony między innymi Krzyżem Komandorskim i Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotą i Srebrną Odznaką „Zasłużony dla Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych” Złotą i Srebrną Odznaką PZITB i NOT, Odznaką Zasłużony Budowniczy Huty Katowice.

Rekomendacja – Stefan Czarniecki, Przewodniczący Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Andrzej Nowak, Przewodniczący Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Katowicach i inni

W Brukseli mówimy o budownictwie

Rozmowa z Małgorzatą Handzlik, posłem do Parlamentu Europejskiego

– **Wzięła Pani czynny udział, mimo napiętego kalendarza, w XII Gali Budownictwa w Chorzowie. Wydaje się, że problemy budownictwa nie są Pani obce...**

– Rzeczywiście tak jest. W Parlamencie Europejskim często bowiem dyskutujemy i podejmujemy decyzje, które bezpośrednio czy pośrednio dotyczą branży budowniczej. Często są to debaty techniczne, dotyczące specyfiki tej branży, dlatego też na bieżąco staram się zdobywać informację z tzw. terenu i stąd przede wszystkim ogromna chęć spotkań z Państwem i uczestnictwa w tego typu imprezach.

– **Czego polskie budownictwo może się spodziewać po Parlamencie Europejskim? Wiem, że od pewnego czasu w Brukseli m.in. trwa debata nad ustawą o bezpieczeństwie w budownictwie. Jak wyglądają losy tego projektu? Czy również inne problemy budownictwa są tematem dyskusji w Europarlamencie?**

– Debata, do której Pan nawiązuje dotyczy dokładnie Rozporządzenia ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych. W rozporządzeniu tym staramy się, aby wyrobom budowlanym towarzyszyły wiarygodne dane dotyczące właściwości użytkowych, co ma w rzeczywistości zapewnić po pierwsze bezpieczeństwo oraz swobodny przepływ i wykorzystanie tych produktów na wspólnym rynku europejskim. Projekt ten został zaakceptowany przez Parlament Europejski jeszcze w poprzedniej kadencji, obecnie trwają prace w Radzie Unii Europejskiej. Być może projekt wróci w ramach tzw. drugiego czytania do Parlamentu Europejskiego.

Jeśli chodzi o inne zagadnienia, nad którymi toczą się obecnie prace, to z pewnością branżę budowniczą zainteresują zmiany w Dyrektywie dotyczącej charakterystyki energetycznej budynków. Prace te nie są jeszcze zakończone, ale zmierzają do w kierunku ustanowienia ram prawnych, których celem jest upowszechnianie na rynku budynków charakteryzujących się niskim stanem zużycia energii i emisji CO₂.

– **W czasach kryzysu i silnej konkurencji trwa walka o przetrwanie małych i średnich firm budowlanych, które obawiają się, że ci „wielcy”, dysponujący znacznie większymi możliwościami po prostu ich zniszczą. Czy Unia Europejska widzi ten problem?**

– Tak, jak najbardziej. Przyjęty w zeszłym roku Europejski Plan Naprawy Gospodarczej dostrzega problemy małych i średnich firm w dobie kryzysu. Szereg przyjętych środków było zaproponowanych właśnie z myślą o małych i średnich przedsiębiorstwach, jak chociażby zwiększenie środków dostępnych dla MŚP w ramach pożyczek Europejskiego Banku Inwestycyjnego. Ale problemy małych i średnich przedsiębiorstw zostały już dostrzeżone dużo wcześniej, zanim jeszcze wybuchł kryzys. Pragnę tylko zauważyć, iż propozycja określana mianem Karty Małego Biznesu zawierała szereg propozycji legislacyjnych i pozalegisłacyjnych przyjaznych małym i średnim przedsiębiorstwom.

– **Proszę powiedzieć, czym Pani zajmuje się obecnie w Parlamencie Europejskim. Czy pomagają Pani doświadczenia z poprzedniej kadencji? Co Pani chciałaby osiągnąć jako polska europosłanka?**

Obecnie pracuję nad zmianami w Dyrektywie o opóźnieniach w płatnościach. Jest to propozycja, która ma pomóc walczyć z tym problemem. W dobie kryzysu i braku dostępu do kredytów, przedsiębiorstwa i instytucje publiczne często finansują swoją bieżącą działalność nie płacąc kontrahentom na czas. Niestety ofiarami takich sytuacji są najczęściej małe i średnie przedsiębiorstwa. I powinniśmy to jak najszybciej zmienić wprowadzając przepisy zniechęcające do realizowania płatności z opóźnieniami.

Oczywiście doświadczenia poprzedniej kadencji pomagają mi w mojej obecnej pracy. Parlament Europejski kontynuuje bowiem pracę, które zostały rozpoczęte w poprzedniej kadencji, ja sama pracuję w tych samych komisjach parlamentarnych: Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumenta oraz Handlu Międzynarodowego. Zagadnienia, którymi się zajmuję nie są więc dla mnie nowe.

Zależy mi przede wszystkim, aby przepisy, nad którymi pracujemy były przyjazne dla przedsiębiorstw, w szczególności tych małych i średnich, chciałabym, aby prace nad budową rynku wewnętrznego zostały przyspieszone, aby było mniej barier pomiędzy państwami członkowskimi, jeśli chodzi o przepływ osób, dóbr i usług. Jestem przekonana, że my Polacy i nasze przedsiębiorstwa możemy na tym skorzystać, jeszcze w większym stopniu niż robimy to obecnie.

– **Jest Pani postrzegana, jako bardzo energiczna osoba. Jak Pani znajduje siły na te kilka spotkań, co dnia, na pracę w Brukseli i w Polsce?**

– Rzeczywiście nie jest to prosta sprawa. Dużo czasu spędzam na podróżach z Polski do Brukseli bądź Strasburga, do tego dochodzi praca w regionie, który jest dla mnie bardzo ważny. Ale jest to decyzja, którą podjęłam świadomie. A siły dodaje mi przekonanie, że to co robię ma sens.

– **Obserwuje Pani już od lat podczas spotkań w kraju ze swymi wyborcami, a także z tzw. przeciętnymi Polakami jak zmienia się nasze postrzeganie Unii Europejskiej. Czy rośnie świadomość tego jak nasze życie w coraz większym stopniu jest zależne od decyzji podejmowanych w Brukseli, od stanowionych tam praw?**

– Myślę, że wiemy coraz więcej o Unii Europejskiej, jej instytucjach i mechanizmach działania. Pamiętam, że podczas pierwszej kampanii do Parlamentu Europejskiego podczas spotkań z wyborcami padały bardzo ogólne pytania. Nasza przygoda z Unią Europejską dopiero się zaczynała. Ani ja, ani wyborcy nie wiedzieliśmy dokładnie, czego możemy się spodziewać. Ale to się zmieniło podczas 5 lat naszej obecności w Unii Europejskiej. Ostatnia kampania, moje spotkania z wyborcami pokazały, że wiemy i domagamy się więcej, padały już bardzo konkretne pytania, co zresztą mnie bardzo cieszyło. Nasza świadomość o decyzjach podejmowanych w ramach instytucji rośnie. Chciałabym, aby wraz ze wzrostem świadomości rosło też zaangażowanie obywateli i przedsiębiorców. Czasami mam wrażenie, że nie do końca korzystamy z przysługujących nam praw i możliwości kształtowania europejskiej rzeczywistości. Pragnę tutaj zaapelować do przedsiębiorców, aby jak najczęściej brali udział w konsultacjach organizowanych przez Komisję Europejską, które mają wpływ na kształt propozycji legislacyjnych. Ja ze swojej strony postaram się informować naszych przedsiębiorców o takich konsultacjach.

– **Dziękuję za rozmowę:**

Rozmawiał
DANIEL BIENIEK

SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA „PÓŁNOC” W CZĘSTOCHOWIE
NAGRODZONA WIELKĄ NAGRODĄ PREZYDENTA
ŚLASKIEJ IZBY BUDOWNICTWA

Inwestycje i modernizacje

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Północ” która powstała 25 stycznia 1979 r. w bieżącym roku obchodziła Jubileusz 30-lecia. Obchody jubileuszowe odbyły się w lutym br.

Zasoby lokalowe SM „Północ” w Częstochowie usytuowane są w północnej dzielnicy miasta i stanowią one jednolity, wyodrębniony układ urbanistyczny o powierzchni 99 ha i 4238 m².

Na koniec 2008 r. zasoby mieszkaniowe Spółdzielni to 9201 mieszkań, w tym:

- 513 – mieszkania spółdzielcze lokatorskie,
- 6721 – mieszkania spółdzielcze własnościowe,
- 1967 – mieszkania wyodrębnione.

31 grudnia 2008 r. powierzchnia użytkowa ogółem wynosiła 510.563,01 m² z tego:

- 483.180,61 m² powierzchnia użytkowa nieruchomości budynków mieszkalnych,
- 13.491,36 m² powierzchnia użytkowa budynków lokalowych,
- 2.026,90 m² powierzchnia użytkowa nieruchomości garażowych,
- 10.587,00 m² powierzchnia użytkowa nieruchomości lokalowych stanowiących mienie Spółdzielni,
- 4.239,60 m² powierzchnia użytkowa nieruchomości lokalowych wyodrębnionych.

Wg stanu na dzień 31.12.2008 r. Spółdzielnia zrzeszała 9741 członków, w tym:

- 8745 członków będących głównymi lokatorami mieszkań, 20 członków oczekujących, 976 członków założycieli, współmałżonków i posiadających lokale użytkowe i garaże.

W 2008 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa „Północ” przejęła do eksploatacji 40 mieszkań i 32 garaże w nowo wybudowanych budynkach przy ul. J. Kaczmarskiego. Z właścicielami zawarte zostały akty notarialne wyodrębnienia mieszkań i garaży.

W 2008 roku rozpoczęto realizację trzeciego budynku wchodzącego w skład inwestycji pn. „Zespół Mieszkaniowy w Jednostce „C”. Jest to budynek mieszkalny 3-kondygnacyjny o 23 mieszkaniach. Zakończenie realizacji tego budynku to wrzesień 2009 r.

W związku z wejściem w życie znowelizowanej Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych od dnia 31.07.2007 r. Zarząd Spółdzielni sukcesywnie realizuje postanowienia tej ustawy w zakresie przekształcenia mieszkań w odrębną własność. Na dzień 31.12.2008 r. złożonych zostało 2420 wniosków o takie przekształcenie. Do końca 2008 r., od chwili wejścia w życie znowelizowanej Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, spisano 1882 akty notarialne przeniesienia własności lokali mieszkalnych. Pozostałe wnioski realizowane będą systematycznie do czasu załatwienia wszystkich złożonych wniosków.

Aktualnie ponad 95% mieszkań w zasobach SM „PÓŁNOC” to mieszkania typu własnościowego i z wyodrębnioną własnością. Na 31.12.2008 r. pozostało 513 mieszkań typu lokatorskiego.

W latach 2006 – 2008 spółdzielnia wykonała docieplenia w ilości 84.264 m². Ocieplono m.in.: dwie super jednostki przy ul. Iwaskiewicza 8 (kubatura 64.800 m³, 244 mieszkań, 5-11 kondygnacji, lokale użytkowe w parterze) i Starzyńskiego 8 (50.400 m³ kubatury, 203 mieszkania, 11 kondygnacji).

W przypadku ocieplenia budynku Iwaskiewicza 8 skorzystano z premii termomodernizacyjnej z Banku Gospodarstwa Krajowego. Plan dociepleń na lata 2009 – 2010 to wykonanie **52 tys. m²**.

W ramach działań termomodernizacyjnych wymieniono również **8778 szt.** okien.

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Północ” to jedyna spółdzielnia w Częstochowie posiadająca instalację centralnie ciepłej wody, dlatego też opomiarowanie zużycia ciepłej, jak i zimnej wody jest bardzo ważne. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom mieszkańców, celem ułatwienia opomiarowania spółdzielnia rozszerzyła działalność własnej grupy konserwatorów o wykonywanie montażu wodomierzy.

W chwili obecnej **99%** ogółu zasobów spółdzielni to mieszkania opomiarowane wodomierzami w zimną i ciepłą wodę.

Spółdzielnia od 1995 r. realizowała program opomiarowania dostaw energii cieplnej. W ramach

zadania wykonano montaż indywidualnych podzielników kosztów w mieszkaniach w ilości prawie 40 tys. punktów grzewczych, wymieniono wszystkie zawory przygrzejnikowe na zawory termostatyczne, w 297 węzłach ciepłych zainstalowano zawory regulacji podpionowej. Obecnie **100%** mieszkań jest opomiarowana w podzielniki ciepła. Aktualnie prowadzona jest sukcesywnie akcja wymiany podzielników kosztów „wyparkowych” cieczowych na podzielniki elektroniczne.

Opomiarowanie w całości sieci centralnego ogrzewania zaowocowało w skali spółdzielni na przestrzeni ostatnich lat 32% zmniejszeniem zużycia energii cieplnej na cele CO. Aktualnie średni w spółdzielni koszt ogrzewania 1 m² powierzchni wynosi 1,62 zł, przy średniej w zasobach nieopomiarowanych innych spółdzielni w Częstochowie wprowadzającej ok. 3 zł/1 m².

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Północ” przeznacza znaczne nakłady finansowe na dobre utrzymanie i tworzenie nowych terenów zielonych i rekreacyjnych. W 2007 r. i 2008 r. utworzono trzy śródblokowe tereny zieleni z elementami architektury krajobrazowej (alejki, potok wodny) w Osiedlu „AB” oraz nowe enklawy zielone z boiskami sportowymi i placami zabaw w Osiedlu „CD”.

Spółdzielnia intensywnie prowadzi akcję edukacyjną recyklingu i segregacji odpadów oraz śmieci. Przy każdej osłonie śmietnikowej znajduje się gniazdo recyklingowe zbiórki odpadów szklanych, plastiku i makulatury.

Spółdzielnia zarządza trzema wspólnotami obcymi zlokalizowanymi na terenie naszego działania oraz jedną powstałą z nowej inwestycji Spółdzielni.

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Północ” odznaczona została:

– Złotą Odznaką „Za zasługi dla Gospodarki Komunalnej”.

– Złotą Honorową Odznaką „Za zasługi dla Województwa Śląskiego”.

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Północ” jest członkiem Śląskiej Izby Budownictwa.

PREZES LOKATORSKO-WŁASNOŚCIOWEJ SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ
W KNUROWIE BOGDAN LITWIN WYRÓŻNIONY WIELKĄ NAGRODĄ
Z LAUREM PREZYDENTA ŚLĄSKIEJ IZBY BUDOWNICTWA

Pół wieku pracy

Spółdzielnię założono w 1959 r. W roku 1972 przyjęła obowiązującą do dziś nazwę Lokatorsko-Własnościowa Spółdzielnia Mieszkaniowa w Knurowie. W okresie swej działalności spółdzielnia wybudowała na terenie miasta Knurowa 134 budynki mieszkalne z 5713 lokalami mieszkalnymi. Wraz z budową osiedli mieszkaniowych Spółdzielnia budowała szereg obiektów towarzyszących i pawilonów użytkowych o powierzchni przekraczającej 18.000 m².

Działania gospodarcze Spółdzielni polegają nie tylko na utrzymywaniu w należytym stanie zasobów mieszkaniowych. Spółdzielnia podejmuje szereg działań mających na celu ułatwienie życia mieszkańcom i upiększenie terenów osiedlowych. Ogromne przedsięwzięcie inwestycyjne jakim była kompleksowa termomodernizacja wraz z wymianą docieplenia zawierającego azbest pozwoliło nie tylko na uzyskanie dużych oszczędności energii cieplnej i uzyskanie efektu ekologicznego, ale zaowocowało również pięknie prezentującymi się kolorowymi i estetycznymi elewacjami. Wszystkie budynki administrowane przez LWSM są docieplone, wyposażone w liczniki poboru wody, zawory termostatyczne oraz elektroniczne podzielniki ciepła, co daje ich użytkownikom komfort zamieszkiwania oraz duże oszczędności ekonomiczne.

Ważną dziedziną działalności LWSM jest działalność społeczno – kulturalna. Wszystkie trzy kluby spółdzielcze tętnią życiem. Ta niekomercyjna działalność kierowana jest do mieszkańców w każdym wieku i o różnorodnych zainteresowaniach. Dzięki niej w klubach i na imprezach wyjazdowych spotykają się dzieci, młodzież, osoby dorosłe i emeryci oraz osoby niepełnospraw-

ne. LWSM pełni znaczącą rolę w krzewieniu kultury fizycznej wśród mieszkańców Knurowa. Spółdzielnia aktywnie wspiera działalność stowarzyszeń działających na terenie Knurowa m.in. w zasobach spółdzielczych organizuje swoje spotkania Towarzystwo Miłośników Knurowa i powołany przez TMK Uniwersytet Trzeciego Wieku.

LWSM stara się stale poprawiać i udoskonalać swoje działania dowodem na to jest uzyskanie w 2005 roku certyfikatu Systemu Zarządzania Jakością ISO 9001 – 2000.

Działania Spółdzielni są dostrzegane i częstokroć nagradzane. W okresie swej 50-letniej działalności Spółdzielnia została uhonorowana m.in.:

- Sztandarem – jako wyróżnieniem honorowym przyznany przez Naczelną Radę Spółdzielczą.
- Odznaką Za Zasługi dla Spółdzielczości nadaną przez Krajową Radę Spółdzielczą
- Złotą Odznaką Honorową – za zasługi dla Województwa Śląskiego
- Wielką Nagrodą Prezydenta Izby Budownictwa
- Nagrodą „Solidny Eko Partner” Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach
- Medalem 50-cio lecia PTTK
- Laurem Knurowa – najwyższym wyróżnieniem nadawanym przez Radę Miasta Knurowa.

Spółdzielnia jest członkiem Śląskiej Izby Budownictwa

PROBLEMY ZARZĄDZANIA PRZEDSIĘBIORSTWEM BUDOWLANYM – CZY MOŻEMY SOBIE POMÓC SIĘGAJĄC PO PROSTE, TANIE I DOSTĘPNE ROZWIĄZANIA?

Aplikacja TQM. SYSTEM w przedsiębiorstwie z branży budowlanej

Szanowni Państwo, od wielu miesięcy prowadzę obserwacje w obszarze problemów i potrzeb zarządzania w przedsiębiorstwach budowlanych. Zagadnienie, jakim jest zarządzanie, przez wielu traktowane z wielkim patosem (i słusznie!), w tym miejscu chciałbym przedstawić zgoła inaczej. Oczywiście nie można mówić o zarządzaniu z pominięciem jego czterech podstawowych funkcji, jakimi są: planowanie, organizowanie, motywowanie i kontrola. Czym tak naprawdę jest zarządzanie w firmach? Z pewnością jest realizacją powyższych funkcji, ale zaryzykuję metaforę zarządzania w praktyce, jaką jest próba utrzymania w ruchu toczącego się koła: mniej lub bardziej możliwa praca polegająca na kierowaniu nim, utrzymywaniu odpowiedniej prędkości, gdzie wkład pracy jest determinowany przez rodzaj nawierzchni, a więc otoczenie. W tym miejscu, aż trudno nie przywołać skojarzeń z Syzyfem. Koło, o którym mówię, to główny proces każdego przedsiębiorstwa, który rozpoczyna się pozyskaniem kontraktu, prowadzi przez jego realizację, a kończy na jego obsłudze. Ostatni czas nie dostarcza zbyt wielu możliwości do rozplanowania maszyny, bowiem globalny kryzys przypomina wielkie pole minowe, na którym trudno zachować równowagę. Każda funkcja zarządzania, która nie jest odpowiednio zorganizowana w przedsiębiorstwie, stanowi urwisko, nad którym balansuje owe koło.

Spotykając się z kadrą zarządzającą firmą, rozmawiając o problemach, które dostrzega management średniego i wyższego szczebla nabrałem przekonania, że jest wiele do zrobienia, aby przesunąć owe koło na bardziej uporządkowany i sprzyjający grunt. Dobrą wiadomością jest to, że nawet największe urwisko nie stanowi wyzwania, jeżeli dysponuje się odpowiednim narzędziem pracy. Nie chciałbym wchodzić w dyskusję na temat zasadności realizacji dużych inwestycji w obszarze IT przedsiębiorstw, bo mają one swoje bezsporne wady, ale też zalety, lecz jak bumerang powraca do mnie przykład koncernu Toyota, który, stawiając na prostotę rozwiązań, jest niekwestionowanym liderem w swojej branży. Ogarnięci przekonaniem, że jedyna droga do optymalizacji przysłowiowego koła, tkwi w możliwościach wykorzystania zintegrowanych systemów informatycznych, inwestujemy potężne

środki w tego typu rozwiązania, które jak się okazuje, w ostatecznym rozrachunku nie potrafią zrealizować wielu podstawowych funkcji, lub też ich realizacja jest tak skomplikowana i czasochłonna, że z nich nie korzystamy. Często stawiam sobie pytanie: „*W jak wielu polskich przedsiębiorstwach zapanował swoisty impas, gdzie przedsiębiorstwo utknęło w martwym punkcie, z którego trudno się wycofać, a brak jest środków na kontynuację rozpoczętych inwestycji w obszarze IT?*”

Zgadzam się z Państwem, ten artykuł jest swoistym pochlebstwem alternatywy, jaką stanowią proste, tanie i intuicyjne aplikacje dostępne na rynku. Chciałbym przy tym zauważyć, że głęboko wierzę w jedyną słuszną drogę polegającą na łączeniu tych pierwszych – zintegrowanych platform, z mniejszymi, prostymi, intuicyjnymi rozwiązaniami. Gdyby cofnąć czas o 15 lat

i zapytać przedsiębiorców, czego oczekiwali od systemu informatycznego, który miałby wspomóc zarządzanie ich przedsiębiorstwem, odpowiedź byłaby zaskakująco podobna do tej, którą otrzymalibyśmy dzisiaj. Prawdopodobnie padłyby słowa takie jak: nadzór, kontrola, pilnowanie terminów, wskaźniki kosztów itp. Odpowiedź ta brzmiałaby zupełnie inaczej wśród osób, które właśnie wyszłyby z prezentacji zintegrowanych platform informatycznych któregośkolwiek z dostawców obecnych na rynku polskim. Sprzedawcy XXI wieku są genialni w kreowaniu potrzeb, doskonale wykonują swoją pracę (i bardzo dobrze, bo zawdzięczamy im postęp), ale czasem warto wrócić do założeń pierwotnych i postawić sobie pytanie: „*czego naprawdę potrzebujemy?*”

Rozwiązanie TQM. SYSTEM firmy OpenOne, którego jestem współtwórcą, jest swego rodzaju „powrotem” do źródeł. Napisałem „powrotem”, bo z jednej strony nawiązuje do tych fundamentalnych potrzeb każdego przedsiębiorcy, które niezmiennie istnieją od dziesiątek lat, a z drugiej strony stanowi innowację. Wygląda na to, że dotarliśmy do momentu, w którym prostota stanowi o innowacyjności

produktu. Oczywiście jest to tylko moja subiektywna opinia, ale obserwując doświadczenia naszych Klientów wiem, że nasze koło toczy się po właściwym torze. Stworzone przez nasz zespół rozwiązanie stanowi przystępną alternatywę dla skomplikowanych i kosztownych rozwiązań dostępnych na rynku. Proszę zastanowić się przez chwilę, czy nie było by pięknie, gdyby można byłoby w przeciągu kilku minut uzyskać informację na temat bieżącej sytuacji w firmie? Gdyby można było wprowadzić system, który byłby na tyle prosty, że pracownicy bez większych trudności radziliby sobie z jego obsługą, a firma nie wydałaby przy tym dużych pieniędzy? Proszę zastanowić się jak Państwo radzicie sobie z udostępnianiem aktualnych dokumentów pracownikom na budowach? W jaki sposób delegowane i rozliczane są zadania w rozproszonej strukturze? Czy system nadzoru nad przeglądami maszyn i urządzeń funkcjonując należycie zapewniając bezpieczeństwo firmie? Czy możemy spać spokojnie, wiedząc, że nikt nie zapomni o tym, że pracownikowi obsługującemu ciężki sprzęt właśnie wygasły uprawnienie?

Nasza aplikacja i model finansowania, w którym ją dostarczamy, pomoże Państwu wyeliminować problemy, o których wspominałem powyżej oraz wielu innych, bez konieczności zaangażowania dużych środków. Miesięczny model opłacania rozwiązania pozwala Państwu zminimalizować ryzyko złe wydanych pieniędzy, a z drugiej strony gwarantuje najwyższy poziom wsparcia ze strony naszych specjalistów. Ostatecznie nie pozwalamy żadnemu Klientowi podjąć decyzji do momentu, gdy przeprowadzi bezpłatne testy, które utwierdzą Go w przekonaniu, że TQM. SYSTEM firmy OpenOne, to właściwy wybór.

Być może podobnie jak my, cenią sobie Państwo prostotę i funkcjonalność w przyzwyczajeniu, jeżeli tak jest, zapraszam do kontaktu, nawet jeżeli nie będzie nam po drodze, na pewno będzie to cennym doświadczeniem.

MICHAŁ BARTOSZEWICZ
Dyrektor Handlowy
OpenOne

michal.bartoszewicz@openone.pl
www.openone.pl

KONFERENCJA W USTRONIU

O nieruchomościach i edukacji

23 i 24 października odbyło się w Ustroniu „Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa i Nieruchomości”. Konferencja była kolejnym wspólnym przedsięwzięciem samorządów zawodowych i gospodarczych oraz instytucji, które w roku ubiegłym utworzyły platformę współdziałania jaką jest Forum Budownictwa Śląskiego. Ta „zbiorowa organizacja pozarządowa” reprezentuje obecnie ponad 40 tys. osób indywidualnych, jako kadra inżynierska techniczna, oraz 300 organizacji gospodarczych z sektora budownictwa, w tym górniczego, inwestycji, nieruchomości i ekologii. W konferencji uczestniczyli managerowie śląskich firm budowlanych, naukowcy Politechniki Śląskiej, przedstawiciele spółdzielni mieszkaniowych.

Dobór tematów, które poruszono podczas Konferencji nie był przypadkowy. W obecnym okresie spowolnienia wzrostu gospodarczego, szczególnie znaczenie ma poszukiwanie i tworzenie warunków umożliwiających kreowanie nowych inwestycji, modernizacji i remontów. W pierwszej kolejności w obszarze termomodernizacji i gospodarki mieszkaniowej. Bardzo duże, ciągle niewykorzystane możliwości wzrostu inwestycji są związane z zasadami Partnerstwa Publiczno-Prywatnego, zwłaszcza na podstawie nowych rozwiązań legislacyjnych, a także ustawy o koncesjach.

Kolejnym z tematów poruszanych podczas konferencji była sprawa edukacji. Przedsiębiorstwa budowlane stale podnoszą problem trudności z naboorem specjalistów i kadr kwalifikowanych, domagając się „reaktywowania” szkolnictwa zawodowego. Spełniając te oczekiwania, w programie Konferencji ujęto „System kształcenia kadr dla budownictwa na poziomie średnim i wyższym”.

Pierwszy dzień konferencji rozpoczął się od problemów związanych z rynkiem nieruchomości. O finansowaniu i opłacalności inwestycji w gospodarce mieszkaniowej mówił Arkadiusz Borek – Prezes Zarządu Instytutu Gospodarki Nieruchomościami, Prezydent Federacji Gospodarki Nieruchomościami.

W Polsce ok. 1,5 mln rodzin nie ma samodzielnego mieszkania a ok. 10 mln Polaków żyje w mieszkaniach o bardzo niskim standardzie, ok. 600 tys. mieszkań należy wyburzyć

do końca 2012 roku ze względu na zaniedbania remontowe, zły standard, zużycie techniczne lub wiek budynków. Mimo tak dramatycznej sytuacji jedynie ok. 7% Gmin posiada Gminną Politykę Mieszkalniową

Obecnie sytuacja na rynku mieszkaniowym wygląda tak, iż wielu inwestorów wstrzymuje rozpoczęcie nowych inwestycji. W skali kraju spadek wynosi powyżej 50%. Narasta różnica między liczbą mieszkań, na których budowę wydano pozwolenia i których budowę rozpoczęto.

Zjawisko ograniczania nowych inwestycji utrzyma się co najmniej do końca tego roku, choć bardziej prawdopodobne jest to, że utrzyma się także w 2010 roku. Kluczowe znaczenie będzie miała polityka banków. Przy obecnej ilości sprzedawanych mieszkań, nastąpi całkowita wyprzedaż już wybudowanych mieszkań w okresie 1,5 roku. Co wówczas nastąpi skoro brak jest nowych inwestycji mieszkaniowych?

Na rynku nieruchomości spada wartość przeciętnej transakcji, maleje liczba kredytowanych transakcji – gdyż rynek się kurczy. Zaostrzenie procedur spotkało się z samoograniczeniem klientów a zapewne gotowość klientów do zadłużania się jeszcze zmaleje

Każdy miesiąc pogarsza sytuację firm deweloperskich ograniczając listą potencjalnie dobrych kredytobiorców, a także pogarszając wizerunek całej branży, co powoduje postrzeganie jej jako bardziej ryzykownej niż naprawdę jest. Kredytów na zakup gruntów nie ma – i pewnie długo nie będzie. Bez tego nie wzrośnie rentowność branży. Przy niskiej rentowności i wysokim ryzyku – nie będzie nowych kredytów. Wskutek kryzysu finansowego nastąpił spadek rentowności działalności deweloperskiej, co wpływa na wzrost ryzyka kredytowego.

Analiza obecnej sytuacji wskazuje, iż brak jest dodatkowych mechanizmów zachęcających kapitał prywatny do inwestowania w budownictwo czynszowe. Ustawa o czynszu okazjonalnym nie będzie miała kluczowego znaczenia dla opłacalności inwestowania przez indywidualnych właścicieli, ale powinna zmniejszyć szarą strefę. Brak jest wypracowanych mechanizmów w inwestycjach mieszkaniowych związanych z Ustawą o Partnerstwie Publiczno-Pry-

watnym oraz Ustawą o Koncesji na roboty budowlane lub usługi. Brak jest także wypracowanych mechanizmów oraz świadomości w inwestycjach mieszkaniowych związanych z Project Finance – finansowanie realizacji projektu inwestycyjnego oparte na zasadzie spłaty kredytu przez Kredytobiorcę dzięki nadwyżce finansowej generowanej przez projekt. Podstawowym zabezpieczeniem kredytu jest majątek powstający w wyniku realizacji projektu.

Temat Partnerstwa Publiczno-Prywatnego – o którym mówił prezes Borek – rozwinęła w swej prezentacji „Partnerstwo publiczno-prywatne na podstawie nowych rozwiązań legislacyjnych. Wzorce dobrych praktyk w Polsce i na świecie”, dr Irena Herbst – Prezes Fundacji Centrum PPP w Warszawie

Dr. Herbst zwróciła uwagę na, iż PPP jest odpowiedzialnością rynku na potrzebę radykalnego zwiększenia inwestycji w sferze usług publicznych (zwiększenie wolumenu usług, jakości i standardów ich świadczenia), na brak środków publicznych, które na ten cel mogą być wydatkowane, również na niską efektywność inwestycji realizowanych przez władze publiczne, wysokie koszty eksploatacji, niesprawne zarządzanie i złą opinię jaka ciąży na prywatyzacji działań dostarczających usługi publiczne.

Szczególna potrzeba stosowania PPP w Polsce wynika z dużej skali zaniedbań w zakresie usług publicznych w latach realnego socjalizmu i silnego deficytu środków publicznych. Wyzwania, przed jakim stają władze publiczne w zakresie wykorzystania środków unijnych w latach 2007 – 2013 (67-90 mld euro) i związaną z tym koniecznością wyłożenia własnych funduszy na cele współfinansowania projektów korzystających z funduszy unijnych także preferuje stosowanie PPP.

Korzyści związane ze stosowaniem PPP są duże. Strona publiczna uzyskuje dostęp do prywatnego kapitału – co w warunkach ogromnych potrzeb infrastrukturalnych oraz ograniczonych zasobów własnych, umożliwia przyspieszenie nakładów na rozwój infrastruktury,

Bardzo interesujący wykład na temat „drogi do budynku zero-energetycznego” – wygłosił Zbigniew Pająk z Ministerstwa Finansów. Problemy

Dr Irena Herbst mówiła o partnerstwie publiczno-prywatnym

Stanisław Faber – Śląski Kurator Oświaty. Kurator przedstawił nowe programy, które pozwolą na sprawniejszą edukację zawodową

System kształcenia kadry technicznej dla budownictwa na poziomie wyższym przedstawili prof. dr hab. inż. J. i dr inż. Leszek Szojda.

Przedstawicielami Ambasady Białorusi w Polsce mówili o możliwości inwestycji w tym kraju

związane z tworzeniem takich inwestycji w Polsce dopiero się pojawiają, natrafiając na różnego rodzaju uprzedzenia i przeszkody, ale wydaje się, że nie odwrótu od budowy domów zużywający minimalne ilości energii i nie zatruwające środowiska naturalnego.

O możliwościach inwestycyjnych na terenach „Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej” – mówił Andrzej Pasek – Wiceprezes KSSE S.A.

Katowicka SSE ustanowiona została na okres dwudziestu lat (do 8 sierpnia 2016 r.), a z końcem 2008 roku okres ten został przedłużony do końca roku 2020. Katowicka Specjalna Strefa Ekonomiczna jest strefą rozproszoną, składającą się z czterech podstref: gliwickiej, jastrzębsko-zorskiej, sosnowiecko-dąbrowskiej i tyskiej. Ogółem Katowicka SSE zajmuje 1544 ha i obejmuje ponad 35 różnych obszarów, co umożliwiła inwestorom wybór najdogodniejszej lokalizacji. Większość obszarów znajduje się w pobliżu międzynarodowych tras: wschód-zachód (Lwów-Wrocław-Berlin) i północ-południe (Gdańsk-Cieszyn-Bratysława) oraz planowanego węzła autostrad A1 i A4.

W pierwszym dniu konferencji dużo miejsca poświęcono także tematowi wzbudzającym duże emocje w branży budowlanej – edukacji.

O kształceniu na poziomie zasadniczym i średnim i związanych z tym problemach mówił mgr Stanisław Faber – Śląski Kurator Oświaty. Kurator przedstawił nowe programy, które pozwolą na sprawniejszą edukację zawodową.

System kształcenia kadry technicznej dla budownictwa na poziomie wyższym przedstawili prof. dr hab. inż. J. Ślusarek – Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem Politechniki Śląskiej, i dr inż. Leszek Szojda – Prodziekan ds. Studiów Stacjonarnych Politechniki Śląskiej.

Śląska Izba Budowlana na konferencję wydała specjalny numer FORUM BUDOWNICTWA ŚLĄSKIEGO, w którym zamieszczono materiały dotyczące poruszanych podczas konferencji tematów.

Wydział Budownictwa Politechniki Śląskiej ma długą tradycję kształcenia wyższego ugruntowaną wysoką pozycją absolwentów wchodzących na rynek pracy. Stało się to możliwe z jednej strony dzięki ścisłej współpracy z przedsiębiorstwami budowlanymi i odpowiadaniem na ich potrzeby kadrowe, ale również poprzez dostosowywanie sposobu kształcenia do wymogów stawianych przez organy nadzórne – Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Odpowiadając na zapotrzebowania zmieniającego się współczesnego rynku pracy programy studiów zostały tak opracowane, że dają możliwość studiowania na uczelni europejskich w ramach programu Erasmus międzynarodowej wymiany studentów. Umożliwienie studentom częściowego odbywania studiów na uczelniach zagranicznych w bardzo znaczącym stopniu podnosi możliwości wejścia absolwentów na otwarty Europejski rynek pracy.

Pierwszy dzień konferencji zakończyła uroczysta kolacja.

W drugim dniu spotkania najciekawszym punktem programu było spotkanie z przedstawicielami Ambasady Białorusi w Polsce Radcą Ambasady Mikhailem Trotsinskim i Pierwszym Sekretarzem Maksimem Szereszkiem, którzy przedstawili możliwości inwestycji w tym kraju. Białoruś jest raczej krajem mało znanym polskim inwestorom, czego nie można powiedzieć o kapitale zachodnim. Obecnie Białoruś przeprowadza program prywatyzacji a dodatkowo weszła do strefy wolnego handlu, wspólnie z Rosją i Kazachstanem, co dodatkowo zwiększyło jej atrakcyjność jako terenu zagranicznych inwestycji.

Konferencja w Ustroniu, która cieszyła się dużym zainteresowaniem, przyniosła jego uczestnikom dużo praktycznych informacji, była okazją do ciekawej i inspirującej dyskusji. Wnioski i ustalenia końcowe debaty powinny m.in. doprowadzić do uruchomienia „Śląskiego Programu Edukacji Budowlanej”. Główną intencją tego programu jest udział pracodawców w organizowaniu praktyk dla uczniów, przeszkoleń dla nauczycieli, doposażenia pracowników i warsztatów szkolnych.

Konferencja cieszyła się dużym zainteresowaniem

List do uczestników konferencji skierował Olgierd Dziekoński wiceminister infrastruktury.

Gratuluje organizatorom podjęcia podczas konferencji najbardziej aktualnych problemów rynku nieruchomości w Polsce – pisze minister Dziekoński. System kształcenia kadr dla budownictwa oraz partnerstwo publiczno-prywatne są przedmiotem zainteresowania obecnego Rządu. Potrzeba zmian w systemie edukacji została podkreślona w diagnozie dotyczącej wyzwań rozwojowych kraju „Polska 2030” i została podjęta przez Ministerstwo Edukacji Narodowej oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wielką szansą podjętych dyskusji jest zaangażowanie i udział w pracach nad zmianami w systemie kształcenia w zawodach budowlanych nie tylko przedstawicieli Ministerstwa Infrastruktury, ale także przedstawicieli praktyków – samorządów zawodowych i izb gospodarczych. Z kolei partnerstwo publiczno-prywatne w tej kadencji Sejmu otrzymało dwie nowe regulacje - przygotowaną, w Ministerstwie Gospodarki nową ustawę o PPP oraz przygotowaną w Ministerstwie Infrastruktury ustawę o koncesji na roboty budowlane i usługi.

SPOTKANIE CZŁONKOWSKIE

Posłowie pomagą

13 października już po raz trzeci w tym roku członkowie Śląskiej Izby Budownictwa i uczestnicy Forum Budownictwa Śląskiego spotkali się na spotkaniu członkowskim. Tym razem gośćmi debaty byli śląscy posłowie **Andrzej Gałażewski**, **Witold Klepacz** i **Jerzy Polaczek**. Obecny był również ekspert Izby **dr Jacek Kaczmarczyk**. Głównym tematem spotkania była bardzo bulwersująca środowisko, wzbudzająca dużo emocji, odbierana powszechnie jako stwarzająca duże pole do nieuczciwych praktyk sprawa stosowania ustawy „Prawo Zamówień Publicznych”.

Mówiono także o podjęciu inicjatywy nowelizacji ustawy „Prawo Budowlane” celem przywrócenia możliwości nadawania uprawnień budowlanych dla techników – dla zapewnienia prawidłowego nadzoru technicznego budowli oraz zwiększenia atrakcyjności kształcenia w zawodach budowlanych.

A także o uproszczeniu procesów inwestycyjnych poprzez zamierzoną przez Rząd nowelizację ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Posłowie zadeklarowali pomoc w sprawie rozwiązywania tych problemów nurtujących środowisko budowlane.

Jubileusz 60-lecia Politechniki Częstochowskiej

Data 30 listopada nie została wybrana przypadkowo na dzień zakończenia Wielkiego Jubileuszu Politechniki Częstochowskiej. Dokładnie 60 lat temu w listopadzie 1949 roku Rozporządzeniem Rady Ministrów została powołana do życia Szkoła Inżynierska w Częstochowie. Pięć lat później Szkoła Inżynierska przemianowana została w Politechnikę Częstochowską.

Dziś Politechnika jest prężnie rozwijającym się ośrodkiem naukowym, który obchodzi swój jubileusz.

Rozpoczęcie obchodów 60-lecia Politechniki Częstochowskiej zbiegło się z inauguracją roku akademickiego 2008/2009 oraz Gieldą Absolwentów Politechniki Częstochowskiej zorganizowaną przez Stowarzyszenie Wychowanków Politechniki Częstochowskiej.

W ciągu Roku Jubileuszowego odbywały się liczne imprezy wpisane w kalendarz obchodów jubileuszowych.

Na szczególną uwagę zasługiwał fakt przyznania dwóch godności doktora honoris causa profesorowi Tadeuszowi Chmielniakowi z Politechniki Śląskiej i profesorowi Aleksandrowi Zinovievowi z Moskiewskiego Instytutu Stali i Stopów.

Odbyło się kilkadziesiąt seminariów i konferencji zorganizowanych przez władze wydziałów z udziałem zagranicznych gości. Wśród najbardziej znaczących konferencji warto wyróżnić – Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, która odbyła się w czerwcu bieżącego roku. Udział w niej wzięło 120 rektorów z całej polski, uczestniczyło w niej także wielu znakomitych gości, wśród nich Barbara Kudrycka – minister nauki i szkolnictwa wyższego.

Na uwagę zasługiwała także Międzynarodowa Konferencja o zabytkach starego hutnictwa w Sielpi Wielkiej k/Końskich pod patronatem Jerzego Buzka (obecnie Przewodniczącego Par-

Uroczystości jubileuszowe odbyły się w Klubie „Politechnik”

lamentu Europejskiego). Podobnie, jak poprzednie konferencje, tak i ta w Sielpi Wielkiej zgromadziła licznych gości z zagranicy.

W maju 2009 roku zainaugurowany został, po raz pierwszy w Częstochowie, Festiwal Nauki.

Rok Jubileuszowy obfitował w liczne imprezy kulturalne, warto wspomnieć o dwukrotnym koncercie chóru „Collegium Cantorum Czeszochoviensis”. Gościnnie wystąpili również: „Grupa Rafała Kmity” (artysty pochodzącego z Częstochowy), Marek Bałata – wiodący polski wokalista jazzowy, Zespół Śląsk oraz zaproszona na zakończenie Jubileuszu – „Piwnica pod Baranami”. Obok imprez kulturalnych odbywały się także imprezy sportowe, m.in. Międzynarodowy Turniej Piłki Siatkowej.

Z okazji 60-lecia Politechniki Częstochowskiej wydane zostały dwa albumy okolicznościowe w języku polskim i angielskim ze znakomitymi zdjęciami dr Jacka Sztuki. Zrealizowano film dokumentalny „Spacer w historię” wykorzystujący w scenariuszu archiwalne kroniki filmowe. Wydrukowano również szereg folderów, plakatów, ulotek upamiętniających obchody 60-lecia Politechniki Częstochowskiej.

Nie można zapomnieć także o dwóch ważnych wydarzeniach – wmurowaniu tablicy memorialnej Wydziału Włókienniczego w holu głównym Uczelni oraz rekonstrukcji pieca pudlingowego w Muzeum Zagłębia Staropolskie-

go w Sielpi Wielkiej. Obie tablice zaprojektował profesor Zbigniew Piłkowski.

Rok Jubileuszu upłynął także pod hasłem spotkań absolwentów. We wrześniu tego roku odbył się Wielki Zjazd Absolwentów, w trakcie którego przyznano absolwentom najstarszych roczników Złote Honorowe Dyplomy.

30 listopada 2009 roku zakończono uroczystość 60-lecia Politechniki, odbyła się ona w Akademickim Centrum Kultury i Sportu (Klub „Politechnik”). W jej trakcie zaproszeni goście zostali wyróżnieni nagrodami Rektora, wręczone zostały promocje doktorskie, medale i odznaczenia.

Po zakończeniu uroczystości odbył się koncert „Pieśni i hymnów Piwnicznych dla uczczenia Wielkiego Jubileuszu” w wykonaniu artystów „Piwnicy pod Baranami” w Filharmonii Częstochowskiej.

Na uroczystości jubileuszu Politechniki Częstochowskiej licznie przybyli przedstawiciele władz państwowych i kościelnych, posłowie i senatorowie, samorządowcy, reprezentanci instytucji współpracujących z Politechniką Częstochowską, kadra akademickiej naszej uczelni oraz rektorzy zaprzyjaźnionych szkół wyższych oraz goście z zagranicy. Listy gratulacyjne na ręce JM Rektora prof. dr hab. Marii Nowickiej nadesłali m.in. Lech Kaczyński Prezydent RP, Donald Tusk Prezes Rady Ministrów oraz jego zastępca i Minister Gospodarki Waldemar Pawlak oraz Maria Elżbieta Orłowska Sekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Wraz z jubileuszem Politechniki 35-lecie działalności obchodził Wydział Budownictwa tej uczelni, którym kieruje Dziekan prof. dr hab. inż.

Wśród zaproszonych gości była Janet Fredericks z Chicago.

GEOINŻYNIERIA

– szansą na zagospodarowanie terenów nieprzydatnych pod zabudowę

1. Wprowadzenie

Problemy z właściwym posadowieniem obiektów budowlanych i inżynierskich od stuleci związane były m.in. z gruntami słabymi, których obecności nie doceniono lub niewłaściwie je oceniono (np. świątynia Artemidy w Efezie, krzywa wieża w Pizie). Współcześnie obecność gruntów słabych stwarza jeszcze większe zagrożenie, głównie z powodu kurczenia się terenów o korzystnej charakterystyce geotechnicznej. W obszarze zainteresowań potencjalnych inwestorów są bowiem coraz częściej te obszary, których zagospodarowania starano się dotychczas unikać.

O słabości podłoża decyduje zwykle obecność gruntów organicznych, plastycznych i miękkoplastycznych gruntów spoiowych a także luźnych piasków. Również grunty sztuczne, antropogeniczne, powstałe przy współudziale człowieka mogą być uznane za takie. Te ostatnie budują różnego rodzaju wysypiska. Potrzeba pozyskania terenów pod budownictwo mieszkaniowe i przemysłowe a także rozwijające się dynamicznie drogownictwo jak również ich atrakcyjne położenie, to poważne argumenty za poszukiwaniem rozwiązań, zmierzających do ulepszenia gruntów słabych.

Realną szansą na zagospodarowanie wspomnianych obszarów daje geoinżynieria, dyscyplina bardzo intensywnie ostatnio rozwijana. Jej zadaniem jest poznawanie, rozwijanie i praktyczne wdrażanie różnorodnych zabiegów i metod ulepszących grunty słabe.

W artykule przybliżono współczesne koncepcje posadowienia obiektów, mechanizmy wzmocnienia gruntów słabych i stosowane metody ulepszenia gruntów słabych, a także wskazano na rolę geoinżynierii w zagospodarowaniu terenów dotychczas nieprzydatnych pod zabudowę i jej miejsce w realizowanej w kraju działalności budowlanej.

2. Współczesne koncepcje posadowienia obiektów budowlanych i inżynierskich

Poprawne posadowienie obiektów budowlanych i inżynierskich powinno spełniać warunki stanów granicznych, a także warunki konstrukcyjne, ekonomiczne i estetyczne. Jak trudny jest to problem, nawet współcześnie, świadczą liczne awarie i katastrofy budowlane, związane w ok. 25% z szeroko rozumianą geotechniką.

W przypadku, gdy obciążenia z obiektu są przekazywane przez podstawy fundamentów wprost na podłoże mówimy o posadowieniu bezpośrednim a gdy na jego głębsze warstwy o posadowieniu pośrednim. To jeszcze do niedawna dwie zasadnicze koncepcje posadowienia obiektów budowlanych i inżynierskich.

Na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat pojawiło się szereg rozwiązań, umożliwiających posadowienie obiektów na terenach o niekorzystnej charakterystyce geotechnicznej bez konieczności uciekania się do posadowień pośrednich. Rozwiązaniami tymi zajmuje się geoinżynieria [1]. Część spośród metod proponowanych przez geoinżynierię (np. zagęszczenie wybuchami) sprowadza się do wzmocnienia podłoża, umożliwiając bezpośrednie posadowienie obiektów. Inne sprawdzają się natomiast do zbrojenia podłoża (np. kolumny, zbrojenie). Stąd też współcześnie można mówić o czterech koncepcjach posadowienia obiektów budowlanych [2].

3. Mechanizmy wzmocnienia i ogólna charakterystyka metod ulepszenia gruntów słabych

Zasadniczym celem zabiegów ulepszących grunty słabe jest zwiększenie ich nośności i sztywności, po-

przez podwyższenie wartości tych parametrów gruntów, które o tym współdecydują (spójność, kąt tarcia wewnętrznego, ścisłość). Dzieje się tak dzięki następującym mechanizmom:

- zagęszczenie,
- wymiana gruntów,
- konsolidacja,
- zmiana charakteru wiązań,
- zbrojenie.

W pierwszym chodzi o lepsze „upakowanie” ziarn i cząstek budujących grunt pod wpływem obciążenia statycznego bądź dynamicznego, przyłożonego do powierzchni gruntu ulepszanego. W mechanizmie wymiany materiał słabszy zastępujemy mocniejszym, w kontrolowanym procesie technologicznym. Z kolei w mechanizmie konsolidacji poprawa parametrów geotechnicznych ma miejsce w następstwie wstępnego obciążenia słabego gruntu, przy jednoczesnej możliwości rozproszenia nadwyżki ciśnienia porowego. Mechanizm określony jako zmiana charakteru wiązań sprowadza się do wytworzenia w ulepszanym gruncie trwałych wiązań, dzięki wprowadzeniu m.in. do niego różnorodnych mediów. Istotą mechanizmu ostatniego jest natomiast wciągnięcie do współpracy gruntu z zabudowanymi w nim elementami zbrojącymi, zasadniczo metalowymi lub z tworzyw sztucznych.

Liczbę metod ulepszących słabe podłoże grunto- we ocenia się na ponad 50 [1].

Przykłady wykorzystania różnych metod ulepszenia gruntów słabych znane są od dawna. Wymiana gruntu, jego zbrojenie elementami roślinnymi lub drewnem, dogęszczenie lub doziarnienie a także wstępne przeciążenie, stosowano w różnym czasie i w różnych krajach [4]. To jednak osiągnięcia techniki w ostatnich kilkudziesięciu latach zdecydowały o tak dynamicznym rozwoju geoinżynierii. W Polsce miało to miejsce na przełomie lat 70 i 80 XX wieku. Przesądziło o tym w głównej mierze dostęp do nowych technologii także wspomniany wcześniej odczuwalny brak terenów pod zabudowę. Możliwości, jakie dają poszczególne metody są ogromne, co sprzyja podejmowaniu się realizacji poważnych inwestycji, niemożliwych bez ich udziału lub niezwykle kosztownych przy rozwiązywaniu tradycyjnym (np. wysokie nasypy, ulepszenie podłoża pod istniejącymi obiektami itp.).

Charakterystycznymi metodami ulepszenia gruntów słabych, w których dominującym jest kolejny z wymienionych mechanizmów są:

- wybuchy, ciężkie ubijanie, wibroflotacja, zagęszczenie statyczne i wibracyjne,
- poduszki i warstwy wzmacniające,
- wstępne obciążenie, elektroosmoza,
- iniekcje klasyczne, iniekcja strumieniowa, silikatyza, stabilizacja powierzchniowa,
- geotekstylia, zbrojenie szkieletowe, gwoździe, kotwy, mikropale.

Każda z istniejących metod ma swoją historię, zalety i wady oraz zakres praktycznych zastosowań. Metody te różnią się także pod względem rozpoznania teoretycznego. Stąd też wybór metody ulepszenia gruntu słabego w konkretnym przypadku jest trudny i wymaga szczegółowej analizy problemu.

4. Ulepszenie gruntów słabych w Polsce

Geoinżynieria jest najbardziej współcześnie rozwijaną częścią geotechniki, do której zaliczamy również: geologię inżynierską, gruntoznawstwo, geomechanik-

Jerzy Sękowski, dr hab. inż. prof. Pol. Śl.
Katedra Geotechniki, Politechnika Śląska, Gliwice

kę i fundamentowanie. Niektóre z metod ulepszenia gruntów słabych były stosowane w Polsce co prawda od dawna (np. stabilizacja cementem w latach 50 XX wieku), niemniej jednak to dopiero na przełomie lat 70 i 80 XX wieku nastąpiło bardzo wyraźne zainteresowanie innymi metodami i ich szersze wejście na rynek krajowy. Coraz więcej udanych przedsięwzięć inżynierskich przełamywało, zwłaszcza wśród starszego pokolenia inżynierów, barierę psychologiczną. Z obserwacji i doświadczeń autora wynika, że praktycznie wszystkie współcześnie znane metody ulepszenia gruntów słabych stosowane są w Polsce lub też znalazły ich odpowiedniki. Sprzyja temu obecność na rynku krajowym wielu firm specjalistycznych, dysponujących dobrą i bardzo dobrą jakością sprzętem (np. GEOREM, GEOCARBON, PRINZBUD-5, MENARD POLSKA, POLBUD, CHROBOK itd.). Firmy te posiadają coraz większe doświadczenie, nie unikając przy tym współpracy z różnymi ośrodkami naukowymi, w tym z Politechniką Śląską. Potwierdzeniem ciągłego rozwoju geoinżynierii są liczne publikacje na temat zrealizowanych przedsięwzięć, specjalistyczne konferencje poświęcone tym zagadnieniom a także branżowe czasopisma i stowarzyszenia specjalistycznych firm wysoce wykonalnych. Na uwagę zasługuje również udział polskich firm i naukowców w rozwoju niektórych metod ulepszenia gruntów słabych (np. wybuchy, poduszki wzmocniające, wbijane kolumny kamienne) a także kształcenie przez uczelnie wyższe specjalistów z zakresu szeroko pojętej geotechniki, a więc i geoinżynierii.

Na zakończenie warto wskazać na ogromną liczbę zastosowań praktycznych, skutkujących zagospodarowaniem terenów uznawanych dotychczas za nieprzydatne do tych celów, w tym także na Śląsku. Szczególnie widoczne jest to przy realizacji dróg i autostrad (np. [3]). Wszystko to świadczy o docenianiu roli geoinżynierii we współczesnym budownictwie a także dużej aktywności polskiego środowiska budowlanego w praktycznym wdrażaniu jej osiągnięć.

[1] Gryczmański M.: Współczesne kierunki rozwoju geotechniki w Polsce. *Inżynieria i Budownictwo*. 8, 1994, ss. 339-347.

[2] Sękowski J.: Współczesne koncepcje posadowienia obiektów budowlanych. *Problemy Projektowe Budownictwa i Przemysłu*. 1, 2000, ss. 25-26.

[3] Sękowski J.: Wykorzystanie metod geoinżynierii przy realizacji drogowej trasy średnicowej. *Geoinżynieria, drogi, mosty, tunele*. 1, 2008, ss. 32-36.

[4] Sprague de Camp L.: Wielcy i mali twórcy cywilizacji. *Wiedza Powszechna*, Warszawa, 1973.

90-lecie Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych

W dniach 5-7 listopada 2009 r., Katowicki oddział PZITS zorganizował na terenie województwa śląskiego obchody 90-lecia działalności Stowarzyszenia.

Pierwszym punktem obchodów była ogólnopolska dwudniowa konferencja techniczna pt. „Inżynieria sanitarna w budownictwie i infrastrukturze”, poświęcona w całości zagadnieniom gospodarki wodno-ściekowej i ekologii. Konferencja zgromadziła liczne grono osób związanych zawodowo z tą branżą a także kilkanaście firm wystawienniczych, partnerów branżowych katowickiego oddziału PZITS. Otwarcia konferencji dokonał prezes Katowickiego Oddziału PZITS, członek Krajowej Rady PIIB, Zbigniew Matuszyk, który witając uczestników i przybyłych gości życzył owocnych obrad i konstruktywnych wniosków.

Część roboczą konferencji rozpoczął przedstawiciel Wydziału Infrastruktury Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach pan Adam Wolny, referatem poświęconym przepisom budowlanym inwestycji liniowych. Prelegent zwrócił szczególną uwagę na materialno-prawną sferę regulacji zawartych w Prawie budowlanym, realizowanych podczas procesu budowlanego w trybie i procedurach kodeksu postępowania administracyjnego. Często uczestnicy procesu inwestycyjnego nie zdają sobie sprawy z faktu, że kodeks postępowania administracyjnego czyni przepisy Prawa budowlanego regulacjami, które w sposób konkretny i rodzajowy określone skutki funkcjonują w procesach inwestycyjnych. Kolejne referaty dotyczyły zagadnień gospodarki wodno-ściekowej i ochrony środowiska. Przedstawiono różne sposoby realizacji inwestycji liniowych w zakresie gospodarki wodno-ściekowej zarówno co do technologii realizacji jak też wyboru materiałów, które nie rzadko mają decydujący wpływ na koszty eksploatacji podziemnych sieci kanalizacyjnych.

Przykładem takiej inwestycji jest kanalizacja deszczowa z kamionki zastosowana do odprowadzania wód opadowych z powierzchni jezdni serwisowych i łącznic podczas budowy Drogowej Trasy Średnicowej.

Inne wystąpienia dotyczyły przebudowy infrastruktury podziemnej centrum miast metodą mikrotuningu, nowoczesnych technologii renowacji sieci wod-kan, zastosowania metod czasowego upłynniania gruntu, zapobiegania odorom w sieciach kanalizacyjnych a także coraz częściej stosowanym technologiom przeróbki osadów w oczyszczalniach ścieków.

Drugi dzień konferencji rozpoczął referat dr Jerzego Gołubowicza, poświęcony ochronie środowiska w procesie inwestycyjnym.

Na konferencji zaprezentowano także referaty poświęcone nowoczesnym metodom oczyszczania ścieków, zagospodarowania wód opadowych, efektem modernizacji miejskich oczyszczalni ścieków w Katowicach, Zabrze i Tychach oraz programowi operacyjnemu infrastruktura i środowisko, zaprezentowanemu przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach, którego celem jest wzrost atrakcyjności Polski i regionów poprzez rozwój infrastruktury technicznej.

Zamykając konferencję prezes Zb. Matuszyk podkreślił, że spełniła ona oczekiwania organizatorów zarówno co do frekwencji jak też założeń programowych. Świadczy to o potrzebie organizowania tego typu branżowych spotkań technicznych, będących okazją do wymiany doświadczeń i poglądów na nurtujące środowisko branży sanitarnej zagadnienia nie tylko techniczne ale także prawno-administracyjne. Konferencja ta jest kolejnym krokiem na drodze do planowanych na dużą skalę przez Katowicki Oddział PZITS warsztatów pracy

Gośćmi uroczystości był prezes Andrzej Królikowski, Olgierd Dziekoński, podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Piotr Uszok, prezydent Katowic.

projektanta, kierownika budowy i inspektora nadzoru inżynierii sanitarnej i środowiska.

Krótko po zakończeniu konferencji odbyła się uroczysta sesja jubileuszowa, poświęcona 90-leciu działalności Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych w Polsce, zakończona wieczorem inżynierskim.

Gośćmi uroczystości, oprócz prezesa Andrzeja Królikowskiego i całego Prezydium Zarządu Głównego PZITS, byli także: Olgierd Dziekoński, podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury, Piotr Uszok, prezydent Katowic, przedstawiciele marszałka województwa śląskiego, Polskiej i Śląskiej Izby Inżynierów Budownictwa, prezesi wszystkich sąsiednich oddziałów PZITS, przedstawiciele stowarzyszeń naukowo-technicznych województwa śląskiego, prezesi i dyrektorzy szeregu branżowych przedsiębiorstw komunalnych i produkcyjnych oraz zasłużeni działacze Katowickiego Oddziału PZITS.

Po krótkim referacie historycznym stowarzyszenia, przedstawionym przez prezesa Zb. Matuszyka, odbyła się ceremonia wręczenia odznaczeń branżowych: za zasługi dla budownictwa; wojewódzkich: za zasługi dla województwa śląskiego; stowarzyszeniowych: złote i srebrne odznaki PZITS oraz pamiątkowych: medale 90-lecia. Z okazji uroczystości, kolejnym przedstawicielem 5-ciu firm partnerskich katowickiego Oddziału PZITS wręczono także w formie ryngrafu legitymacje członków wspierających.

Wśród wyróżnionych znalazł się także pan Olgierd Dziekoński, który po otrzymaniu pamiątkowego medalu 90-lecia PZITS z rąk prezesa Andrzeja Królikowskiego zapowiedział, że wyróżnienie to przyjmuje z wielkim ukłonem i zobowiązaniem dla całej branży sanitarnej.

Budowa Regionalnego Ośrodka Pomocy Niewidomym i Niedowidzącym

Regionalna Fundacja Pomocy Niewidomym od 1991 roku świadczy kompleksową pomoc dla osób niewidomych i niedowidzących ze sprzężoną niepełnosprawnością z terenu województwa śląskiego.

Ze względu na stale rosnącą liczbę dzieci niewidomych i niedowidzących ze sprzężoną niepełnosprawnością intelektualną, ruchową i deficytami słuchu, Fundacja uruchomiła w 1997 roku pierwszą w kraju i w województwie placówkę wczesnego wspomagania rozwoju psychicznego od momentu wykrycia niepełnosprawności do podjęcia realizacji obowiązku szkolnego. Specjalistyczny Punkt Wczesnej Rewalidacji realizuje wczesną, kompleksową, systematyczną pomoc dziecku i rodzinie. Aktualnie pod opieką placówki pozostaje 215 dzieci.

Profesjonalna pomoc dziecku i rodzinie musi uwzględnić dalszą perspektywę edukacji i życia dziecka.

Ośrodek umożliwi dzieciom niewidomym i niedowidzącym ze sprzężoną niepełnosprawnością dostęp do kształcenia specjalnego na wszystkich poziomach nauczania tj. na poziomie:

- wychowania przedszkolnego
- rewalidacji indywidualnej i zespołowej
- szkoły podstawowej
- gimnazjum.

Z dotychczasowych doświadczeń Fundacji wynika, iż 38% naszych dzieci ze względu na rodzaj i głęboki stopień niepełnosprawności trafia do lokalnych ośrodków rehabilitacyjnych. Ośrodki te ze względu na brak odpowiednich warunków przestrzennych, technicznych, sprzętowych oraz brak wykwalifikowanej kadry, nie są w stanie realizować zadań kompleksowej edukacji, wychowywać i rehabilitować naszych podopiecznych.

Budowa ośrodka zakłada stworzenie godnych warunków edukacji, wychowania i rehabilitacji oraz zamieszkania dla dzieci z ciężkim rodzajem kalectwa, z których większość równolegle z niewidzeniem ma problemy z komunikacją oraz poruszaniem się.

Kształcenie naszych dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi wymaga specjalnie zorganizowanej prze-

strzeni, klas, pracowni, specjalistycznych metod i form kształcenia oraz odpowiedniego oprzyrządowania i wykwalifikowanej kadry.

Równolegle z nauczaniem, dzieci wymagają stałej rehabilitacji ruchowej, pomocy psychologicznej, rehabilitacji widzenia oraz terapii logopedycznej. Dla grupy dzieci z odległych terenów województwa, szczególnie terenów wiejskich oraz z uwagi na słabe możliwości finansowe rodzin (brak możliwości dowozu codziennego do ośrodka), zostanie stworzona przestrzeń mieszkalna i życiowa w internacie Ośrodka. Ośrodek obejmie 60 dzieci (24 dojeżdżających, 36 zamieszkujących internat).

Ośrodek zapewni dzieciom osiąganie samodzielności w kształtowaniu własnego życia oraz niezależnego funkcjonowania w społeczeństwie.

Szanowni Państwo!

Zwracamy się z wielką prośbą o promocję budowy ośrodka dla naszych dzieci oraz wsparcie finansowe w postaci przekazania środków finansowych w formie „1%” oraz darowizn na w/w cel.

Przewodniczący
Rady Fundatorów
Tadeusz Wnuk

Prezes
Zarządu
Norbert Gall

Park moja miłość

Rozmowa z architektem krajobrazu HENRYKIEM OZIEMBAŁĄ, współtwórcą założenia chorzowskiego WPKiW

– XXI wiek. WPKiW na skraju bankructwa. Z parku wyłącza się „Wesołe Miasteczko”, zostaje zlikwidowana kolejka „Elka”. Wyprowadza się kolejne działki i obiekty w WPKiW. Co pan czuje słuchając takich relacji?

– Jest to bardzo bolesny dla mnie temat i często się nad tym zastanawiam rozmawiając, nie tylko z fachowcami, ale i po prostu z mieszkańcami regionu. Przez tyle lat, tyle osób pracowało, by zagospodarować tereny hałd i nieużytków – pamiętajmy, że były to obszary mocno zdegradowane przyrodniczo. A teraz to wszystko zostaje przeliczone na pieniądze, jakby tylko to się tutaj liczyło.

– Mam wrażenie, że WPKiW nie jest szczególnie lubiany przez decydentów.

– W krajach zachodnich parki, która np. mają status zabytków, uznaje się za dobro narodowe i inwestuje w nie ogromne pieniądze. W Polsce jest inaczej. Utrzymanie parku, który ma blisko 600 ha powierzchni, jest kosztowne, rośliny wymagają pielęgnacji, nawożenia, podlewania. Trzeba kupować nowe sadzonki, dbać o obiekty architektury. A park najpierw był pod opieką Mi-

ko jego część należała do Chorzowa, jednak gdy Katowice rozpoczęły budowę os. Tysiąclecia, potrzebowały więcej gruntu na wykonanie inwestycji. Dopiero zawarto porozumienie o wymianie terenów, w wyniku czego cały park znalazł się w Chorzowie. Coś się zmienia w kwestii parku. Śledzę wszystkie doniesienia na ten temat, więc wiem, że właśnie powstała Koalicja Organizacji Pozarządowych złożona z 6 stowarzyszeń i fundacji (popiera ją Kazimierz Kutz), która walczy, by park przede wszystkim pozostał w obecnych granicach. Jej misją jest też przekonanie samorządu woj. śląskiego do pozyskania przez WPKiW statusu organizacji pożytku publicznego, dającego mu możliwość ulg oraz dostępu do środków publicznych i unijnych, a także zachowanie „cichej strefy” jako miejsca odpoczynku.

Myszę, że WPKiW to bardziej problem dla samorządu wojewódzkiego, marszałka, ale nasze województwo także samo nie udźwignie takich kosztów. Mam wrażenie, że ludzie w innych regionach naszego kraju, niewiele wiedzą o parku chorzowskim. Choć bywają tu odwiedzający z najdalszych zakątków świata. Pamiętam, że wiele lat temu, kiedy oprowadzałem po Chorzowie koleżankę z Warszawy, była zaskoczona pięknem parku – stworzonego w sercu terenów przemysłowych. Mam wrażenie, że ostatnio coś jednak zmienia się na lepsze. Miasta z powrotem chcą dbać o swoją zieleni i chcą inwestycje z nią związane finansować. Np. takie projekty już realizują Tychy.

– Już podpisano porozumienie „Master Plan” dla WPKiW. Mają powstać, całoroczne baseny, nowoczesne wesołe miasteczko, nowa kolejka. To dobry pomysł?

– Park jest dobrem nas wszystkich, dzięki niemu oddy-

chamy czystszy powietrzem, słuchamy śpiewu ptaków, oglądamy ładną zieleni. Stworzył bowiem w aglomeracji przyjazny mikroklimat. Teraz w Chorzowie jest o wiele czystiej, bo jest mniej przemysłu, a dzięki mikroklimatowi w parku rośnie mnóstwo grzybów. To oznacza, że w pełni odnowiło się tu życie biologiczne. Każdy kto choć raz spacerował tutaj, wie ile daje to przyjemności i jak tutaj się wypoczywa. W parku zawsze było miejsce także dla sztuki, kultury, rekreacji i myślę, że jest nadal i będzie w przyszłości.

Architekt krajobrazu **Henryk Oziemba** z Tychów, (rocznik 1942), absolwent Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, przez 30 lat związany z Wojewódzkim Parkiem Kultury i Wypoczynku im. Jerzego Ziętka, (odszedł stamtąd w 1995 roku), twórca założenia zieleni miejskiej w wielu miastach śląskich; wykładowca (autor publikacji na temat zieleni miejskiej), specjalista ogrodnictwa i folklorystyki (jego kompozycje kwiatowe zdobiły m.in. kościoły w czasie pielgrzymek Jana Pawła II do Polski). Chętnie angażuje się w aranżację wystaw kwiatów i ogrodów w chorzowskiej hali „Kapelusz”, towarzyszy im zresztą od początku ich istnienia, (odbyło się już 119 edycji).

– A czym dla pana jest chorzowski park?

– Po prostu, wszystkim, miejscem pracy, wypoczynku, życia. Gdy wraz z profesorem Władysławem Niemirskim, to on nauczył mnie wystoskiego, co trzeba wiedzieć o zieleni miejskiej. Kiedy tworzyliśmy koncepcję parku nawet nie do końca zdawałem sobie sprawę z tego, jaką odegra rolę dla śląskiej aglomeracji. Wtedy nobilitacją była dla mnie praca z tak znakomitym fachowcem i to, że doceniał moje pomysły. Chociaż już wtedy wiedziałem, że robimy coś niezwykłego i bardzo ważnego. Dopiero wiele lat później zrozumiałem jednak, co park może nam dać. W czasie największej prosperity pracowało w nim prawie 1,5 tys. osób. Teraz kilkadziesiąt. Chorzów można byłoby porównać z Central Parkiem w Nowym Jorku, z którym śmiało może konkurować.

– Central Park to ulubione miejsce spotkań, spacerów wielu Amerykanów, nie tylko nowojorkczyków. Żelazny punkt wycieczek po USA. Zobaczymy go niemal w każdej produkcji filmowej pokazującej Nowy Jork, czy w ogóle Amerykę Północną.

– Te parki wiele łączy. Obydwa są w czołówce światowej największych założenia zieleni śródmiejskiej. Niektórzy wskazują, że WPKiW jest nawet większy od Central Parku, i na pewno największy w Europie. Nasz park zresztą też otaczają wielkie osiedla Chorzowa, Katowic (os. Tysiąclecia) i Siemianowic Śląskich. I tutaj także jest roślinność z całego świata. Mamy tu choćby amerykańskie derenie, czy drzewa metasekwoi o charakterystycznych korzeniach wyrastających wysoko ponad powierzchnię gleby. Są tu azjatyckie miorzęby, tulipanowce, klony japońskie, oraz europejskie cisy, jałowce, świerki i jodły. Nie brakuje też ciekawych założenia, takich choćby jak kotlina dinozaurów w ZOO, ogród jest przecież integralną częścią parku, stawy z roślinnością wodną, czy rosarium. Rosarium powstało w 1968 roku, z inicjatywy Polskiego Towarzystwa Miłośników Róż, posadzono tu wtedy prawie 30 tys. roślin. Zebrano prawie 300 odmian tych pięknych kwiatów.

– 30 tysięcy róż?! To naprawdę robi wrażenie!

– I w większości pochodziły z darów polskich i europejskich hodowców. Podobnie zresztą jak i inne rośliny sadzone na terenie parku. Bo Śląsk bardziej niż inne regiony kraju, docenia wartość zieleni. Nawet powstał styl aranżacji typowo śląskiego ogrodu w naszym otoczeniu. Muszą się w nim znaleźć, miejsce wypoczynku, stół, krzesła. Jak w piosence... „Pyk, pyk, pyk z fajeczki, duś, duś, duś gołąbeczki. Fajeczka, gołąbeczek, ławeczka, ogródeczek. I w kadłubku kos – to starzyka los”.

– Dziękuję za rozmowę.

AGNIESZKA ZIELIŃSKA

nisterstwa Gospodarki Komunalnej, potem kolejno Rolnictwa i Budownictwa. Potem Warszawa odzegnała się niego. Scedowano to na barki samorządów lokalnych, które w żaden sposób nie były do tego przygotowane. Trudno oczekiwać od prezydenta Chorzowa, by utrzymywał taki obiekt. To nie jest sprawa jednej gminy. Przecież nawet tworząc park zdecydowano, że nie będzie należał do żadnej z dzielnic Chorzowa, zajmuje po prostu wschodnią część miasta. Podkreślono w ten sposób jego ponadregionalny charakter. Warto przypomnieć, że po utworzeniu parku tyl-

Szóstka do gresu

ATLAS PROGRES to pierwsza na rynku specjalistyczna linia sześciu zapraw klejących do płytek gresowych. Pozwala ona tak dobrać właściwości kleju do parametrów płytek, by trwale i mocno zespolić okładzinę z podłożem, nawet w najtrudniejszych warunkach eksploatacji. Przy wielu rodzajach gresu, oferowanych na rynku, jest to sprawa niezwykle ważna.

W skład linii **ATLAS PROGRES** wchodzi sześć zapraw:

- **PROgres STANDARD – klej podstawowy**

Idealny do gresów mniejszych rozmiarów. Zapewnia długie i bezpieczne użytkowanie okładziny tam, gdzie nie jest wymagane zastosowanie kleju elastycznego

- **PROgres STANDARD BIAŁY – klej podstawowy na białym cemencie**

Chroni przed przebarwieniami nasiąkliwe gresy polerowane mniejszych rozmiarów. Posiada własności kleju STANDARD, ponadto może być stosowany w systemach ogrzewania podłogowego

- **PROgres EXPRESS – klej o krótkim czasie wiązania**

Sposób na szybki remont. Ruch pieszy i fugowanie już po 4 godzinach!

- **PROgres MEGA – klej do płytek o dużym formacie**

Elastyczny klej samorozprywny i grubowarstwowy, specjalnie do podłogowych płyt wielkoformatowych. Zabezpiecza przed powstawaniem pustek powietrznych, wyrównuje drobne ubytki podłoża (do 20 mm), idealny na balkony i tarasy, a także w systemach ogrzewania podłogowego.

- **PROgres MEGA BIAŁY – klej do płytek o dużym formacie na białym cemencie**

Posiada wszystkie właściwości PROgresu MEGA, dodatkowo chroni przed przebarwieniami.

- **PROgres ELASTYK – klej elastyczny na podłogi i na ściany**

Klej elastyczny do mocowania płytek gresowych średniego i dużego formatu, zarówno na ścianach, jak i na podłogach. Nadaje się do stosowania w systemach ogrzewania podłogowego, na tarasach, balkonach i schodach. Zapewnia trwałe połączenie układu płytka + klej + podłoże, pomimo występowania w nim odkształceń, wynikających z dobowych i rocznych wahań temperatur.

Każda z zapraw jest wodo- i mrozoodporna, każdą można stosować zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz budynków. Wszystkie spełniają wymagania PN-EN 12004:2002 i posiadają Atest Higieniczny PZN.

Kolor i błysk

Wśród atlasowych nowości w dziale materiałów do układania płytek ceramicznych i kamiennych znajdują się dwie zaprawy do fugowania:

FUGA ATLAS ARTIS – jedyna na rynku fuga, produkowana w oparciu o technologię COLOR PROTECT®. Technologia ta przedłuża trwałość koloru spoiny i ogranicza wpływ szkodliwych czynników. Charakteryzuje się ona także maksymalnie zmniejszoną nasiąkliwością dzięki zastosowaniu EFEKTU PERLENIA®. Jest również zabezpieczona przed szkodliwym działaniem grzybów i pleśni systemem MYKO BARIERA®. Zaprawa nadaje się do spoin o szer. 1-25 mm, można ją stosować zarówno we wnętrzach jak i na zewnątrz, na ogrzewanie podłogowe, do łazienek i kabin prysznicowych.

FUGA Atlas Artis Style – pierwsza na polskim rynku dekoracyjna fuga cementowa z Efektem Brokatowym. Dzięki brokatowi poliestrowemu, mieni się ona tysiącem malutkich refleksów, migoczących niczym szlachetne kamienie. Są to brokatowe odpowiedniki 10 spośród 31 kolorów fugi ATLAS ARTIS. Pozwala to na równoczesne stosowanie jednego koloru fugi w dwóch wersjach: matowej i brokatowej. Fuga brokatowa posiada wszystkie właściwości FUGI ATLAS ARTIS, można ją jednak stosować tylko we wnętrzach.

SKŁAD MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH jako **PARTNER HANDLOWY** posiada w swojej bogatej ofercie wszystkie wyroby firmy „ATLAS” Sp. z o.o. i oferuje je w konkurencyjnych cenach wraz z usługą.

Zapewniamy:

Konkurencyjne ceny! Operatywną i szybką obsługę!
Dowóz towarów do klienta! Dogodne warunki płatności!

K.S.S.E. PODSTREFA GLIWICE
ul. Wyczółkowskiego 101
44-109 Gliwice

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

0 669 445 680, 0 724 240 178, 0 669 445 657
Zamówienia na adres: hurtowniarobud@op.pl

NOWY SKŁAD BUDOWLANY w Gliwicach

Przedsiębiorstwo Budowlane „ROBUD” Sp. z o.o.

Jako firma budowlana z wieloletnią tradycją i doświadczeniem w ramach swojej działalności otworzyła

SKŁAD MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH.

SKŁAD oferuje **materiały budowlane** polskich i zagranicznych producentów w **KONKURENCYJNYCH CENACH** oraz **NA DOGODNYCH WARUNKACH PŁATNOŚCI.**

Przetestowanie materiałów na własnych budowach zapewnia **GWARANCJĘ** nie tylko **PRODUCENTA**, ale i **UŻYTKOWNIKA.**

CHEMIA BUDOWLANA • IZOLACJE (CIĘŻKIE I OGÓLNE) • TYNKI I GIPSY • MATERIAŁY ŚCIENNE

W ramach współpracy handlowej z producentami materiałów budowlanych podpisaliśmy szereg wiążących kontraktów handlowych. Naszymi partnerami są:

- **ARDEX, ATLAS** – chemia budowlana
- **IZOHAN, Q-FLEX** – izolacje przeciwwodne i przeciwwilgociowe
- **DOLINA NIDY, MULTIGIPS** – tynki i wyroby gipsowe
- **SILIKATY KLUCZE, LEIER** – materiały ściennie i kominy
- **AUSTROTHERM, PANELTECH** – styropiany

DREWNO BUDOWLANE

Więźba dachowa jodłowa, lub świerkowa w różnych wymiarach docinana na wymiar zgodnie z potrzebami klienta.

Oferujemy w doskonałych cenach:

- łąty
- drewno szalunkowe
- kontrłaty
- stemple budowlane
- kantówki
- drewno suszone

Materiały w KONKURENCYJNYCH cenach oraz Operatywna i Szybka Obsługa.

Największym ATUTEM naszej firmy są **Bezpłatne Specjalistyczne Szkolenia mające na celu podniesienie wiedzy praktycznej i teoretycznej z zakresu nowych rozwiązań i technologii stosowanych w budownictwie.**

Szkolenia w szczególności kierowane są do:

- projektantów i kierowników budów
- firm wykonawczych,
- brygadzystów i pracowników nadzoru
- służb utrzymania ruchu
- zarządców nieruchomości i wspólnot
- klienta indywidualnego

Szkolenia te pozwalają na przygotowanie dobrze wykwalifikowanej kadry branżowych specjalistów-fachowców.

Obejmują w swoim zakresie Prace **Glazurnicze, Dociepleniowe, Izolacyjne, jak i Wykończeniowe.**

Wraz ze specjalistami firmy **ARDEX** prowadzimy szkolenia z zakresu specjalistycznych systemów tarasowych.

Istnieje również możliwość przygotowania programu szkoleń pod kątem **Świadectw Energetycznych.**

Oferujemy: Dowóz towarów do klienta! Szybką realizację zamówień! Negocjacje w zamówieniach zbiorczych! ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY.

K.S.S.E. PODSTREFA GLIWICE
ul. Wyczółkowskiego 101, 44-109 Gliwice
W razie pytań jesteśmy do dyspozycji:
0 669 445 680, 0 724 240 178, 0 669 445 657
Złóż zamówienie na e-mail:
hurtowniarobud@op.pl

Pozostanie w naszej pamięci

Zmarł nagle, w pełni sił twórczych, mając 59 lat wypełnionych pracą, udanymi projektami i rozwiązaniami technicznymi, które zapisały się złotymi zgłoskami w powojennej historii naszego regionu. Wacław Wachal był postacią nietuzinkową, którą pozostał na zawsze w pamięci swoich współpracowników, licznych kolegów i przyjaciół.

Mgr inż. Wacław Wachal urodził się 10 stycznia 1933 roku w Grudziądzu. Już w wieku 9 lat stracił ojca, który walczył i zginął w kampanii wrześniowej. On sam w tym czasie wraz z matką i bratem został ewakuowany do Krosna. Po wojnie rodzina osiadła na Śląsku, w Gliwicach. W tym mieście Wacław w 1951 roku zdał maturę i rozpoczął studia na Wydziale Inżynierii Sanitarnej Politechniki Śląskiej. W 1957 roku ukończył studia z tytułem magistra inżyniera i specjalizacją – gospodarka wodna w zakładzie przemysłowym.

W tym samym roku podjął pracę w Wojewódzkim Biurze Projektów Katowice – Zachód z siedzibą w Gliwicach, firmą, z którą związał prawie całe swoje, ponad 30 letnie życie zawodowe, przechodząc wszystkie szczeble kariery. Na początku był asystentem projektanta, później projektantem, starszym projektantem i kierownikiem zespołu.

W 1962 roku objął funkcję kierownika pracowni instalacyjnej, a w 1974 roku został kierownikiem zespołowej pracowni ciepłowniczej. W 1976 roku został mianowany zastępcą dyrektora ds. projektowania, a od 1 października 1977 roku powierzono mu stanowisko naczelnego dyrektora WBP Zabrze.

W listopadzie 1977 r. ukończył dwuletnie Studium Podyplomowe w zakresie koordynacji projektowania inwestycji przemysłowych na Wydziale Budownictwa Politechniki Śląskiej.

W całym okresie pracy w WBP Zabrze odznaczał się niezwykłą aktywnością, wielkimi zdolnościami organizatorskimi i wszechstronną wiedzą.

– *W wyniku wielu rozmów i spotkań z Wacławem Wachalem podjąłem pracę w WBP* – wspomina jego bliski współpracownik inż. Władysław Wilgusiewicz. – *Istotne znaczenie tej decyzji miała wybitna osobowość W. Wachala i jego zdolności kierownicze i organizacyjne, a także jego głęboka i wszech-*

stronna znajomość problematyki ciepłownictwa i energetyki.

Wacław Wachal cieszył się dużym uznaniem i szacunkiem nie tylko pracowników biura, ale również przedstawicieli władz zwierzchnich oraz instytucji i zakładów współpracujących z Wojewódzkim Biurem Projektów Zabrze.

– *Mój mąż był człowiekiem niezwykłym* – wspomina żona Bożena. *Zawsze towarzyszyła mu pogoda ducha, wiara w szczęśliwą przyszłość. Był moim mężem i przyjacielem. Cechowała go wielka mądrość życiowa i starał się to przekazywać innym. Zawsze szanował drugiego człowieka. Był wielkim autorytetem dla ludzi. Wspominaliśmy nie wybaczał i nie chował w sobie wrogości. Swoją postawą rozbrajał wszystkich i nastawiał przyjaźnie do świata. Był osobą życzliwą i otwartą. Potrafił znaleźć czas dla każdej osoby, która się do niego zwróciła o pomoc i zawsze tę pomoc otrzymywał. Był lubiany i szanowany przez wszystkich, którzy go znali.*

Mieliśmy wspólne zainteresowania, razem spędzaliśmy każdy wolny czas. Uważam za dar losu spotkanie na swej drodze tak wspaniałego człowieka. Pozostanie w moim sercu na zawsze.

W 1977 Wacław Wachal roku otrzymał wyróżnienie i podziękowanie Wojewódzkiego Zarządu Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Katowicach za opracowanie kompleksowego programu przygotowania i uzbrojenia terenów dla budownictwa mieszkaniowego w latach 1980-1990.

W 1982 roku wyróżnił go Wojewoda Katowicki za opracowanie Programu Rozwoju Woj. Katowickiego.

W 1984 roku otrzymał nagrody za opracowanie Programu Rozwoju Ciepłownictwa Woj. Katowickiego, a także za opracowanie dokumentacji technicznej dla I etapu DTŚ oraz za uruchomienie systemu ciepłowniczego Katowic i GOP Centrum oraz magistrali ciepłej dla Huty Katowice, FSM Bielsko, El. Chorzów i innych obiektów i zakładów przemysłowych Śląska.

Niezależnie od pracy zawodowej w WBP Zabrze pełnił wiele funkcji w innych jednostkach gospodarczych i stowarzyszeniach.

Był m.in. członkiem Zarządu Oddziału i przewodniczącym Sekcji Ciepłowniczej w Polskim Zrzeszeniu Inżynierów i Techników Sanitarnych, członkiem Zespołu Doradczego ds. Ciepłownictwa w Ministerstwie Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, rzeczoznawcą w sprawach instalacji i ciepłownictwa a także członkiem komisji ds. Energetyki w Urzędzie Miejskim w Gliwicach.

W okresie prawie 15-letniego kierowania biurem przyczynił się do poważnego wzrostu liczby wykonywanych opracowań pro-

jektowo-koncepcyjnych i studialnych. W tym właśnie okresie zostało podjęte w WBP Zabrze projektowanie DTŚ, kompleksowych układów ciepłowniczych, rozwiązań ekologicznych.

W latach 80 pracował również w zespole projektowo-koncepcyjnym, który opracował 20 projektów ofertowych dla nowoczesnych instalacji transportu i składowania odpadów energetycznych w elektrowniach krajowych i zagranicznych.

W 1990 roku ustąpił ze stanowiska dyrektora naczelnego WBP Zabrze skupiając się na rozwoju nowo założonej firmy „Ekspertprojekt”. Kierował nią do swej przedwczesnej śmierci w 1992 roku.

Bardzo kochał swojego syna

Zmarł w pełni sił twórczych 1 marca 1992 roku. Jeszcze dzień wcześniej był służbowo w Opolu.

– *Ostatnie moje spotkanie z W. Wachalem miało miejsce 29 lutego 1992 roku.* – wspomina inż. Władysław Wilgusiewicz – *W tym dniu wyjechaliśmy do WPEC Opolu w związku z pracami WBP nad dostawami ciepła z elektrowni Opolu do WPEC Opolu. W drodze powrotnej zauważyłem u W. Wachala dość silne objawy zmęczenia, ale wróciliśmy do Gliwic kierowanym przez niego samochodem bez większych problemów. Nazajutrz otrzymałem telefoniczną wiadomość o nagłym jego zgonie. Ten nagły i przedwczesny zgon był oczywiście wynikiem bardzo intensywnego trybu życia oraz napięć i stresów jakie przeżywał szczególnie w latach 80. niezwykle trudnych ze względów ekonomicznych i społecznych.*

Wacław Wachal został pochowany na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

Za wieloletnią i aktywną pracę zawodową i działalność społeczną mgr inż. Wacław Wachal oznaczony został Krzyżem Kawalerskim OOP i Złotym Krzyżem Zasługi. Otrzymał również wiele odznaczeń resortowych i wojewódzkich.

Z bratem Jerzym

TADEUSZ WNUK

Wspomnienie o Wacławie Wachalu

– wybitnej osobowości

budownictwa śląskiego

W swej biografii zawodowej, ponad 20-lat poświęciłem pracy zawodowej w administracji państwowej. W dekadzie lat 80-tych jako Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Planowania, Wicewojewoda i Wojewoda Katowicki. Współpracowałem w tym okresie z bardzo wieloma wybitnymi specjalistami, ekspertami w wielu dziedzinach zawodowych. Dziś, spośród nich chciałbym przypomnieć postać mgr inż. Wacława Wachala, długoletniego dyrektora Wojewódzkiego Biura Projektów w Zabrzu.

Pozostaje w mojej pamięci jako wybitna osobowość. Po pierwsze, ze względu na swój profesjonalizm i kompetencje w zawodowej dziedzinie jaką było projektowanie, budowa i eksploatacja systemów gospodarki ciepłej i energetycznej. Po drugie – z tytułu Jego zdolności kierowniczych i organizacyjnych. Najbardziej cenię sobie szczególnie ważną predyspozycję i umiejętność osobistą Wacława Wachala jaką było systemowe traktowanie każdego tematu i zagadnienia. Konsekwentne stosowanie logicznych zasad rozwiązywania każdego problemu poprzez diagnozę stanu obecnego, ustalenie celu głównego i szczegółowych, określenie zadań a następnie warunków i metod ich realizacji.

Te osobiste walory intelektualne Wacława Wachala zostały wielce użytecznie wykorzystane w formułowaniu strategii i programów rozwoju regionalnego naszego województwa w latach 80-tych, a na ich podstawie w opracowaniu kompleksowych projektów rozwoju regionu w poszczególnych dziedzinach infrastruktury:

- centralnego ciepłownictwa, gospodarki wodno-ściekowej, transportu i komunikacji oraz ochrony i kształtowania środowiska.

Na początku lat 80-tych, ówczesne województwo katowickie stanęło przed dramatyczną koniecznością zrewidowania dotychczasowej polityki tylko wyłącznie ekstensywnego rozwoju gospodarczego regionu. Forsowanie rozbudowy przemysłu ciężkiego, zwłaszcza górnictwa węglowego i hutnictwa, nie licząc się z realiami przyniosło bardzo brzemienne skutki. Najważniejsze z nich to: przekroczenie chłonności przestrzennej województwa i elementarnych progów ekologicznych, wyczerpanie wszelkich rezerw bilansowych i wydolności infrastruktury technicznej regionu, pogorszenie się warunków życia ludności – mieszkaniowych, obsługi technicznej i społecznej.

W 1981 roku powołane zostało Kolegium ds. Planowania Rozwoju Województwa, któremu przewodniczyłem. W skład Kolegium, jako wiodący doradca, powołany został Wacław Wachal, jako Dyrektor WBP w Zabrzu. To gremium wybitnych specjalistów kierując się zasadą Wacława Wachala, czyli systemowego traktowania każdego problemu, uznało, że w pierwszej kolejności rozpoczęcie rozwiązywania głównych problemów województwa może nastąpić w procesie: długookresowego programowania rozwoju regionu, integracji planowania społeczno-gospodarczego z przestrzennym, koordynacji planów rocznych, wieloletnich i perspek-

tywicznych, przy nadrzędności społecznej akceptacji celów rozwoju województwa.

Na tej podstawie rozpoczęły się intensywne prace, aby wdrożyć w praktyce przyjęte poglądy dalszego traktowania rozwoju regionu.

W pierwszej kolejności opracowany został projekt nowej „Struktury funkcjonalnej i organizacyjnej planowania społeczno-gospodarczego i przestrzennego województwa”. Po wdrożeniu tego projektu opracowany został „RAPORT” jako informacja dla Rządu o podstawowych warunkach dalszego funkcjonowania i rozwoju województwa. Była to też bardzo istotna prognoza ostrzegawcza wobec władz centralnych o wzrastającym zagrożeniu wykorzystania potencjału przemysłowego i pogorszenia warunków życia mieszkańców regionu.

W czerwcu 1982 roku na podstawie tego „Raportu”, KOMITET GOSPODARCZEGO RADY MINISTRÓW, zatwierdził harmonogram działań władz centralnych i województwa celem przygotowania materiałów dla Rady Ministrów.

Rok później na podstawie wspólnego opracowania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach odbyło się posiedzenie Prezydium Rządu, które podjęło POSTANOWIENIA nr 34/85 o podstawowych warunkach dalszego funkcjonowania i rozwoju województwa katowickiego.

Pan Wacław Wachal osobiście uczestniczył w tych bardzo licznych i długotrwałych uzgodnieniach kształtowania dalszej polityki regionalnego rozwoju województwa z poszczególnymi organami Rządu. Był współautorem przyjętych przez Prezydium Rządu ustaleń końcowych, które miały zapewnić dalszy, zrównoważony rozwój regionu śląskiego. Równie istotny wkład wniósł w praktyczne wdrożenie tych ustaleń.

POSTANOWIENIA Prezydium Rządu, zapewniły przygotowanie, a następnie rozpoczęcie realizacji kluczowych inwestycji infrastrukturalnych województwa, a wśród nich:

- budowę wodociągu grupowego „Dziedzkowice”, zbiornika wodnego w Świnnej Porębie oraz zbiornika przeciwpowodziowego w Raciborzu,

- budowę centralnych oczyszczalni ścieków w Katowicach, Siemianowicach i Sosnowcu,
- budowę „Drogowej Trasy Średnicowej” i „Kolejowego Ruchu Regionalnego”,

- rozbudowę i modernizację centralnych elektrociepłowni między innymi w Katowicach, Tychach i Zabrzu.

Równocześnie Rada Ministrów w tym samym dokumencie zobowiązała wówczas bardzo silne decyzyjnie resorty gospodarcze do współdziałania z władzami województwa katowickiego do prowadzenia wspólnych prac programowych dla umożliwienia harmonizowania dalszego rozwoju regionu, a wśród nich:

- Planu Regionalnego Rozwoju Województwa do 1995r oraz Wojewódzkiego Planu Zagospodarowania Przestrzennego,

Wacław Wachal swoją karierę sportową rozpoczął w 1953 roku, wstępując do sekcji motorowej Akademickiego Związku Sportowego w Gliwicach. W 1954 roku uzyskał licencję zawodnika motocyklowego. Specjalizował się w rajdach motocyklowych terenowych zwanych „Trial”, startując systematycznie bardzo szybko wszedł do grona liczących się w tym sporcie zawodników. Z ważniejszych osiągnięć należy wymienić zdobycie jednego złotego i dwóch srebrnych medali w Międzynarodowych Rajdach Tatrzańskich. W latach 1958-59 był członkiem motocyklowej Kadry Narodowej.

Jego pasje zawodowe jednaj zaczęły powoli wypierać pasje sportowe. W 1962 roku zrezygnował ze startów. Jeszcze przez parę lat był członkiem zarządu AUTO MOTO KLUBU Gliwice, pełniąc funkcję Kapitana Sportowego, dzieląc się wiedzą i doświadczeniem z młodszymi kolegami i zawodnikami

Wieloletniego Programu Ochrony i Kształtowania Środowiska na lata 1986-1990 oraz 1990-1995r. wraz z projekcją zadań tego programu przez poszczególne resorty gospodarcze,

Perspektywnego Systemu Transportowo – Komunikacyjnego województwa.

Także w tych, fundamentalnych dla dalszego rozwoju województwa strategicznych projektach programowych, bardzo istotny udział miał Wacław Wachal oraz kierowane przez Niego Wojewódzkie Biuro Projektów w Zabrzu, który już wówczas przygotował dokumentację techniczną dla I-go etapu budowy Drogowej Trasy Średnicowej.

Tą osobistą swoją wypowiedź o Wacławie Wachalu traktuję jako podziękowanie za wieloletnią wzajemną współpracę, za bardzo konstruktywne wspieranie mojej działalności publicznej, zwłaszcza w zakresie programowania i planowania rozwoju regionalnego województwa. W swej dalszej działalności zawodowej stale wykorzystywałem przejętą od Wacława Wachala, wspomnianą na wstępie, zasadę systemowego traktowania każdego problemu i żelaznej konsekwencji w realizacji przyjętego planu działania. Bardzo sobie cenię, że nasza wzajemna wieloletnia współpraca zawodowa przerodziła się w przyjaźń i docenianie tych samych wartości.

Czy obowiązkowe kontrole obiektów budowlanych zapewniają bezpieczeństwo ich użytkownikom?

Ustawodawca w prawie budowlanym poświęcił cały rozdział 6 utrzymaniu obiektów budowlanych. Są tam zawarte przede wszystkim obowiązki właściciela i zarządcy obiektu budowlanego. To właśnie te osoby są bezpośrednio z ustawy odpowiedzialne za właściwe użytkowanie obiektu budowlanego, zgodne z przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska, a także za utrzymywanie go w należyтым stanie technicznym i estetycznym, nie dopuszczając do nadmiernego pogorszenia się jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej. Chodzi o zapewnienie spełnienia tzw. wymagań podstawowych dotyczących bezpieczeństwa konstrukcji, bezpieczeństwa pożarowego oraz bezpieczeństwa użytkowania, ale również np. zasad oszczędności energii. W ustawie prawo budowlane określono ramowe zasady wymaganych kontroli obowiązkowych, które generalnie obejmują wszystkie użytkowane obiekty budowlane.

Organami uprawnionymi do egzekwowania obowiązków nakładanych przepisami prawa budowlanego w zakresie obowiązkowych kontroli obiektów budowlanych są powiatowi i wojewódzcy inspektorzy nadzoru budowlanego, którzy mogą żądać od właściciela lub zarządcy obiektu informacji lub udostępnienia dokumentów związanych z jego utrzymaniem i użytkowaniem,

w tym protokołów z kontroli okresowych. W praktyce duża ilość obiektów budowlanych nie jest poddawana kontrolom obowiązkowym, a tylko w przypadku zapowiedzianej kontroli przez inspektorów nadzoru budowlanego sporządzany jest aktualny protokół. Większość właścicieli, zwłaszcza budynków jednorodzinnych dowiaduje się o obowiązkowych kontrolach przy okazji wizyty inspektora nadzoru budowlanego. Uważają, że jeśli kominiarz przeczyści raz na jakiś czas komin, to wystarczy jedynie rachunek, bo on świadczy o wykonaniu usługi. Po co ktoś ma pisać protokół o sprawności technicznej przewodów kominowych, jeśli nic się nie dzieje, a przecież taki protokół generuje dodatkowo koszty. Przy ciągłym ograniczaniu nakładów niezbędnych do utrzymania obiektu budowlanego nie ma środków na taki cel. Dzieje się tak zwłaszcza w małych wspólnotach mieszkaniowych lub budownictwie jednorodzinnym. Obiekty zarządzane przez licencjonowanych zarządców lub spółdzielnie mieszkaniowe są objęte prawie w 100% obowiązkowymi kontrolami. Dla przeciętnego Kowalskiego stan techniczny obiektu widać gołym okiem. a gdy na naprawy i tak brakuje pieniędzy to, po co tracić jeszcze środki na kontrole? W rzeczywistości organy kontrolujące przestrzeganie prawa budowlanego mają niewielki wpływ na zakres i zasięg prowadzo-

nych kontroli. Nikt nie wie również, jaki procent obiektów jest poddawany obowiązkowym kontrolom. Nie są określone jednoznacznie przepisy dotyczące sposobu prowadzenia kontroli i wartości protokołu z jej przebiegu. Jedynie w stosunku do budynków mieszkalnych w rozporządzeniu, które określa warunki techniczne użytkowania znajduje się rozdział dotyczący kontroli. Wymieniono w nim elementy jakie powinien zawierać sporządzany protokół, zatem osoba wykonująca kontrolę sprawdza obiekt w tym zakresie. Łatwiej również inspektorom organów nadzoru budowlanego egzekwować prawidłowy zakres kontroli. W przypadku innych obiektów budowlanych nie ma rozporządzeń dotyczących warunków ich użytkowania i występuje dowolność interpretacji w zakresie prowadzonej kontroli. Niektórzy kontrolujący uważają, że można posilować się przez analogię wspomnianymi warunkami technicznymi użytkowania budynków mieszkalnych. Ale czy można porównać budynek mieszkalny, nawet wielorodzinny do olbrzymiej hali przemysłowej ze specjalistycznymi instalacjami i ciągami technologicznymi. Dla takich obiektów powinny pojawić się odrębne przepisy wykonawcze dotyczące warunków ich użytkowania. Jest to jednak trudne zagadnienie z uwagi na różnorodność i specyfikę zarówno sposobu użytkowania jak i zagadnienia

Tak wygląda większość budynków o nieuregulowanym stanie prawnym. Główny powód to brak napraw bieżących i remontów.

Małe uszkodzenia tynku mogą doprowadzić do zawilgocenia ścian i najlepiej naprawiać ją na bieżąco.

dotyczące konstrukcji. Brak przepisów wykonawczych jest dużym utrudnieniem zarówno dla wykonujących kontrolę jak i właścicieli lub zarządców, którzy zazwyczaj nie posiadają wykształcenia budowlanego i nie potrafią ocenić czy przeprowadzona kontrola została wykonana fachowo i w pełnym zakresie. Samo zapewnienie osoby przeprowadzającej kontrolę nieraz nie wystarcza. Dla przeprowadzenia prawidłowej kontroli, zwłaszcza instalacji gazowych i elektrycznych wymagany jest dostęp do poszczególnych lokali mieszkalnych w budynkach wielorodzinnych. Tu pojawiają się trudności szczególnie w dostępie do części mieszkań, których właściciele wyjechali np. do pracy za granicę lub właściciel celowo nie przebywa w mieszkaniu po rozpisaniu daty kontroli, bo chce ukryć stan faktyczny. Nie ma w naszym kraju regulacji prawnych w tym zakresie, poza możliwością powiadomienia prokuratury o przypadku notorycznego utrudniania wypełnienia obowiązków wynikających z prawa budowlanego. Jest to jednak żmudna droga i nie zawsze zarządca ma możliwość podjęcia tak karkołomnych kroków w stosunku do niezdyscyplinowanego użytkownika. Zatem czy protokół wykonany np. tylko dla części przewodów kominowych obiektu jest wystarczający do stwierdzenia ich należytego stanu technicznego i sprawdzenia prawidłowości podłączeń? Zgodnie z przepisami taki protokół nie wypełnia ustawowego obowiązku i organ sprawdzający może egzekwować wykonanie prawidłowego protokołu, obejmującego wszystkie podłączenia do pionów kominowych, ale oczywiście tylko od właściciela lub zarządcy, którzy czują się bezradni, w takiej sytuacji. Nie ma żadnych uregulowań prawnych, które pozwalałyby przeprowadzić organom nadzoru budowlanego postępowanie przymuszające do wykonania w stosunku do użytkownika mieszkania.

Dla podniesienia bezpieczeństwa obiektów zwłaszcza użyteczności publicznej o dużej powierzchni zabudowy po katastrofie hali wystawiennej w Chorzowie wprowadzono obowiązek prowadzenia kontroli okresowych takich obiektów dwa razy w roku, po okresie zimy tj. do 31 maja oraz przed sezonem zimowym tj. do 30 listopada. O ile wyniki pierwszej kontroli można wykorzystać w sezonie budowlanym tj. do końca października danego roku to termin drugiej kontroli uniemożliwia, zazwyczaj z powodu złych warunków atmosferycznych, przeprowadzenie zalecanych robót. Jest to raczej kontrola, która w rzeczywistości sprawdza wykonanie zaleceń poprzedniej kontroli i mogłaby być nazwana sprawdzającą.

Zgodnie z przepisami ustawy prawo budowlane odpowiedzialność za kontrolę ponosi osoba posiadająca do tego rodzaju czynności odpowiednie przygotowanie zawodowe tj. uprawnienia budowlane i jest członkiem izby zawodowej. Okazuje się jednak, że większość protokołów jest robiona sztampowo, raczej na ilość niż na jakość, jedynie po to, by spełnić obowiązek wynikający z przepisów prawa. Przy dużych i skomplikowanych obiektach budowlanych solidne opracowanie wiąże się z dużym nakładem pracy i wysokimi kosztami, na które nie stać większości właścicieli lub uważają to za stratę pieniędzy. Zatem wykonanie protokołu z kontroli niekoniecznie odzwierciedla aktualny stan techniczny obiektu. Odnosi się to zwłaszcza

Konstrukcje stalowe znacznie łatwiej budować niż kontrolować.

do obiektów o konstrukcji stalowej, w których czasami dopiero szczegółowa ekspertyza wskazuje na występujące zagrożenie. Znam przykład budynku z zadaniem w konstrukcji stalowej, któremu groziła katastrofa budowlana a protokoły z kontroli wykonywanych jedynie wizualnie nie wykazywały nawet jego złego stanu technicznego. Dopiero szczegółowa ekspertyza techniczna wykazała nieprawidłowości w wykonaniu połączeń spawanych i występujące realne zagrożenie katastrofą budowlaną podobną do tej z Chorzowa. Dużym problemem dla osób przeprowadzających kontrolę stanu technicznego jest sposób wykończenia obiektów zwłaszcza handlowych z sufitami podwieszonymi, ukrywającymi większość instalacji. Dotarcie do konstrukcji jest bardzo uciążliwe i wymaga nieraz podjęcia specjalnych działań umożliwiających prawidłowe sprawdzenie np. połączeń śrubowych czy spawanych. Warto dodać, że sprawdzanie stanu technicznego niektórych obiektów budowlanych np. podziemnych sieci uzbrojenia technicznego wymaga użycia specjalistycznego sprzętu sprawdzającego szczelność gazociągów lub kanalizacji. Wiąże się to oczywiście z dodatkowymi kosztami, jakie należy ponieść, aby przeprowadzić obowiązkową kontrolę.

Złe użytkowanie budynków prowadzi do ich zagrzybienia, które stanowi zagrożenie dla zdrowia mieszkańców.

W związku z pojawiającymi się w ostatnich latach niespotykanymi dotychczas na taką skalę zjawiskami atmosferycznymi o wyjątkowym oddziaływaniu na obiekty budowlane np. ponadnormatywne opady śniegu, silne wiatry huraganowe itp. pojawił się niedawno przepis obligujący właścicieli lub zarządców do jeszcze jednej kontroli, o której większość obywateli nie pamięta. Warto zatem przypomnieć, że każdorazowo w przypadku wystąpienia niekorzystnych zjawisk atmosferycznych, oddziałujących na obiekty budowlane należy przeprowadzić kontrolę ich bezpiecznego użytkowania. Nie jest określony zakres tej specyficznej kontroli, ale w zamyśle ustawodawcy chodziło o wprowadzenie dodatkowego sprawdzenia obiektu pod kątem bezpieczeństwa jego użytkowników i realnego zagrożenia w szczególnie niebezpiecznych warunkach.

W przypadku stwierdzenia zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia bądź środowiska osoba dokonująca kontroli (niezależnie od jej rodzaju) ma obowiązek przesłania kopii protokołu do nadzoru budowlanego. Po otrzymaniu informacji inspektor przeprowadza bezzwłocznie kontrolę, by potwierdzić usunięcie stwierdzonych uszkodzeń i zagrożenia. Jeśli właściciel uchyla się od wykonania zaleceń protokołu organ może wydać decyzję administracyjną przymuszającą do wykonania obowiązku usunięcia zagrożenia życia lub mienia, celem uniknięcia np. katastrofy budowlanej. Tylko obiekty wielko powierzchniowe (po katastrofie chorzowskiej hali) zostały objęte specjalnym nadzorem i statystyką. W przypadku kontroli takich obiektów osoba dokonująca kontroli jest obowiązana bezzwłocznie pisemnie zawiadomić właściwy organ nadzoru budowlanego o przeprowadzonej kontroli, bez względu na jej wynik. Daje to pogląd organom administracji jak duży procent tych obiektów poddawanych jest przeglądowi dwa razy w roku.

Co należy naprawić w budynku najlepiej wie zarządca po prawidłowo wykonanej kontroli, ale czy znajdzie fundusze na wykonanie najpilniejszy prac? Trudno mu nieraz przekonać wspólnotę do podjęcia uchwały w sprawie przeprowadzenia remontu np. dachu, który przecieka, bo według mieszkańców niższych kondygnacji ważniejsze jest wykonanie parkingu. Te trudności doprowadzają często do złego stanu technicznego budynku mimo prawidłowo wykonywanych kontroli, gdyż nie usuwa się uszkodzeń małych tylko doprowadza do zniszczenia np. całego pokrycia dachowego.

Znacznie gorzej jest z obiektami, które nie mają właściciela lub zarządcy i nikt nie prowadzi żadnych kontroli ani tym bardziej robót remontowych. A takich obiektów jest sporo, zwłaszcza na Śląsku. Lokatorzy mają świadomość złego stanu technicznego, ale nie mają prawa do nieruchomości. Nawet poinformowanie nadzoru budowlanego nie poprawi sytuacji, bo nie ma na kogo wydać decyzji na usunięcie nieprawidłowości. Nikt w takich obiektach nie przeprowadza kontroli a Gminy tłumaczą, że mają związane ręce, bo nie wolno publicznych pieniędzy przeznaczać na prywatną własność. W ten sposób, przy dużym niedoborze mieszkań, np. socjalnych, niszczy się wiele budynków o nieuregulowanym stanie prawnym.

MAŁGORZATA MAZUR

Małe gminy bardziej się starają...

Rozmowa z **GABRIELĄ LENARTOWICZ**, prezesem Zarządu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach

– Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska sprawdziły się znakomicie w roli skutecznego instrumentu finansującego inwestycje ekologiczne, a mimo to raz po raz powraca pomysł ich likwidacji...

– Fundusze te tworzone są z opłat za korzystanie ze środowiska i kar za jego zanieczyszczanie. Są więc formą podatku, który winien, zdaniem reformujących finanse państwa, trafiać do jego budżetu. Nie ma wątpliwości, że wówczas środków na cele ekologiczne z jednego źródła, jakim jest budżet państwa, byłoby znacznie mniej. W takiej sytuacji najwięcej do stracenia miałoby najbardziej zniszczone działalnością przemysłu województwo śląskie. Trudno to sobie nawet wyobrazić.

Fundusze z osobowością prawną udzielają bowiem dopłat do kredytów, niskooprocentowanych pożyczek, dotacji dla inwestycji ekologicznych i równocześnie zapewniają częściowy zwrot pieniędzy do dobrze funkcjonującego systemu finansowania ochrony środowiska. A więc pomnażają ilość pieniędzy kierowanych na ten cel. Także w tym sensie, że podmioty podejmujące się budowy oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów czy ograniczenia emisji zanieczyszczeń z wysokich kominów bądź domowych palenisk, inwestują równocześnie swoje, znacznie większe niż funduszowe, pieniądze.

Nowa ustawa o finansach publicznych przewiduje wprowadzenie korekty samorządowych funduszy celowych, ale... tych ekologicznych nie likwiduje. Państwowe fundusze celowe posiadające osobowość prawną, czyli narodowy i wojewódzkie fundusze ochrony środowiska, zostaną przekształcone w państwowe i samorządowe osoby prawne. Spowoduje to jedynie umiejscowienie ich w innej kategorii instytucji finansów publicznych.

Potencjalni beneficjenci tych funduszy mogą być spokojni. Korzystanie z funduszeowego wsparcia finansowego w przyszłym roku odbywać się będzie na dotychczasowych zasadach. I wiele wskazuje na to, że tak pozostanie do czasu osiągnięcia przez Polskę coraz ostrzejszych unijnych standardów środowiskowych.

– Co się zmieni?

– W dyspozycji Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska... pojawi się nowy instrument finansowy, który pozwoli częściowo umarzać kredyty, zaciągnięte na cele ekologiczne. Będzie on funkcjonował, obok preferencyjnych pożyczek, dotacji i dopłat do kredytów itd... To skutek nowelizacji ustawy „Prawo ochrony środowiska”.

– Powiatowe i gminne fundusze ochrony środowiska nigdy nie miały osobowości prawnej...

– Dotąd były rodzajem ekologicznej „zakładki” w budżetach gmin i powiatów. Od nowego roku opłaty za korzystanie ze środowiska i kary w części przeznaczonych dla nich, trafiać będą bezpośrednio do ich budżetów. Ale, zgodnie z zapisem znówelizowanej ustawy, trzeba będzie je w całości – jak dotąd – przeznaczyć wyłącznie na cele ekologiczne!!!

– Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i GW w Katowicach, choć należy do najzasobniejszych w kraju, nie jest w stanie wesprzeć wszystkich pilnych inwestycji w regionie. Czy wystarczająco korzystamy z unijnej pomocy?

– WFOŚiGW w Katowicach, tak jak pozostałe fundusze wojewódzkie, pełni ważną rolę pośrednika w pozyskiwaniu i wydatkowaniu środków z największego unijnego Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2007-2013. Przeznaczane są one na gospodarkę wodno-ściekową, gospodarkę odpada-

mi i ochronę powierzchni ziemi. Na najmniej-sze projekty, których wartość nie przekroczy 25 mln euro, a także te najważniejsze i największe dla regionu z listy inwestycji kluczowych. Są na niej zakłady termicznego unieszkodliwiania odpadów dla aglomeracji o wartości ponad 1.200 mln złotych.

W ciągu ostatnich dwu lat z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko skorzystały przede wszystkim małe gminy. Dziewięciu spośród nich przyznano dotąd dofinansowanie z Funduszu Spójności na łączną sumę 325 mln złotych. Otrzymały je: Jasienica na kanalizację sanitarną; Kłobuck na uporządkowanie gospodarki ściekowej; Buczkowice na budowę kanalizacji sanitarnej; Poczesna na kanalizację w Brzezinach Nowych, Brzezinach Kolonii, Sobuczynie i we Wrzosowej; Myszków na gospodarkę wodno-ściekową; Wiśła na rozbudowę sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej; Łaziska Górne na budowę systemu kanalizacji oraz Konopiska na uporządkowanie gospodarki ściekowej. Największe dofinansowanie przyznano Zakładowi Gospodarki Odpadami w Bielsku Białej S.A. na budowę kompleksowego systemu gospodarki odpadami, obejmującego to miasto i wszystkie gminy powiatu bielskiego.

– Co się dzieje z strategicznymi projektami systemu gospodarki odpadami dla miast Metropolii „Silesia”?

– Jesteśmy nimi mocno zainteresowani z dwu powodów. Po pierwsze, właśnie te projekty mają największe znaczenie w spełnieniu zobowiązań akcesyjnych przez województwo śląskie. A po drugie, są to trzy indywidualne, pozakonkursowe, projekty z listy kluczowej ministerstwa rozwoju regionalnego, które również „przechodzą przez nasze ręce”. (Na podstawie odrębnego porozumienia z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki

Wodnej, zaakceptowanego przez ministra środowiska).

Chodzi o kompleksowy system gospodarki odpadami w Sosnowcu oraz centra zagospodarowania odpadów dla aglomeracji. Te planowane inwestycje budzą wielkie emocje, bo dotyczą także, a może przede wszystkim budowy dwóch nowoczesnych zakładów termicznego unieszkodliwiania odpadów, bez których trudno sobie wyobrazić sprawnie funkcjonujący, kompleksowy system gospodarki odpadami na Śląsku.

Niestety, mimo podpisania przez Górnośląski Związek Metropolitalny wstępnej umowy w tej kwestii, dotąd nie przygotowano dokumentacji, uprawniającej do pozyskania 600 mln złotych z Funduszu Spójności, gwarantowanych w „Programie Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko” na ten cel, w ściśle określonym czasie. A ten czas właśnie mija...

– Pieniądze z Funduszu Spójności przepadną?

– W Ministerstwie Rozwoju Regionalnego do końca tego roku zapadnie decyzja czy ten najważniejszy śląski projekt nadal pozostanie na liście kluczowej? Są bowiem duże opóźnienia w przygotowaniu dokumentacji projektu, co stwarza wysokie ryzyko, że realizacja inwestycji nie zamknie się w odpowiednim czasie. Grozi to utratą unijnych środków nie tylko dla Śląska, ale i Polski.

Rozważany jest również wariant uratowania choćby części tych pieniędzy. Czy będzie możliwe przeznaczenie ich tylko na dokumentację studialną, a może i kosztowny projekt techniczny? Wkrótce się o tym dowiemy.

Dziś można powiedzieć tyle, że system gospodarki odpadami wraz z budową zakładów termicznej utylizacji odpadów dla kilkunastu miast Górnośląskiego Związku Metropolitalnego powstanie, bo musi powstać. Miasta Metropolii wytwarzają przecież ponad połowę wszystkich „produkowanych” w województwie śląskim

odpadów komunalnych. W tej sprawie została podpisana 12 listopada br. umowa na wykonanie dokumentacji przedprojektowej, która ma być gotowa na początku 2011 roku.

– Małym samorządom łatwiej jest pozyskać trudny pieniądź ekologiczny, także z programów unijnych?

– Małe samorządy bardziej się o te środki starają. Chociaż to dla nich niewiarygodnie trudne i ryzykowne. Zabiegają przecież o pieniądze na inwestycje infrastrukturalne jak np. wymiana kanalizacji, budowa czy modernizacja oczyszczalni ścieków bądź wysypiska odpadów, które stwarzają spore uciążliwości w trakcie realizacji. I nie są tak popularne wśród mieszkańców jak budowa nowej hali sportowej, boiska, przedszkola czy basenu. Samorządy małych gmin podejmują ogromny wysiłek przygotowania na czas drogiej dokumentacji, chociaż często koszt projektowanej inwestycji przerasta możliwości ich budżetów. I startują w konkursach, nie mając pewności, że wygrają. Nie przysparza im to wielkiej popularności na swoim terenie, bo przecież śmieci i tak trzeba gdzieś wyrzucić, a woda z kranu musi płynąć...

– Wiele takich gmin nie znalazło się wśród beneficjentów proekologicznej pomocy, mimo przygotowania dobrych projektów...

– To prawda. Chodzi szczególnie o te gminy, które ubiegały się o dofinansowanie swoich przedsięwzięć z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2007-2013 i... znalazły się na liście rezerwowej. To kilkadziesiąt dobrych projektów, które nie mogą się zmarnować, bo podnoszą walory środowiska i pomagają wypełnić zobowiązania przedakcesyjne. W Wojewódzkim Funduszu. myślimy o tym, by zaproponować im wsparcie z naszych środków, choć nie jest to takie proste. Pracujemy nad rozwiązaniem finansowym, zbliżonym do warunków, jakie

gwarantował gminom Regionalny Program. Do końca bieżącego roku będzie ono gotowe.

– To nie jedyne, nowe propozycje dla śląskich samorządów...

– W 2010 roku zaproponujemy im dotacje na przygotowanie eksperckich programów zwiększenia efektywności energetycznej w gminach. Ceny energii będą rosły, warto więc wiedzieć – jakie rozwiązania pozyskiwania energii i ciepła w poszczególnych miejscowościach przyniosą oszczędności energii, a więc i mniejsze wydatki z domowych budżetów? Jakich wymagają inwestycji i jakie przyniosą efekty?

– Pierwszy krok w tej dziedzinie został już zrobiony, myślę o konkursie WFOŚ i GW w Katowicach na najbardziej ekologiczną gminę w regionie...

– W 2009 roku do rywalizacji o tytuł najbardziej ekologicznej gminy w województwie śląskim startowało ich aż 36, w trzech kategoriach: pierwszej do 20 tys. mieszkańców, drugiej od 20 do 50 tys., i trzeciej tych powyżej 50 tysięcy. Wybór był bardzo trudny, bo niemal każda z nich miała powody, by się o taki zaszczyt ubiegać. W rezultacie do ścisłego finału dotarło dziewięć gmin, po trzy w każdej kategorii.

W swoich kategoriach zwyciężyły: gmina wiejska Goczałkowice Zdrój, wśród gmin średniej wielkości – Łaziska Górne oraz w gronie największych – Ruda Śląska. Oprócz tytułu EkoGminy 2009, otrzymały one po 200 tys. złotych – z przeznaczeniem na cele ekologiczne.

Te, które pozostały z nominacjami do tego tytułu, jury konkursu postanowiło również uhonorować finansowo. Idąc z duchem czasów i potrzebami, pozostali finaliści: wśród małych – Bieruń i Wyrę; w gronie średnich – Lubliniec i Żywiec oraz największych – Rybnik i Racibórz otrzymały po 50 tys. złotych. Zgodnie z intencją darczyńcy – wyłącznie na przygotowanie programów efektywności energetycznej poprzez kogenerację, z udziałem odnawialnych źródeł energii.

Bo są to gminy aktywne i kreatywne w sferze szeroko rozumianej ochrony środowiska. Nie boją się trudnych wyzwań i z pewnością wykorzystają szansę, by stać się liderami w oszczędzaniu energii na swoim terenie.

Rozmawiała:
JOLANTA MATIAKOWSKA

Kolumny dofinansowane przez
**Wojewódzki Fundusz
Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
w Katowicach**

Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej w Katowicach
dofinansował również strony ekologiczne
w numerze 3/2009
FORUM BUDOWNICTWA ŚLĄSKIEGO

Nowa oczyszczalnia ścieków w Halembie

Śląskie.
Pozytywna energia

**Zadanie sfinansowane
z budżetu
samorządu
Województwa
Śląskiego**

Dzień Budowlanych – odznaczeni

Odznaczone Złotą i Srebrną Odznaką Honorową Za Zasługi dla Województwa Śląskiego

Zasłużeni dla gospodarki komunalnej

Forum Budownictwa Śląskiego

Wydawca: ŚLĄSKA IZBA BUDOWNICTWA

Rada Programowa: prof. dr hab. inż. Jan Ślusarek,
prof. dr hab. inż. Jerzy Sękowski
prof. dr hab. inż. January Bień,
dr inż. Janusz Belok,
dr inż. Jerzy Bochen,
prof. Ryszard Walentyński,
dyr. Anna Hyla,
Małgorzata Mazur,
woj. inspektor
nadzoru budowlanego,
Teresa Różańska,
okręgowy inspektor pracy

Redaktor naczelny: Daniel Bienek

Skład, poligrafia: STP KorGraf
tel. 032 354 09 88

Adres redakcji: 40-955 Katowice
ul. Bytkowska 1b

telefon: 032 258 90 00
fax: 032 258 77 38
e-mail: izbabud@izbabud.pl
naszmur@wp.pl

Na okładce: Teatr Rozrywki w Chorzowie
nocą

Zasłużeni dla Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Uchonorowani medalami 75-lecia PZlITB

DOKUMENT-SERWIS

Dokument-Serwis Sp. z o.o. oferuje kompleksowe rozwiązania w zakresie obsługi dokumentacji. Świadczymy usługi obróbki cyfrowej, tworzenia kopii cyfrowych i papierowych wszelkiej dokumentacji z zaangażowaniem nowoczesnej techniki cyfrowej. Istniejemy na rynku od 1992 r. oferując usługi, których zakres i technologia zmieniają się wraz z rozwojem potrzeb klientów. Wieloletnie funkcjonowanie w branży pozwoliło nam na zdobycie wiedzy i doświadczenie pozwalających na uzyskiwanie najwyższej jakości dokumentacji przez nas wykonywanej.

Wychodząc naprzeciw wymaganiom rynku, i naszych klientów, stworzyliśmy unikalne, profesjonalne zaplecze sprzętowe do wykonywania dokumentacji technicznych i architektonicznych. Prace wykonywane są na urządzeniach uznanych dostawców nowoczesnych technologii w tym segmencie rynku. Zapewnia to wysoką jakość i szybkość usług.

Zapraszamy do korzystania z naszej oferty obejmującej między innymi: **cyfrowy druk** kolorowy i czarno-biały, **skanowanie**, **ploterowe wycinanie**, **kopiowanie** (planów, map, rysunków technicznych, plakatów, banerów) na różnych materiałach i podłożach, **projektowanie graficzne**, a także profesjonalną **oprawę** dokumentów wraz z ich **złożeniem** do wymaganego formatu.

Oferujemy Państwu dogodną współpracę finansową poprzedzoną indywidualnymi ustaleniami terminów płatności.

Zespół wykwalifikowanych pracowników zapewnia profesjonalną i miłą obsługę o czym świadczy wielu zadowolonych klientów. Służymy radą i naszym doświadczeniem.

*Profesjonalizm, jakość i szybkość
to nasza specjalność!*

ul. Astrów 10
40-045 Katowice

tel.: (32) 251 79 40
fax: (32) 251 19 47

wydruki@ds.com.pl
skan@ds.com.pl

ul. Akademicka 16
44-100 Gliwice

tel.: (32) 237 28 61
gliwice@ds.com.pl

www.ds.com.pl

KSERO
WYDRUKI
SKANOWANIE
OPRAWA

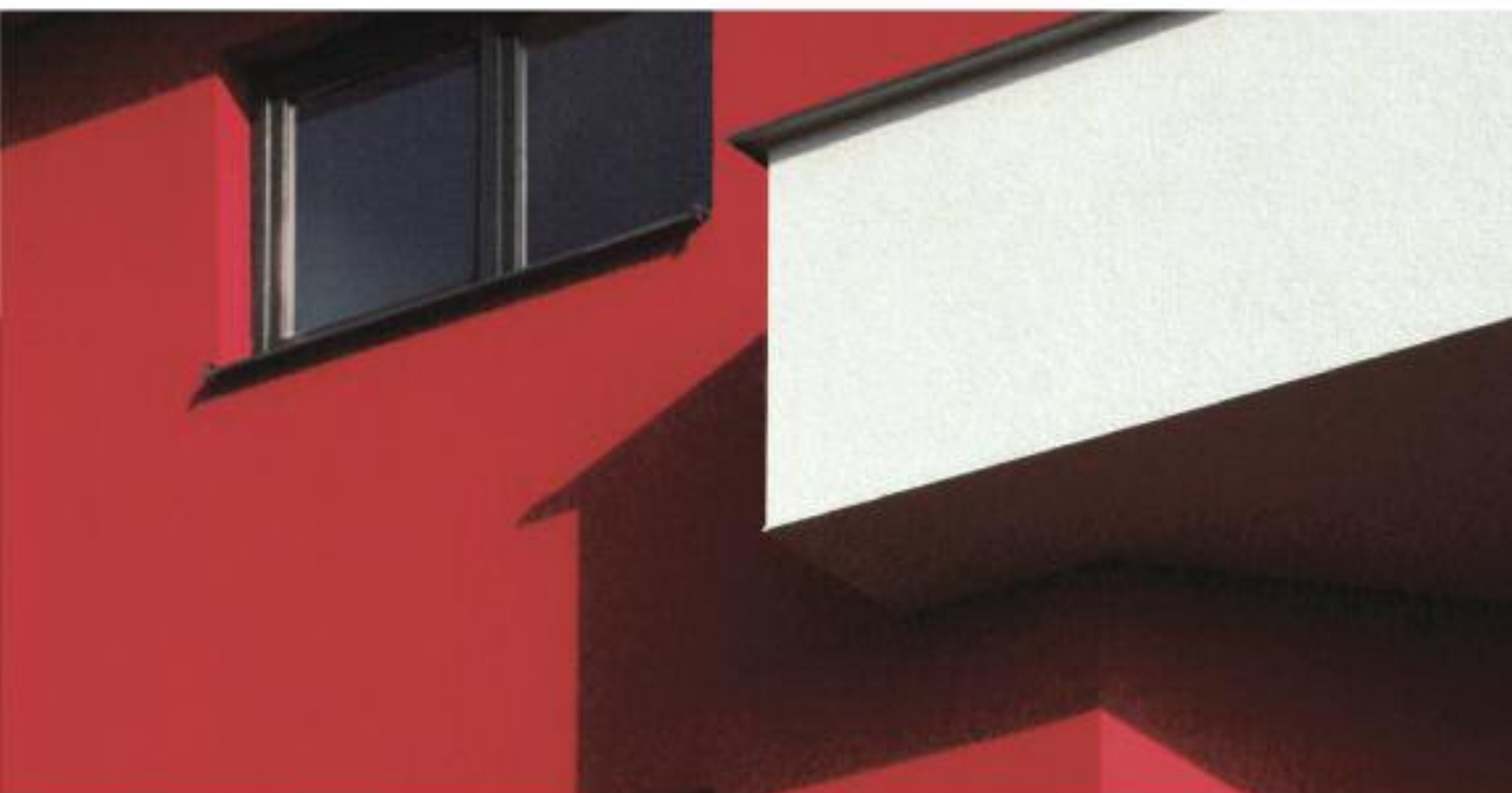
KOLOROWE I CZARNO-BIAŁE
WIELKOFORMATOWE
AutoCAD

26 – 28 lutego 2010

Targi Budowlane Silesia Building Expo

Trzy salony tematyczne:

- Salon Stolarki Budowlanej
- Salon Techniki Grzewczej i Instalacyjnej
- Targi Mieszkaniowo-Developerskie

Równolegle z Targami: 25 – 26 lutego Kongres Stolarki Polskiej 1. edycja OKNA I FASADY

patronat honorowy

Forum Budownictwa
Śląskiego

partner targów

parterzy medialni

kontakt:
Henryk Skup – dyrektor targów SIBEX
tel. kom. 510 031 665
e-mail: sibex@exposilesia.pl

Sosnowiec
exposilesia

tereny targowe:
Expo Silesia – Kolporter Expo
ul. Braci Mieroszewskich 124, Sosnowiec
www.exposilesia.pl

www.sibex.pl